Anul XVII (Serie nouă) Nr 54
Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU
REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA Str. SĂRINDAR 5-7-9
TELEFOANE:
Centrala imprimeriilor și Administrația . . . 3.84.50
Direcția . . . 5.87.08 | Redacția și Sport 3.79.34
Secretariat general 5.87.00 | Paginația . . . 3.78.86
| Publicitatea . . . 3.33.98
Secretariatul . . . 5.87.00 | Provincia . . . 3.79.34
Director: P. P. PANAITESCU
Taxa de timbru plătită în numerar conform aprobării direcțiunei generale P. T. T. Nr. 3.101.375 1940

EXEMPLARUL 3 LEI

Vineri 6 Decemvrie 1940
12 PAGINI Nr. 54

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

IDEIA UNITĂȚII ROMÂNEȘTI

Poate niciodată, ca deunăzi la Alba Iulia, nu s'a simțit mai cald, mai definitiv, pe câmpia din fața cetății lui Mihai Vodă și a regelui Ferdinand, unirea între instinctul național din adâncimile sufletului popular și între ideia politică a unității naționale.

S'a spus că această ideie este relativ recentă, că în Evul Mediu ea nu exista și nu s'a arătat nici în scrieri, nici în fapte. Dacă ne menținem pe tărâmul doctrinelor politice, lucrul este adevărat, dar trebue să spunem că este și general european. Nu numai ideia națională a legăturii între Stat și națiune a lipsit în toată Europa medievală dar chiar ideile politice în general nu prea erau pe atunci. In afară de câteva concepte, legate de universalitatea și de puterea pământească a bisericii, Evul mediu n'a avut în domeniul politic idei, ci era călăuzit de instincte și de fapte individuale. Țara era legată de persoana concretă a stăpânitorului și a familiei lui, iar masele erau mișcate de instincte adânci și naturale, cari puteau să le înflăcăreze spre imense mișcări de entuziasm colectiv cum au fost Cruciadele. De aceia, dacă vrem să căutăm rădăcinile străvechi ale unității românești în sufletul național, nu trebue să ne așteptăm a le găsi în scrierile cronicarilor sau în scrisorile boerilor și ale domnilor, ci sub forma de instinct popular.

Este drept că odinioară nu exista o *ideie a unității politice*, dar ea a fost precedată de altă formă de manifestare a sufletului național, potrivită cu vremile, *sentimentul solidarității* neamului. Subliniem că este o formă medievală de instinct, care pe planul istoric are aceiași valoare, poate chiar mai mare, ca ideia veacului al XIX-lea.

Despre acest sentiment de solidaritate a Românilor, peste granițele ce despărțeau frații avem multe dovezi deși popoarele vorbesc rar și istoricul trebue să surprindă mai mult decât să citească, graiul lor.

Când Mihai Viteazul a cucerit Ardealul n'a făcut declarații politice, cum că acest pământ i se cuvine ca domn român pentru că toți Românii trebue să trăiască laolaltă sub stăpânire românească. Dar a făcut altceva: A poruncit dietei ardelene, în care erau foarte mulți nobili unguri, să ia măsuri pentru îmbunătățirea soartei preoților români din Ardeal. A întemeiat o mitropolie românească la Alba Iulia și a adus în toată țara de dincolo de munți preoți, călugări din Țara Românească. Pe egumenul dela Tismana l-a făcut episcop tocmai în Maramureș. Biserica era sufletul viu și unitar al neamului. Mihai Vodă a simțit-o, a început unificarea prin ea. Și timp de un veac după moartea silnică a lui Mihai Vodă unitatea prin biserică s'a păstrat, căci vlădicii dela Alba Iulia erau sfințiți regulat la Târgoviste, deși Ardealul nu mai era unit cu țara.

Dar mai este o altă dovadă, mai simplă, dar poate mai emoționantă a acestui instinct: In vremea zisă a Fanarioților, când nenorocirile din afară și dinăuntru rupseseră ceva din resortul de energie luptătoare al neamului, un domn moldovean pus de turci, Mihai Racoviță, pornește cu cetele prădalnice ale Tătarilor peste munți, căci așa-l poruncise Poarta, care se afla pe atunci în războiu cu împărăția austriacă. Când călăreții trecură peste munți în țara voevodală a Maramureșului, domnul moldovean își aminti că acolo locuesc frați de sânge. Un străvechi instinct de solidaritate etnică se trezi în mintea acestui om, care-și ducea cu greu domnia de azi pe mâine, și porunci cu străşnicie Tătarilor să nu cuteze nici unul să se atingă de un fir de păr din cap al Românilor Maramureșeni. Incolo, om de alt neam putea fi câinit și prădat.

In veacul trecut s'a desvoltat cultura, neamul a căpătat glas lămurit, scriitorii au spus păsul lui. Noi socotim însă că ei au fost interpreții târzii ai sentimentului de solidaritate, care a existat întotdeauna în neamul nostru. Instinctul național s'a făcut ideie, dar ideia cărturărească nu este altceva decât continuarea într'altă formă a celei dintâi.

Deaceia, când la Alba Iulia am văzut alături preoți și țărani, muncitori și intelectuali, am socotit că ei toți reprezintă cel mai vechi și cel mai adânc sentiment istoric românesc. Rădăcinile ideii unității naționale sunt în solidaritatea medievală între om și om, în vremea faptelor tăcute ieșite din adâncuri de suflet.

P. P. Panaitescu

Țara cea adevărată

Depozitari nărăviți ai neliniștilor și amărăciunilor mulțimii, partidele politice au speculat douăzeci și doi de ani mâhnirile și nădejdile Ardealului. Le-au vânturat și fructificat pe toate drumurile, în toate vânturile și'n fel de fel de chipuri. Le-au ținut sus ca pe-un stindard, atâta vreme cât au putut fi transformate în bucuria de urnă a voturilor și în dulceața de trai a chiverniselilor.

Grijile și revoltele lor de fațadă, gazele și întruniri, au sucombat de bine știute ori în voluptoasele exerciții ale lot atâtor guvernări de pomină.

Iși înglobaseră nu odată Ardealul în propriile, marile lor afaceri. Il aveau în portmoneu printre alte hârtii de valoare, când nu cumva îl strămutaseră în contul curent al unei bănci.

Moștenirea de lupte, de ani de temniță, de sfârșituri pe roată și în spânzurători, se transformase într'un bun parlamentar de uz oratoric și speculativ.

Colectivitatea românească dispăruse și ea între o alegere generală și un trafic de influență.

Lângă oamenii politici, unii de bună credință și bine intenționați — dar numai atât — se instalaseră alții cu o rapace experiență de codru și o nesfârșită foame și sete. La umbra celor dintâi operau cei din urmă, când nu încurajați direct, tolerați și acoperiți.

Inșii de a doua și a treia mână, cu precumpănirea lor electorală, au tăbărît într'un iureș de pofte vaste pe primele planuri. A fost o întrecere și o încăerare. O întrecere de înfulecări și pricopseli, o încăerare de ambiții și clanuri.

Cândva Horia și Iancu făcuseră revoluție și istorie — nu politică și afacere.

Ei ținuseră sufletul Ardealului sus. In schimb ceilalți nesocotiseră chiar din primele ceasuri ale puterii acest suflet. Il uitaseră luptele. Il voiau molesit și înregimentat.

Parcelaseră Câmpia Libertății și paseseră pe acțiuni la purtători Memorandumul.

Comercializând trecutul, scoțând la mezat tot prezentul pe care-l aveau la dispoziție, n'au uitat să amaneteze și o bucată de viitor.

Dar greșelile, după câte știm, se plătesc totdeauna în politică. Din păcate faptele au ajuns la scadență teribilă pentru țară. O scadență însemnată cu prăbușiri de granițI. O scadență care nu poate fi nici mășluită nici uitată.

O scadență însă care a însemnat și o regăsire. Nu numai pentru Ardeal, ci pentru toată țara. In tot ce avea și are mai esențial.

Clocotul de viață dela Alba Iulia, de zilele trecute, e una din marile porți pe care sufletul s'a întors la el acasă, a intrat în toate drepturile lui.

Mulțimile nu s'au adunat acolo pentru oarecari socoteli electorale sau promisiuni. Nu au făcut un front de partid, sau o învălmășeală de alegeri. Nici nu au ascultat o suprasolicitare de făgădueli.

Ci au venit din adâncurile acelea de încredere, de putere de muncă și jertfă — pe cari se pun temeliile de astăzi ale țării. Au venit nu numai mărturisitoare, ci făptașe. Așa cum le cer realitățile — adică așa cum le cere țara cea adevărată.

Nici acolo, nici în alte părți politicianii nu s'au dus să vadă, să asculte și să se rușineze — pentru toate câte au putut și nu au făcut, și pentru toate câte au făptuit și nu trebuia.

Nicolae Andrieș

Parada militară germană

Un aspect al paradei organizate de misiunea militară germană din România, în onoarea M. S. Regelui și a d-lui general Ion Antonescu, Conducătorul Statului

SFÂNTUL SINOD LA LUCRU

După o lungă vacanță adunarea vlădicilor și-a început lucrările, în prezența d-lui ministru al Educației Naționale, Cultelor și Artelor. In cuvântarea rostită cu acest prilej, d. profesor Traian Brăileanu a arătat care trebue să fie raporturile firești dintre Biserică și Statul Național Legionar. Mișcarea Legionară — a spus d. ministru al Educației — pornită dela Icoană și dela Altar, înțelege să meargă mână 'n mână cu Biserica, pentru atingerea aceluiași scop: însănătoșirea nației. In Mișcarea Legionară — mișcare profund creștină — Biserica își află un puternic ajutor în lupta pentru îndumnezeirea credincioșilor. Biruința unei mișcări care nu pornește la nici un drum fără binecuvântarea Bisericii; o mișcare care a readus lumea la slujbele bisericii și la dreptele ei rândueli, nu poate să nu bucure pe înalții păstori ai turmei duhovnicești a țării. Se înțelege că, precum pe plan politic, așa și pe plan duhovnicesc, munca trebue astăzi insutită. Din partea bisericii se așteaptă o activitate grea, plină de roade mântuitoare. Pentru aceasta, conducerea bisericească, în înțelegere cu conducerea noului stat va trebui să ia o serie de măsuri de natură a face din prea mult trâmbițata biserică vie o realitate.

Dator a organiza viața nației în totalitatea ei, statul național legionar așteaptă din partea Bisericii lui Hristos împlinirea datoriei Ei, așa cum cer rânduielile canonice ale acestei Biserici. Slujitorul altarului va trebui să facă din stearpa formulă a respectului arătat lui astăzi, o realitate. Munca, fanatismul, jertfa, iată căile care vor duce la ridicarea prestigiului bisericii la înălțimea lui din alte vremi.

Statul național legionar cheamă biserica la munca de organizare a vieții religioase a nației. Neînțelegând amestecul planurilor de lucru, Statul nu înțelege însă să se desintereseze de activitatea bisericii. Următor gândului Căpitanului, noul Stat pune la îndemâna conducerii bisericești un instrument de lucru considerabil. „Linia bisericii — spune Căpitanul — este cu mii de metri deasupra noastră. Ea atinge perfecțiunea și sublimul. Nu putem coborî această linie, pentru a explica faptele noastre. Noi, prin acțiunea noastră, prin toate faptele și gândurile noastre, tindem către această linie, ne ridicăm spre ea atâta cât ne îngăduie greutatea păcatului cărnii și condamnarea la care am fost sortiți prin păcatul originar".

Câtă teologie în această mărturisire a Căpitanului! Cât de luminos este expusă aci sfâșierea sufletului care se sbate pe calea dintre pământ și cer; care sortit să trăiască în cătușele veacului adică în istorie — tinde să trăiască după poruncile veșniciei din care răsună neîncetat îndemnul: fiți desăvârșiți!

Deosebirea aceasta de linii, de care vorbește în cartea Sa Căpitanul, privește, se 'nțelege Biserica adevărată. Biserica ce-și conduce pașii după predaniile sfinților Părinți și mari Dascăli ai Ei. Cu această Biserică, noul stat, creiat după gândul Căpitanului, se înțelege de minune.

Iată pentruce lucrările sfântului sinod al bisericii românești dreptmăritoare trebue să se facă sub semnul canonicității și al cinstitelor tradiții. Iată de ce, toate strâmbările legiferate trebuesc tăiate. Iată, dar, sensul unei reforme bisericești la care prinții bisericii sânt chemați să se gândească.

G. Racoveanu

La Ultima Oră:

D. VON RIBBENTROP S'A INAPOIAT LA BERLIN

Diplomația germană în plină desfășurare

APELUL DOAMNELOR ANTONESCU ȘI SIMA CĂTRE ROMÂNCE

BIBLIOGRAFIE ITALO-ROMÂNĂ

de GEORGE A. OPRESCU

Războiul României pentru independență în publicațiile italiene

Războiul pentru independența este cel mai de seamă act săvârșit de Români în secolul al XIX-lea. El ne-a dat prilejul ca prin propriile noastre puteri și jertfe să dobândim independența României și mai ales să ne impunem atențiunii Europei și lumii întregi.

S'au publicat multe lucrări în limbile germană, franceză, engleză, rusă și prea puține în limba italiană despre acest războiu, socotit printre războaiele de seamă ale secolului al XIX-lea, nu atât prin mărimea forțelor desfășurate, cât prin rezultatele politice obținute.

Iată ce publicații cunoaștem în limba italiană sau în limba franceză însă scrise de Italieni:

In Biblioteca Muzeului Militar din București aflăm un album ilustrat întreg, cu titlul: **La guerra d'Oriente, Cronaca illustrata.** Milano, Treves, 1877, 800 pag.

Infățișează episoade din războiul ruso-româno-turc.

Nu cunoaștem numele autorului.

O altă lucrare anonimă este: **Patto di Ploješti o la pace in Oriente.** Este traducere și conține 13 articole ale unei Convențiuni încheiate între Ruși, Austriaci, Turci, etc. datată Ploiești, 15 Iunie 1877.

Trebue să menționăm în Bibliografia italo-română și lucrarea anonimă în limba franceză: **La question d'Orient. L'Italie et le Congrès. Lettre à M. Bénédict Cairoli, président du Conseil des ministres du Roi d'Italie.** Paris, Ghio (însă și la Roma), 1878, in 8°.

Dintre lucrări semnate de autori menționăm:

AMICIS (Edmond de): **Constantinopoli.**

Lucrarea lui Amicis este mai cunoscută însă prin traducerea din italienește în limba franceză, făcută de d-na J. Colomb, cu autorizația autorului. Paris, Hachette et C-ie, 1878, in 18. A doua ediție, cu 24 gravuri, in 18 jésus, în 1883. In acelaș an și la aceeaș editură, o ediție ilustrată cu 183 desemne, în 4°. In 1885 a 3-a ediție.

BENEDETTI a publicat un articol în Revue des Deux Mondes, 1 janvier 1897.

BIANCONI (F): **Ethnographie et statistique de la Turquie d'Europe et de la Grèce.** Races musulmanes et rajas. Territoires occupés par elles dans la presqu'île des Balkans. 1-ère édition Paris Lassailly mai 1877 in 8°. Cu o hartă în colori, cu modificări și rectificări, după documente culese la fața locului.

CROCE (Enrico): **La Romania d'avanti all'Europa.** Firenze, 1878, broșură în 8°.

In introducere găsim pasagii pe care le reamintim, reproducându-le:

— „In particular Italia și Germania, care în numele sfântului principiu al naționalității știu ce va să zică a ținti la demnitatea de nație, presupuseră că Rusia intrând a treia în luptă și urmând exemplul acestor două ar lucra într'un chip desinteresat pentru destinele Slavilor, luându-și rolul de protectoare a popoarelor din Răsărit".

— „...existența unei Românii tari și unite, sentinelă totdeauna deșteaptă a gurilor Dunării, e neapărat trebuincioasă intereselor sale ca și acum 19 secole".

— „Numai atunci văzură puterile occidentale cât e de neapărat la echilibrul și la pacea lumii ca Rusia să fie cât s'o putea mai depărtată de acea arteră politico-comercială care e Dunărea, cât e lipsită de bază reconstituirea României necompletată și petecită de Europa după războiul Crimeei și cât e de neapărat ca hotarele acestei nații să se întindă la răsărit în marginile ei naturale peste toată Basarabia până la râul Nistru".

— „Dar mai cu seamă Italia, care la războiul de la Crimeea arată că nu e străină intereselor Orientului, are dreptul și datoria de a ridica un glas puternic în favoarea României, fiica sa întâiu născută și de a se face cea mai neadormită veghetoare a drepturilor ei naționale".

— „România și Italia au avut a pătimi martirii și exil în 1848—49 și amândouă au reluat demnitatea de națiuni în 1859, amândouă s'au consolidat în chip stabil în 1866".

— „..... de ce oare numele României — fiica legitimă a Romei în

(Continuare în pag. II-a)

DOUĂ LUMI?

Se pare că unele lucruri, destul de simple în fond, nu sunt înțelese. Și ceea ce este mai grav este faptul că nu sunt luate direct așa cum s'ar cuveni, ci interpretativ, printr'o interpretare care, naiv sau intenționat, le schimbă înțelesul.

Să fim lămuriți. „Noi aceștia în cămăși verzi" am fost prea mult ostracizați ca să nu ne dăm seama ce a însemnat și ce mai poate însemna, pentru țară, scoaterea din viața publică a unor energii care pot fi creatoare, sau care în orice caz pot fi utile.

Lupta noastră n'a fost să îndepărtăm o lume pentru a ne așeza noi în locul ei.

In niciun caz în locul ei.

Lupta noastră a fost, și este, să scoatem din uz o metodă. Și pentrucă altfel nu am putut s'o facem, pentru a înlătura metoda a trebuit să înlăturăm pe cei care o profesau și care nu vroiau să renunțe la ea.

Și dacă azi metoda veche a fost abolită, în noua metodă, nu poate fi vorba de noi și ei, de noi și voi.

Cei care vor să lucreze cu noi, adică cu metoda cea nouă, sunt bineveniți.

De bună seamă cu condiția sincerității.

Nu cu metoda celor care vor să creeze această confuzie, pe care ne-o atribue nouă, confuzia celor două lumi.

Noi nu împărțim lumea în două, în legionari și nelegionari.

Noi cunoaștem și vrem o singură lume, lumea românească, cu dragoste de neam și cu devotament pentru țară.

Dar cei care nu acceptă această concepție, și se ostracizează singuri din rosturile vieții noastre de stat, sunt singuri vinovați.

Ei sunt aceia care creează o a doua lume, care se încăpățânește să rămână pe vechile poziții.

Ne dăm seama și știm prea bine că e greu să pretinzi, dela o zi la alta, o schimbare de front. De altfel nici nu o dorim așa, dela o zi la alta. Știm că se cere un efort. Și am scris altădată ce trebue pentru aceasta. Trebue schimbarea criteriilor de viață.

Nu e prea ușor și, am mai spus-o, sunt oameni care nu pot pricepe ce înseamnă hotărîrea noastră de a trăi în sărăcie.

Tocmai din această cauză am socotit necesar să începem treaba cu cei în cămăși verzi, cu cei care nu mai au de făcut nicio ucenicie ca să se încadreze în ritmul vieții celei noi.

Dar oricine vrea să lucreze cu noi și ca noi face parte din lumea cea nouă, singura lume care își mai are rost. Lumea cea veche e lumea metodei celei vechi, lumea unei metode care nu mai poate reveni. O lume care nu constitue o a doua, ci una pe care o socotim un anacronism, dacă nu vrea să se încadreze vieții celei noi.

Nu mai pot trăi simultan aceste două lumi, cum nu poate fi simultan și iarnă și vară.

Dar dacă sunt unii care nădăjduesc că și aceste două lumi se pot succeda ca anotimpurile, înseamnă că n'au înțeles nimic din evenimentele care s'au petrecut.

Suflul de viață nouă a venit să alunge moartea care se aciuiase în sufletele noastre.

Și, cum moartea nu ne-a putut îngenunchia pe noi ci noi am călcat pe ea, biruința e a vieții.

Și această viață cheamă la ea pe toți.

Cine preferă moartea, vieții, nu poate vorbi de două vieți, căci nu este decât una.

De aceea noi nu concepem două lumi, ci una.

Și, cu toate remanențele lumii care a fost, noi nădăjduim că, oricât ar fi de greu, până la urmă vor veni cu toții la munca uriașă pe care am început-o și care este izvor de viață nouă.

Noi concepem o luptă a tuturor contra mizeriei în care ne-am sbătut. Nu vrem să mai concepem speculați și speculatori.

Nici nu vrem să punem chestiunea îmbogățirii unora în dauna altora, căci nu vedem în lumea cea nouă pe unii lucrând contra altora.

Ci toți, cot la cot, întrecându-se să dea ce au mai bun în ei pentru mai binele tuturor.

Iată de ce noi nu înțelegem posibilitatea existenții a două lumi și socotim o încercare zadarnică diversiunea care se face.

Ion Protopopescu

Picăturile de otravă

O Europă nouă se înfiripă sub ochii noștri, nouă nu numai prin aspectul politic și economic vizibil, dar mai cu seamă prin concepția morală și socială, prin spiritul politic cu totul deosebit de cele ce au dominat pân'acum.

Duhul legionar al Căpitanului e forma cea mai pură spre care tinde această spiritualitate nouă, iar atitudinea soldatului și ofițerului german cea mai reușită expresie de realizare a acestui duh, pe planul european.

Să încercăm, folosind perspectiva depărtării în spațiu, pentrucă acela a timpului ne e încă inaccesibilă, să lămurim pentru cei ce nu simt încă acest duh, în ce constă el, cum se manifestează.

Soldatul german a cucerit în lupte de amploare unică în istorie, numeroase țări din Apus: Norvegia, Olanda, Belgia, Franța.

Cum s'a purtat învingătorul, pretutindeni, în țările învinse?

Cu o demnitate, o mândră și caldă omenie, în acel spirit pe care l-ași numi spiritul de nobilă camaraderie europeană.

Atitudinea soldatului german față de învinși, atât de cunoscută și discutată, se deosebește prea evident de tot ceeace s'a cunoscut și observat până acum la alți învingători, ca să mai fie nevoe s'o accentuăm. Quasi unanimitatea atitudinei ne dovedește că avem aface în armata germană nu numai cu un soldat „european nou", ci și cu un „om nou".

Evidența lui s'a ilustrat și pentru noi, în cunoscuta și admirata atitudine a acestui soldat german, în momentul dezastrelor cutremurului de la 10 Noembrie în București, la Carlton și aiurea, ori unde au fost de față soldații-oaspeți germani. Spontaneitatea și unanimitatea acțiunii au fost și pentru cei mai sceptici dovada autenticității și profunzimii noului spirit de care vorbeam.

Pentru legionari n'a fost o surpriză, căci erau în deplină rezonanță spirituală. Deosebirea nu exista decât în superioritatea naturală a unității deplin cristalizate germane. Pentru ceilalți români însă, contactul acela brusc și demonstrativ cu camaraderia europeană germană, a fost o surpriză și o revelație. O revelație binevenită: ea a născut acea pornire de simpatie admirativă din partea a tot ce e bun în suflucărimea românească. O constatăm aci cu o satisfacție cu atât mai vie cu cât această suflucărime, chiar cea mai mult sau mai puțin neutră față de legionari, a fost și este încă nel ostilă și neînțelegătoare față de „fenomenul german".

A nu o constata, a ascunde această realitate psichologică ar fi un naiv fariseism. Iar fariseismul nu e în noi legionarii. Și trebue să-l alungăm cât mai iute din tot ce e bun în țara românească.

Adevărul e acesta: jidanii se tem de Germani ca și de Legionari. Ei

Dan Rădulescu

(Continuare în pag. III-a)

DUH ROMÂNESC

INSEMNĂRI ZILNICE DIN INCHISORI

IV

VINERI, 16 NOEMVRIE 1934. Pardosit celula, aprobat plimbarea și dimineața. Vorbit mult cu contabilul.

MARȚI, 20 NOEMVRIE plecat dela Ocnele Mari, pentru Aiud. La București se svonise că sunt schingiuit și că liberalii îmi fac viața imposibilă acolo. D-l General Cantacuzino a intervenit la direcția generală, care a cerut telefonic informații dela Ocnele Mari, după care a dispus transferarea mea la Aiud. Drumul a durat până Vineri dimineață și mi-a lăsat o impresie minunată. Am cunoscut pe directorul închisorii din Sibiu — d-l Mureșanu — cumnatul domnului O. G. Apoi cel dela T. Severin — D-l Zisu — un bătrân respectabil care mi-a inspirat multă simpatie. In general atmosfera politică ne este f. agreabilă.

VINERI, 23 NOEMVRIE 1934, sosit la Văcărești. Am fost primit de chiar comandantul gard. Văcărești. Spre seară am primit vizita d-lui General Cantacuzino. Din cauza oboselii drumului și a unei alimentații proaste, dispoziția manifestată D-lui General Cantacuzino nu a fost prea strălucită. Am făcut chiar câteva gafe (discursul său la moartea lui Didi Micescu, demersurile sale, etc.). Am fost urâcios.

Mi s'au scos fiarele, mi s'a schimbat celula (dela 10 la 2) și promis baia, pe care am și făcut-o a doua zi.

DUMINICĂ, 25 NOEMVRIE 1934. Primit din nou vizita D-lui General și a lui Costică. D-l General e un om rar, un adevărat părinte, se ocupă de noi până în cele mai mici amănunte. I-am comunicat ultimele mele dorințe, mi-a dat fotografiile luate de Dragomir la Jilava (ultimele). L-am rugat să-mi aducă dânsul bagajele la Aiud.

Seara am primit vizita lui Eug. G. și T. I. S'au arătat foarte atenți cu mine și mi-au promis cărți franțuzești.

Niki Constantinescu

PREFACEREA SOCIETĂȚII ROMÂNEȘTI

Căpitanul și-a educat neamul său. I-a sguduit sufletul, i-a arătat năzuințele noi spre a putea turna un alt om din plămadă strămoșească. S'a pornit pe drumul greu al prefacerilor totale, nu prin împrumut de cultură sau forme de viață, ci prin redeșteptarea unor virtuți, prin actualizarea unui suflet de gigant, căzut în neputință din cauza unor seculare lovituri primite.

Această acțiune de purificare a neamului, s'a desvoltat pe virtuți adormite și s'a afirmat cu dârzenie peste o lume desprinsă de rădăcina ei, lumea cu dinții ascuțiți pentru pradă și gândul înfipt în fundul buzunarului.

Această lume a fost un produs al unei întregi și greșite preocupări de cultură, de punere a neamului pe același nivel cu neamurile din apus. Deși s'au produs frământări, discuții aprige pe mintea și sufletul poporului român, totuși nu s'a realizat o acțiune unitară care să pregătească drumul spre lumină al specificității noastre istorice. Nu interesează cauzele. Ele sunt multe și desvoltate pe planuri diferite. Esențial este că Românul nu s'a zvârcolit în sine, nu s'a plecat spre sine pentru a se vedea. A fost învățat să trăiască în continuă admirație pentru produsul străin și nu și-a amintit niciodată că în sângele său sunt mai mari frumuseți, decât toate câte le admiră. Aceasta a însemnat înmormântarea unor virtuți care năzuiau însă spre Inviere.

Acest fals Român, acest produs al unei societăți care își uitase originea, a fost inamicul permanent al Legiunii. Spre el s'a îndreptat. Legiunea nu cu gând de a-l răpune, ci cu inimă de a-l reface, a-l reconstitui, a-l readuce la adevărata lui valoare. De aceea legea legionară s'a făurit pentru suflet, pentru recâștigarea lui, pentru smulgerea lui din focul pierzării. Transformarea legionară se produce înlăturând tot ceeace s'a adunat pe virtuți mari și curate, întrumându-le pe ele și îndrumându-le spre a năzui către perfecțiune. Produsul acestei transformări este omul nou, omul-legionar, adică ostașul hotărît să-și apere onoarea și demnitatea neamului său și să-i redea drepturile sale, vremelnic ajunse pe mâini străine.

Acestea au fost necontenitele preocupări ale Legiunii și pe ele și din ele s'a desvoltat legea legionară. Transformarea omului nu se realizează în Legiune spre a întări izolarea, egoista preocupare de sine a individului, ci spre a plămădi o comuniune națională nouă, cu suflet și manifestare nouă. De aceea, Căpitanul a dat legi noi, valabile în eternitatea românească: „Nu vă lăsați ademeniți de vorbe, de laude". „Ferește-te de cel ce îți trimite daruri". „Nu te gândi la tine ca persoană, ci la locul în care ești pus". (Circulările Căpitanului, pag. 7, ed. 1937). Aceste legi apar astăzi înscrise și pe cerul Statului român. Ele urmează a impune nația în alcătuirea ei firească, tuturor celorlalte națiuni cu care vine în contact.

Omul-legionar nu este plămădit numai pentru sine, pentru a putea trăi viața sa în curățenie. Este plămădit mai ales pentru neamul său, căruia trebue să-i redea onoarea și drepturile sale. De aceea legionarul trăiește viața de cuib, șantier și tabără. Pentru ca în aceste alcătuiri de comuniune națională să simtă cum se desvoltă în sine dragostea și puterea de dăruire. Nu educația individualistă, robită înclinărilor rele din om, ci educația pentru familia întreagă a Românilor, căreia nu i se cuvine numai toată dragostea, dar și toată jertfa. Reconstituit astfel, acest om nou redă societății românești nu numai încrederea în sine, ci și toată voioșia. Pentru toată lumea trebue să fie corect, voios, gata de a face o altă treabă. Lumea care îl vede, îl simte se bucură și ea, se bucură pentru ea, pentru cei la fel cu ea și întreaga muncă românească se va face nu din silă, nu cu gândul slugii care e supraveghiată, ci cu gândul stăpânului care trebue să facă o treabă întreagă.

„O societate lipsită de voie bună, supărată, produce mai puțin și mai prost. Tu ai supărat aici pe un om. El a plecat supărat și la rândul său a supărat pe altul. Acela și el pe un altul și așa mai departe, pe luciul apei o piatră face un val și un val o sută. Incet un om nervos care supără pe un altul devine un răspânditor de supărări și de dureri pe apa liniștită a sufletelor". Așa spune Căpitanul în Circulara de Inaugurarea consumului legionar Obor (Circulările Căpitanului, pag. 164).

In societatea românească a apărut un om nou. Când el va ajunge să o modifice, să o ridice la viață nouă, să o facă să muncească în voie bună, altul va fi aspectul ei. Și biruința totală se va desprinde năvalnică atunci când în societatea românească se va munci cu voia bună, tragerea de inimă și dragostea cu care se muncește în tabăra legionară.

G. G. Mărculescu

Nimeni nu se mai întoarce

„Nimeni nu se mai întoarce" este titlul românesc al unei cărți tradusă din limba italiană și publicată de curând în Editura „Cugetarea Georgescu Delafras".

Autoarea: Alba de Céspedes.

Traducător: C. H. Nicolescu.

Cartea aceasta s'a bucurat în Italia de un mare succes și a ajuns până la a cincisprezecea ediție. La noi a fost îngrijit și bine tradusă astfel că cetind-o nu simți câtuși de puțin că este o carte străină.

Subiectul este foarte atrăgător și tratat cu multă înțelegere. Autoarea, care se vede că a pătruns adânc în tainele sufletului feminin, ne dă în lucrarea ei pagini de psihologie rară.

Și, în adevăr, ceeace face atrăgătoare și interesantă cartea „Nimeni nu se mai întoarce" este tocmai desvăluirea acestui suflet feminin sub multiplele lui aspecte.

Subiectul se grupează în jurul a opt fete. Fiecare fată cu alt suflet, cu alt caracter tot atât de bine conturat.

Acțiunea se petrece la Roma, într'un institut de călugărițe. Cele opt fete sunt studente și prietene. Viața lor dusă în comun le leagă una de alta atât de mult, încât alcătuesc un fel de familie în care toate grijile și bucuriile sunt împărțite între ele.

Vremea trece, însă, și viața fiecăreia ia altă întorsătură. Oricât ar fi de prietene nu pot merge mereu pe acelaș drum. Fiecare are soarta ei aparte, soartă care depinde de inteligența, de frumusețea sau de familia din care fac parte. Astfel una câte una pleacă din cămin și în locul lor rămâne un gol pe care celelalte caută să nu-l observe.

Intr'o plecare este în totdeauna ceva trist, dar plecările acestea rând pe rând ale fetelor care zi de zi și-au împărtășit visurile și dorințele au o notă de tristețe care întrece obișnuitul.

Simți că fata care pleacă, intră în viața oamenilor mari unde o așteaptă lupta, biruinți și mai ales înfrângeri, dar nici odată n'are să mai găsească atmosfera de familie tânără și unită pe care a părăsit-o în institutul Grimaldi.

Cetitorul, în paginile acestei cărți, își poate trăi regretul anilor de liceu sau de studenție, al anilor când avea în jur o viață camaraderească, o inimă lucă, nemușcată de invidie și un suflet curat care n'a cunoscut înfrângerea.

Meritul autoarei este că face din cele opt fete opt ființe vii, pe care le urmărești cu interes; curios să vezi ce are să ajungă fiecare pe drumul ei.

Viața asta te cucerește. Te cuprinde în ea și te face să uiți că ai de-aface cu o carte străină. Contribue, desigur, la aceasta și fondul ei — și, în măsură egală, limba românească în care d. C. H. Nicolescu a reușit s'o transpună admirabil.

Eugeniu V. Haralambie

CĂRȚI-REVISTE-ZIARE

W. S. MAUGHAM: *Luna și doi bani jumate*, traducere de Jul. Giurgea, ediția II-a.

Editura „Cultura Românească".

W. S. MAUGHAM: *Saltimbacii*, traducere de Jul. Giurgea, ediția II-a.

Editura „Cultura Românească".

A. J. CRONIN: *Gran Canaria*, traducere de Jul. Giurgea, ediția III-a.

Editura „Cultura Românească".

„BIRUITORII", anul I, Nr. 4, ziar al regionalei a V-a, prim redactor Ion Fătoiu, Constanța.

GAZETA MILITARA, anul II, Nr. 49, proprietar: general Dona Constantin, director Al. Bartea.

Redacția: București I, str. Lipscani, 3.

GORJANUL, anul XVII, Nr. 43-44, director: Jean Bărbulescu, Tg. Jiu.

INSCRIPȚII

FRONTISPICIUL ziarului „Biruitorii" — ziar al regionalei a V-a — are următoarele rânduri smulse din porunca din urmă a Căpitanului: „Răsbunarea voastră să facă să urle trei veacuri de istorie românească".

Foaia aceasta dela Constanța reușește a fi una din cele mai bune dintre cele scrise în provincie. Atât de bună încât multe, cred chiar că foarte multe foi din Capitală ar vrea să aibă înfățișarea ei curată și conținutul ei plin de viață și duh.

Dar despre aceasta vreau să scriu cu o revenire specială.

Deocamdată, notăm numărul patru — numărul din săptămâna aceasta.

Sunt reproduse slovele pline de înțelepciune ale Profesorului Nae Ionescu — „Cine face istoria?" din numărul prim al „Vestitorilor".

Pagina 'ntâia frumos împodobită are sub chipul Căpitanului câteva rânduri din poezia „Țară" a lui Aron Cotruș — transfigurată viziune, ecou al recentelor evenimente.

Sunt câteva semnături care trebue neapărat notate și anume: Traian Puiu, Ion Fătoiu, Pr. Gh. Beșteа, Nic. C. Dimitriu, George Chirea, Teodor Ionescu, Despa Caranica.

*

CÂND ai în față interesul unei țări întregi, nu se mai pot aduce în cumpăna activității alte preocupări individuale, nu se pot manifesta alte porniri decât cele care se inspiră din legătura curată cu drumul pe care îl are de străbătut neamul.

Spune Căpitanul: „Numai lupta pentru neam sau pentru ideal, care depășește interesul, egoismul și poftele personale, este blândă, cuviincioasă, nobilă și fără deslănțuire oarbă de patimi. In ea poate fi pasiune, dar nu patimă oarbă și josnică". („Pentru Legionari", pag. 289).

*

„CRINI și SPINI" își intitulează simplu volumul de poezii, apărut în „Editura noastră" — camaradul Marin Marinescu-Mureș.

Sunt poezii scrise în vremurile grele ale anilor imediat trecuți.

Din cauza asta, uneori, versurile sale (de altfel clare) cunosc sensuri ascunse.

Despre cartea aceasta credem că vom scrie la rubrica „Poeții tineri".

Canción alta

Por JOSÉ M.ª CASTROVIEJO

Ni los bosques bajo la desolación del Este,
ni las landas sonoras al Norte,
ni las águilas deshechas sobre las rocas de la Valaquia.
Ni nada, ni nada, ni nada,
DAR CE SUNT ACELE STELE?
SUNT CHIAR LACRIME [illegible] MELE . . .
¡Oh Codreanu, Codreanu!
Yerto ante las estrellas.
Nos llega tu sollozo,
nos llega tu clamor
lanzado sobre las almas en la llanura fria.
No lo oís, muertos de España?
Era el rayo de Nuestra Señora.
Era el que tenía que ser asesinado,
porque era el CAPITÁN DE LA PUREZA.
No hay disturbio, ni grito, ni fuego que nos calme,
porque no hay estrella que esté ahora conforme.
He aquí a vosotros: Ion Motza, Vasile Marin.
ADELANTADOS DE SAN MIGUEL ARCÁNGEL,
muertos por España allá en Majadahonda . . .
Oid. Oye tu, CAPITÁN, NUESTRA CANCIÓN:
la canción de los combatientes
que asciende unida a la HAINA de los «BORDEI» humildes . . .
BETE STELE
Hay sangre en la llanura y sangre en la montaña.
Hay sangre y sangre que llena nuestro Ebro y vuestro Bodza.
Hay sangre, hay mucha sangre,
y nunca nadie se reirá de ella.
PARA TI, CAPITÁN, LA NUESTRA VA . . .
como una flecha llega a tus tierras amadas,
a las tierras de la Dobrudja donde aún suena la dulce
voz de Shile Anu.
y también para tus tierras altas que estremecen
los caballos valacos.
CAPITÁN . . .
¿No sientes como un beso la fuerte sangre española?
¿No la sientes llenando de calor tu tumba fría?
En la hora en que los brazos mejores se alzan crispados,
En la hora que tu alma se clava para siempre en la espada
del ARCÁNGEL,
en la hora que justicias implacables se anuncian como un trueno,
Todos los muertos de España,
en pie y con un grito tremendo
te dicen su presente
¡CAPITÁN!

A CORNELIU CODREANU, CAPITÁN DE ROMANIA.

In numărul de eri am publicat versurile poetului spaniol José Maria Castroviejo, închinate Căpitanului.
In clișeul de mai sus dăm textul original.

Orient — ne-ar afla muți și nepăsători?"

— „Cât vor dura neschimbate legile naturii care cer ca mama să-și ocrotească copiii, Italia trebue să susție România, să-i apere interesele care la urma urmei sunt și propriile sale interese. Este de datoria Italiei de a face să se înțeleagă că e mare greșală că se încredințeze paza Carpaților și a Dunării unui popor slab; astfel oamenii noștri de Stat trebue să susțină în fața Europei necesitatea de a se reda Românilor vechile lor hotare care li s'au dat de Traian".

— „Și apoi România odată tare prin părțile ce i se cuvin, să i se proclame o neutralitate efectivă ca bază fundamentală a echilibrului european și ca garanție solemnă a viitorului Italiei și Germaniei și altor puteri occidentale".

— „Este cea mai patriotică faptă a recomanda dragostei Italienilor această odraslă a latinității din valea Dunării, pe acești frați cari aducând cu ei numele dela Roma, arătează câtă dragoste și stimă au pentru bătrâna lor mamă și ceeace așteaptă dela dânsa".

Croce își termină introducerea cu aceste cuvinte:

„Voi fi prea fericit dacă voi fi contribuit — pe lângă a preîntâmpina o mare primejdie — a sădi în inimile concetățenilor mei cel mai viu sentiment de înfrățire și solidaritate cu Românii, făcând a fi în Italia mai cunoscute, mai stimate, mai iubite aceste viteze rămășițe ale celei mai mari împărății ce a existat în lume și care de 19 secole au primejdioasa onoare de a fi santinela curagioasă a civilizației latine în văile Carpaților".

Broșura lui Enrico Croce a fost tradusă în limba română de **EUFROSINA C. HOMORICEANU. România înaintea Europei** s'a tipărit la Buzău, Noua Typ. română Al. Georgescu, 1878, 48 pag. și a fost dedicată „tuturor Românceelor de inimă și tuturor patrioților luminați".

FISCH (Capitaine d'inf.) professeur à l'Ecole militaire: **Guerre d'Orient, 1877—78. Coopération de l'Armée roumaine en Bulgarie.** 1 vol. in 8° IV—212 pag. cu 15 planșe. Rome, L. Loescher et C-ie, 1879.

In Precuvântare, autorul scrie: „Au apărut numeroase lucrări cu privire la faptele de răsboi care s'au petrecut în Turcia din Europa, în cursul anilor 1877 și 1878, însă nici o lucrare nu tratează cu amănuntele și exactitudinea voită operațiunile armatei române, aliată a Rusiei. Scopul cărții de față este de a umplea această lacună. Ca să înțelegem bine rolul acestei armate, care prin acțiunea sa energică a ajutat puternic armata rusă într'un moment în care situația sa în Bulgaria era foarte critică..."

GIACOMETTI: Les responsabilités dans le conflit turco-russe. Documents. Paris à la Librairie générale (Constantinople), însă și Boulogne (Seine), imprim. Boyer, 1877 in 8°; menționată în cataloage ca lucrare anonimă.

GUBERNATIS (Comte Angelo de): **La Roumanie et les Roumains. Impressions de voyage et études.** 1 vol. 308 pag. Florence, Bernard Seeber, 1898. Vezi Cap. X Războinicii, unde e vorba de: gen. Manu, gen. Candiano-Popescu, gen. Jacques Lahovary, gen. Eracle Arion.

SIRONI: **Teatro di guerra turco-russa**, Roma, 1877.

*

Făcându-și studiile la Academia navale di Livorno în anii 1883-1888 și apoi aflându-se ca elev-inginer în Scuola navale superiore di Genova, ofițerul român TUDOR DIMITRESCU va fi constatat că Italienii au uitat aproape cu totul pe frații lor, Românii, și de aceea a tradus Istoria armatelor române în războiul ruso-turc din 1877-78 a lui T. C. Văcărescu, ca să facă Italienilor cunoscute acele evenimente de seamă care au redat României importanța pe care a avut-o în alte vremuri, când era considerată ca strajă neadormită a civilizației creștine în Orientul european — spune el în Inștiințarea dela începutul cărții; adăogând apoi: „mă doare că astăzi Italia și România, două națiuni surori, sunt așa de departe între ele, cu toate că în vremea Impăratului Traian, Roma, cetatea eternă, era capitala și a neamului nostru".

Titlul traducerii este: **Gli eserciti romeni nella guerra del 1877-78 di** T. C. Văcărescu. In Livorno, dalla Tipografia Francesco Vigo, 1891. Cartea a fost dedicată de traducător „Alla sacra Maestà di Umberto I Re d'Italia". Ofițerul român declară în această privință: „Sint mândru că am putut pune în fruntea traducerii numele M. S. Regelui Italiei Umberto I, pentrucă nimănui altuia n'aș fi putut dedica o carte care cuprinde un șir mare de evenimente politice și de fapte războinice, în mare parte asemenea acelora îndeplinite de Augusta Casă de Savoia, în curgerea vremilor, pentru renașterea națională a Italiei".

Printre persoanele care l-au sprijinit în timpul studiilor, care l-au ajutat să învingă descurajarea și l-au îndemnat să traducă, Tudor Dimitrescu amintește cu drag și pe prea iubitul său profesor cavaler Dr. Pietro Vigo.

In sfârșit, în August 1929, ANGELO RAVENNI a publicat **La guerra russo-turca (1877-1878)**, Roma, Edizioni Tiber, 1 vol. 234 pag. Face parte din Le grandi guerre, Collezione diretta da Alberto Malatesta.

Lista lucrărilor consultate e foarte sărăcăcioasă. Se pare că autorul n'a cunoscut nici publicațiunile italiene.

Să fie oare această carte un ecou italian cu prilejul comemorării a 50 ani de la proclamarea Independenței României?

George A. Oprescu

CALENDAR

JOI, 5 DECEMVRIE 1940

Ortodox: Cuviosul Sava cel sfințit.
Catolic: Sfântul Sava.
Protestant: Abigail.
Mahomedan: 5 Giul-Kadè 1359.

Cuviosul Sava, părintele călugărilor

Un copil de opt ani a îmbrăcat haina îngerescului chip în mânăstirea Flavian din părțile Capadochiei. Starețul care i-a tuns părul auriu al capului și a pus pe umerii săi fragezi povara nevoințelor călugărești a simțit într'ânsul puteri și daruri mai presus de toți pustnicii timpului. Numele din călugărie al copilandrului a fost Sava. Și n'a greșit starețul care l-a tuns și fericită a fost sfânta lui alegere.

Până la vârsta bărbăției și a înțelegerii, călugărașul Sava s'a ostenit să-și păstreze neprihănit sufletul și să-l amintie la pornirile trupului, bune sau rele, cari erau în mugure. Molipsirea însă, adevărata molipsire, și creșterea Ingerului lăuntric al călugărașului s'au făcut sub priveghierea dogoritoare de dragoste a bătrânilor pustnici. Aceștia au udat cu lacrămile rugăciunilor, cu starea de față în asprimi, cu ploaia grijilor și cu isvorul curat al nădejdilor sădirea îngerească, încredințată creșterii și răspunderii lor. Și tot ei au săltat de bucurie, măsurând dela zi la zi arcusul și sporul îngeresc al pruncului.

Astfel, templul cel viu al călugărașului s'a zidit pe îndelete și frumos. Când au scos capul întâile patimi, el era încheiat. Iară întâile ispite au fost: pofta averii — rămasă dela părinți — războiul sângelui înfierbântat și îmbuibarea pântecelui. Pe toate le-a biruit. Și această biruință a fost piatra de temelie a luptelor ce vor avea să vină.

Meșteșugul învingerii și arma tăriei lui de toată viața au stat în mâinile sale; pentrucă mâinile lui erau întinse ori la rugăciune, ori la lucru.

Mergând din putere în putere și din slavă în slavă, fericitul a stat în mânăstirea Iunderii zece ani. La optsprezece ani, a parces la Ierusalim, unde a auzit de marele Eftimie — stâlp al vieții călugărești — la care a năzuit ca un cerb tânăr însetat după răcoare. Iară Eftimie, minunându-se de acest vas, atât de subțire dară așa de puternic, l-a trimis la mânăstirea cea din vale, a noilor începători, a părintelui Teoctist. Osârdia lui s'a rotunjit aci, într'o peșteră, vreme de cinci ani. Cinci zile pe săptămână postea, negustând nimic, nici ieșind din peșteră. In fiecare zi împletea câte zece coșnițe din ramuri de finic, în gură și în minte cu rugăciunea cea neîncetată către Dumnezeu. Sâmbăta ieșia din peșteră și aducea în mânăstire cincizeci de coșnițe, se îndestula cu hrană și se împărtășea.

După cinci ani de tăcere a inimii și de uscare a gândului lumesc, l-a luat cu sine marele Eftimie, în pustia Ruva — ca pe un monah desăvârșit — ca să petreacă acolo tot postul mare, până la Duminecа Stâlpărilor. Apoi murind Eftimie cel mare a plecat singur spre răsărit, în pustia din jurul Iordanului, în care strălucea cuviosul Gherasim, ca un luceafăr al dimineții. A dat acolo de șerpi, scorpii și un leu mare, de care nu s'a înfricoșat și pentru care i-a supus lui Dumnezeu: toate fiarele și balaurii, încât umbla prin mijlocul lor ca prin mijlocul oilor celor blânde.

Prin mijlocirea prietenului său Antie, s'a cunoscut cu cuviosul Teodosie și s'a aprins între ei mare dragoste, de le spuneau Ierusalimnenii: „nouă pereche apostolească, Petru și Pavel".

La patruzeci de ani, pustnicul Sava era ca un copac, încheiat cu ramuri. Sub umbra și la adăpostul lui au început să se strângă cete de ucenici și turmă de călugări îmbunătățiți.

In valea Siloamului, pârâu mort, a lărgit peșteră, a zidit chilii și a săpat biserică în piatră. S'a umplut, atunci, pustia de zvon și chinovia s'a prefăcut în lavră cu peste o sută cincizeci de monahi.

Văzând nevoia trebuinții, patriarhul Salustie al Ierusalimului și-a pus mâinile peste locmitorul de obște, Sava, și l-a sfințit preot.

In muntele Castelin a curățit locul de duhuri necurate și a ridicat altă mânăstire. Apoi altele și altele.

Incât, la vreme cu bun prilej, s'au strâns monahii din pustie, din peșteri și munți, din lavre și chinovii și au ales arhimandriți ai lor pe cei doi mari călugări: Teodosie peste mânăstirile de obștie, iară Sava peste părinții pustiilor.

Perechea de arhimandriți a luptat, mai târziu, cu cetele lor la întemeierea și păstrarea dreptei credințe în Biserică, a strivit sub călcâiu ereziile vremii, a chemat la ordinea lui Hristos împărații timpului, a trimis în fruntea ierarhiilor călugări trăitori ai adevărurilor și moșneni ai predaniilor.

La nouăzeci și patru de ani, Sava — părintele pustnicilor — a slăbit cu trupul. Vasul său n'a mai putut păstra sufletul lui puternic ca un munte și arzător ca un rug. In ziua a cincea a lunei lui Decemvrie porțile vasului s'au deschis încet, iar duhul s'a săltat spre lumina orbitoare a lui Dumnezeu.

Pustia s'a înecat de plânsul călugărilor, iară pământul s'a întristat pentrucă s'a ridicat de pe întinsul său unul din puținele sale roade sfințite.

Argintarul Romul din Damasc a fost furat de tâlhari. A mers în biserica și la icoana sfântului mucenic Teodor și s'a rugat cinci zile, zicând:

— Unde ai fost sfinte, de nu mi-ai păzit argintul meu și cel strein?

— Să mă crezi frate, i-a răspuns mucenicul în vis, că zilele acestea n'am fost aci. Din poruncă, am fost adunați toți mucenicii ca să întâmpinăm sfântul suflet al cuviosului Sava și să-l petrecem la locul de odihnă. De-aceia n'am fost aci.

De-aceia nu lipsește din inima și cugetul monahilor numele fericitului lor părinte, sfințitul Sava, cât va fi chip îngeresc pe lume și în ceruri.

Firmilian protosinghelul

CUVANTUL FEMEII

Un răspuns la o întrebare

Intrebarea pe care mi-o face un cetitor al „Cuvântului", mi se pare atât de firească și legitimă în atmosfera de ideologie morală și înaltă etică creștină cu care se reînoește viața românească. — Este vorba despre legăturile, conviețuirile nebinecuvântate de Biserică și neîntărite în fața legilor, cu aparență totuși de existență matrimonială.

Umila mea părere este, că o legătură liberă stabilită chiar prin afinități, pe considerațiune reciprocă, și pe sentimente firești, este un lucru mai puțin trainic și cu chezășie mai puțin sigură pentru consolidarea unei vieți.

Se spune că provizoratul este o stare de definitivare, această afirmațiune romantică nu se potrivește cu trăirea de azi. Adevărata statornicie a simțămintelor se sudează prin acest contract social care este căsătoria civilă, și se spiritualizează în legătura sfântă a bisericii în fața altarului divin. In întâia ipostasă avem sigiliul societății, și în a doua avem binecuvântarea lui Dumnezeu. De aci isvorește acea disciplină superioară care pune orânduială în actele noastre intime și în actele noastre publice.

Cu ce siguranță pășesc doi oameni în lume uniți în fața lui Dumnezeu, ce stâncă formează două vieți legate prin jurământul legii și al scripturii sfinte, stâncă de granit în fața tuturor greutăților, tuturor suferințelor pe care viața ni le așează în cale ca să ne facă înțelepți și eroici! Ce bucurii comune și ce biruință strălucitoare aduce maternitatea care iese din aceste legături, și ce chezășie durabilă pentru evoluția unui neam care se sprijină pe legi și Dumnezeu. Familia este celulă esențială a societății și a Patriei.

Trebue să facem totul pentru a păstra această sacră legătură. Căsătoria este pârghia înmulțirii prin binecuvântare, a ridicării vieții la potențialul ei de creațiune. Este și rămâne îndemnul și chemarea pe care le susține ideologia de astăzi. Și să nu uităm un lucru; cea dintâi minune a Domnului nostru Isus Hristos a fost făcută la nunta din Cana, a adus prin înmulțirea vinului din apă binecuvântarea nunții și fericirea mirilor.

Pilda vine deci de departe, de sus de tot, să ne plecăm deci ei, este singura noastră datorie și singura noastră mărturie către desăvârșire.

Răspunsul meu nu putea fi altul și doresc ca Sfântul Nicolae a cărui prăznuire se apropie să ajute tuturor tinerelor femei să-și vază căminul binecuvântat.

Lola Ionescu-Marița

DIN LUMEA LEGIONARĂ

CĂMAŞA VERDE

Dragă mi-i cămaşa verde,
Ştiţi şi voi,
Când o'mbrac ce bine-mi şede,
Semnul României noi.
(Cântec legionar)

Pentru cel care priveşte astăzi nesfârşitul val al cămăşilor verzi, trecând în mândru şi apăsat pas în marşul biruinţii sau împânzind ţara în truda de reclădire a unei ţări prăpăstuite prin nemernicia altora, cămaşa verde poate fi o uniformă ca atâtea altele, care s'o deosebească pe legionari de cealaltă lume, sau poate şi o modă care a cuprins Europa şi lumea dela un capăt la altul.

Dar pentru cei cari au crescut au trăit şi au suferit într'însa, ea este haina vitejiei şi a jertfei. Sfinţită prin atât martiraj cât, în afară de creştinism, n'a cunoscut istoria lumii, ea creşte infinit în preţuirea tuturor şi mai ales a legionarilor.

Ţin să subliniez în rândurile acestea puţine, — pe cari le scriu cu inima mândră de a fi fost unul dintre cei dintâi cari am îmbrăcat cămaşa verde, — că ea nu a fost impusă de nimeni, ci singură s'a impus sufletului nostru ca o necesitate. Aşa cum nu noi l-am ales pe Căpitan, ci el ne-a ales pe noi, — cămaşa verde a venit spre inimile noastre de luptători cu tinereţea primăverii şi lumina câmpurilor. Am simţit că e a noastră şi am îndrăgit-o din prima clipă. Era haina biruinţii şi a jertfelor.

Nu cred că a fost o întâmplare, ci un dar al destinelor româneşti cari se voiau împlinite prin împrimăvărarea sufletului acestui Neam de oameni ai pădurilor şi ai câmpurilor.

In vara anului 1929, Căpitanul ne chemase pentru cea dintâi „manevră" legionară, în Bucovina: să ne cunoască şi mai cu seamă să cunoaştem Rarăul sufletului său ales. Frăţia de Cruce din Galaţi a mers aproape toată: din cincizeci de legionari câţi au participat la acest marş, jumătate erau gălăţeni. Trebuia să ne întâlnim la Mânăstirea Putna, lângă mormântul lui Ştefan Vodă. Acolo şi atunci s'a întâmplat un lucru pe cari puţini îl ştiu: Cei douăzeci de fraţi de cruce din Galaţi au purtat pentru prima oară cămaşa verde, care avea să fie, prin anii de luptă ce au urmat, haina speranţelor şi a învierii Neamului Românesc.

Imbrăcând-o, nu făceam decât să dăm expresie unităţii de gândire şi de credinţă, care ne adunase împreună. Nu ne gândiam atunci că ea va rămâne uniforma legionară. Nu a fost nimic calculat, nimic raţional, în actul acesta.

Căpitanului, i-a plăcut bluzele noastre verzi şi îmi amintesc cum în timpul marşului, şi-a schimbat la un moment dat costumul naţional, pe care îl purta cu atâta drag, punând şi el cămaşa verde. Era învestirea cămăşii verzi, ca haină a biruinţelor viitoare.

Cu vremea, forma ei a evoluat: bluza pe care Căpitanul o purta la Carmen Sylva, a fost aleasă de model, având linia mai sobră şi mai apropiată deci de firea unui luptător.

Voi, camarazi şi prieteni, gândiţi-vă astăzi când o priviţi strălucind în soarele biruinţii, cât noian de lupte şi de jertfe l-au adunat gloria, şi înfioraţi de atâta măreţie, onoraţi-o prin truda voastră de a vă ridica spre piscurile pe cari vi le-a arătat Căpitanul şi Moţa şi nesfârşitul şir al legionarilor eroi căzuţi pentru credinţa lor vitează, — iar voi, duşmanii ei de totdeauna, amintiţi-vă prin câte vitornițe a trecut victorioasă şi temeţi-vă pentru voi.

Valentin Măcrineanu

UN EROU LEGIONAR ŞI UN MARTIR CREŞTIN: VICTOR DRAGOMIRESCU

„Legionarii adevăraţi sunt oamenii unei singure credinţe"

Prigoana. — Ars de viu

Pe calea Călăraşi la No. 241, o casă cochetă şi în stil românesc, aşteaptă şi acum să-i vină voinicul munţilor, să-i dea viaţă din viaţa lui. E casa părinţilor lui Victor Dragomirescu. Iar sus, sus la mansardă, o femee, poate mai mult îmbătrânită de povara suferinţii, se odihneşte în patul durerilor. Acelaş pat în care-şi odihnea trupul istovit, altă dată, feciorul legionar.

Este mama lui Victor. O mamă care nu plânge, dar suferă legionăreşte.

Pereţii camerii sunt albi, albi ca zăpada, ca nevinovăţia însăşi. Şi o mobilă simplă, două paturi, un mic bufet şi câteva scaune. Fiecare lucru poartă amprenta lui Victor. Fiecare obiect evocă amintirea lui. Mama se uită la ele şi-l vede pe Victor. Pentru ea n'a murit fiul. Trăeşte. Este plecat undeva, departe, pe drumul biruinţii, pentrucă dela capătul cărărilor astrale să privească marşul biruinţelor legionare.

9. Mai trebue să mai ştiţi ceva: legionarii adevăraţi sunt oamenii unei singure credinţe — Pentru ei nu poate exista niciun fel de calcul. Vor trăi şi vor birui împreună cu Căpitanul sau dacă Dumnezeu vrea să piardă Neamul acesta, vor cădea împreună cu Căpitanul, răsbunându-l.
10. Acesta este idealul de înţelegere şi de trăire al adevăratului legionar dâmbovicean.

Fragment din scrisoarea citată

Ochii bătrânei sunt cu el, lângă el. Vorbeşte cu noi, dar se gândeşte la trecut, izvorul de viaţă, de bucurie şi de mângâere pentru prezent. Un crâmpei din viaţa mucenicului l-am reconstruit astfel din vorbe disparate, din mărturii sfâşietoare, din lacrimi furişate şi suspinuri surde ce cutremurau întreaga fiinţă a d-nei Dragomirescu.

Scrisul nostru este o palidă icoană a amintirilor.

BISERICA ALINATOAREA SUFERINŢII

Peste drum de casa d-nei Dragomirescu străjueşte veacurile şi credinţa noastră românească, biserica Delea Veche. Turlele bisericii ajung până la înălţimea camerei în care, eri, medita fiul, iar azi se sbuciumă o mamă.

Prezenţa acestui locaş sfânt, vecinătatea lui, este un bun duhovnic căruia i se spovedeşte sufletul chinuit. Când bat clopotele, pentru slujbă pentru sărbătoare, glasul lor aduce de dincolo de moarte svonul de rugăciune şi de viaţă al lui Victor. Aici, în camera asta, cu perspectiva înălţimilor şi a Dumnezeirii, se ruga Victor când trăia, aici se roagă şi mama pentru el, pentru toţi mucenicii căzuţi în dreapta credinţă legionară. Se simte atât de liniştită! Işi întăreşte puterile cum îşi întărea eri, credinţa în lupta biruitoare, fiul.

Uşurată ca de o povară apăsătoare, bătrâna vorbeşte îngândurat:

— Aici, în patul ăsta, în care zac eu, a dormit Victor. In timpul prigoanei, când călăii îl căutau peste tot, el a venit să doarmă, pentru ultima oară, în patul lui cald. Tremuram de groază că îl vor prinde. Senin, mi-a spus: Să nu te temi, mamă. Te gândeşti că nu pot fugi de aici, de sus, când vor veni să mă ridice. Nu. Un legionar nu se gândeşte niciodată la fugă.

Toată noaptea n'am putut dormi. El şi-a făcut rugăciunea şi s'a culcat împăcat cu el însuşi.

De a doua zi a luat iar drumul pribegiei.

LEGIUNEA ERA TOTUL

Victor a intrat în Legiune dela vârsta de 17 ani. Din clipa în care s'a împărtăşit cu credinţa ce avea să aducă izbăvirea neamului, el a renunţat la toate bucuriile ce i le oferea din plin tinereţea.

Nicio distracţie nu-l mai atrăgea. Până şi teatrul, care era pasiunea lui, i se părea că-i fură din timpul ce trebuia să-l închine Mişcării.

Nicăiri, spunea el, nu se petrece mai bine ca între camarazi. In tabără găighic toată viaţa, toate bucuriile curate ale tinereţii. Tabăra şi camarazii erau distracţiile lui.

Toată priceperea lui, tot devotamentul şi credinţa clocotitoare, le-a dăruit Căpitanului şi Legiunii. Avea un deosebit cult pentru Căpitan. Pentrucă vedea în El pe supraomul vremurilor noastre, pe Mântuitorul Neamului Românesc.

Pentru munca neobosită, închinată Mişcării, pentru pregătirea sa serioasă şi curajul manifestat în viaţă, Căpitanul l-a distins încă din 1931 cu „Crucea albă", iar mai târziu Comandant legionar şi Procuror al Ordinului Moţa şi Marin.

Abia îşi luase licenţa în drept şi se şi vedea apărătorul camarazilor acupriţi de tirania regimului nefast.

Când s'a deslănţuit prigoana, lupta lui în Legiune n'a cunoscut nici frica, nici umilinţa, nici odihna.

In calitate de şef al organizaţiei legionare din judeţul Dâmboviţa, a avut toată grija pentru camarazii săi. Era judeţul în care văzuse lumina zilei în 1913, în comuna Bilciureşti.

Ultima scrisoare

Din pribegia lui amară serie camarazilor Dâmboviceni ultima lui scrisoare, ultimele lui gânduri legionare la 19 Noemvrie 1938.

Este o profesiune de credinţă din care se desprinde sinceritatea mărturisirii, clara viziune a morţii şi a biruinţii.

Pentru importanţa şi frumuseţea ei o reproducem în întregime:

Iat-o:

19 Noembrie 1938

DRAGI CAMARAZI,

1. Fugar de peste 7 luni de zile, de multe ori aproape vânat de forţele acestui regim străin de simţimintele Neamului nostru, vă trimit acum câteva din gânduri şi îndemnurile mele.

2. V'am urmărit de aproape, fie din munţii noştri, unde am căutat adăpost astăvară, fie de oriunde m'am găsit gata a vă ajuta când greutăţile acestei mlaştini a desnădejdii ar fi încercat credinţa fiecăruia din voi.

3. Până acum ne putem bucura cu toţii că Dâmboviţa noastră nu a suferit nici o pierdere.

4. Dar greutăţile cele mari deabia acum încep să se arate.

5. Vor fi vrednici legionarii dâmboviceni să le înfrunte pentru ca în ziua biruinţei să ne putem prezenta cu toţii fără nici o pierdere în faţa Căpitanului, senini şi fără pată?

6. Răspunsul îl veţi da fiecare întâi în sufletul vostru şi apoi în luptă.

7. Ce va trebui să faceţi până atunci:

a) Toată lumea legionară va căuta să aibă cât mai multe răspunderi în statul actual.

b) Nu trebue însă să-şi manifeste în niciun fel sentimentele legionare.

c) Biruinţa va fi coaptă când în toate posturile de răspundere ale Statului vor fi oameni care vor crede numai în legiune, fără a fi cunoscuţi pentru această calitate.

8. Greutatea vine pentru cei mai puţin pregătiţi pentrucă o răspundere mai mare înseamnă bani mai mulţi, ori banii moleşesc sufletele.

Condiţia de siguranţă:

a) Legătura cât mai strânsă cu organizaţia, cotizaţii etc.

b) Incercarea de a trăi viaţa sever, fugind de orice desfătăciune omenească.

c) De altfel, este atâta suferinţă în ţară încât numai un inconştient îşi poate permite de a mai trăi o viaţă uşuratecă acum. Şi de aceştia niciodată Legiunea nu va avea nevoie. Ba ceva mai mult, aceştia vor fi cei dintâi cari vor fi pedepsiţi după biruinţă.

9. Mai trebue să mai ştiţi ceva: legionarii adevăraţi sunt oamenii unei singure credinţe. Pentru ei nu poate exista niciun fel de calcul. Vor trăi şi vor birui împreună cu Căpitanul, sau dacă Dumnezeu vrea să piardă Neamul acesta, vor cădea împreună cu Căpitanul, răsbunându-l.

10. Acesta este idealul de înţelegere şi de trăire al adevăratului legionar dâmbovicean.

11. Ştiu că nu poate fi atins decât de prea puţini, dar gândul meu către ei se îndreaptă mai mult acum. Tot pentru ei am ales şi eu calea aceasta de sbucium, pentru a-i veghea, a-i întări şi a-i conduce în momentul cel greu al Legiunii.

12. Nu trebue să faceţi nici o imprudenţă. Un legionar căzut în timpurile acestea înseamnă o crimă faţă de Legiune.

13. In clipele de reculegere rugaţi-vă, Rugaţi-vă pentru Căpitan, pentru Legiune, rugaţi-vă pentru fiecare din voi, pentru a putea învinge îndoiala ce poate vă roade sufletul câteodată, pentru a deveni mai buni, mai senini.

Inţelegeţi şi folosiţi această mare încercare pe care ne-a trimis-o Dumnezeu asupra noastră.

14. Indreptaţi-vă gândul în clipele cele grele la jertfa lui Moţa. Cât de senin înfrunta Moţa jertfa, având siguranţa că noi legionarii îl vom înţelege, că noi legionarii, prin Căpitan şi numai prin Căpitan, vom împlini gândul cel mare al lui, „O ROMANIA PUTERNICA ŞI BOGATA ŞI ASCULTATOARE DE DUMNEZEU".

Trăiască Legiunea şi Căpitanul.
VICTOR DRAGOMIRESCU

Sublinierile făcute sunt ale lui Victor. A spus totul. N'a urmărit aderenţi politici; ci selecţionarea celor existenţi, formarea lor în duhul Căpitanului.

Le-a spus greutăţile ce-i aşteaptă, chiar primejdiile ce-i pândesc. Cine nu se va teme, cine le va înfrunta şi va trăi sever, acela este cu adevărat legionar.

Arestarea

Călăii îl judecaseră în lipsă şi îl condamnaseră la 2 ani închisoare. Pentrucă simţea româneşte, pentrucă lupta să scape ţara de sub tiranie şi dela moartea politică.

Intâmplarea face ca în iarna lui 1939, avionul cu care voia să părăsească ţara, se prăbuşeşte la Băneasa, imediat după decolare. Este recunoscut şi arestat.

Rănit este internat pentru vindecare [illegible] dus apoi la Văcăreşti. Aici înfruntă toate şicanele, toate umilinţele şi schingiuirile agenţilor forţei publice [illegible] destăinuiri. Stoic rabdă şi mizeria şi torturarea.

După mari stăruinţe d-na Dragomirescu poate să-l viziteze din când în când, plătind cu bani grei această favoare.

Femee curajoasă nu ezită să facă legătura prin corespondenţă între deţinut şi oamenii din afară.

Astfel cu un bilet dat de Vlad Sturza şi introdus în gură, când se sărută cu fiul, i l-a putut strecura acestuia.

In nădejdea că Victor ar putea trăi mai bine i-a adus de acasă tot de ce avea nevoie.

I-a făcut un palton nou, o servietă cu lucruri de mare valoare. I-a dat şi bani. Numai cu 5 zile înainte de ucidere, i-a dat 30.000 lei, însfârşit tot ce avea asupra lui se ridica la peste 60.000 lei.

Strangularea

La 9 Septembrie 1939 a fost ridicat dela închisoarea Văcăreşti şi adus la Prefectura Poliţiei.

A stat în arestul Prefecturii, ocupând celula No. 7. Până la executare, sau mai bine zis arderea de viu, a fost tot timpul hărţuit de către Inspectorul Dumitrescu, din ordinul lui Parizianu.

La poliţie, d-na Dragomirescu a putut să-l vadă cu ajutorul plătit al agentului Vasilato.

Ultima dată l-a văzut la 18 Septembrie, când i-a predat 30.000 (treizeci mii lei) în hârtie mototolită pentruca apoi să fie cusuţi în haine. Victor mai avea asupra lui şi alte sume de bani, trimise de prieteni fiindcă reuşise să facă un plan de evadare. N'a ajuns să-l aplice, căci călăii l-au scos din arest în seara zilei de 22 Septembrie, pentru a străbate ultimul drum al vieţii.

Dumitrescu pregătise totul. Dăduse ordin lui Vasilato să-l scoată din arest între orele 9—10, fără ca să ştie nimeni.

Astfel, după ce autocarul Poliţiei transportase la Crematoriu pe cei 9 eroi cari pedepsiseră pe călău, a venit să-l ia şi pe Victor. A fost scos din arest desbrăcat şi lăsat numai în ciorapi. Legat cu mâinile la spate, bruscat şi înjurat pentru că cerea să i se pună doar cătuşele la mâini.

Când au ajuns în piaţa 6 Septembrie, plut. Sârbu l-a pus laţul de gât şi l-a strangulat. După această macabră operaţie, corpul lui Victor a fost mutat într'o maşină mică particulară (se pare automobilul lui Dinulescu), care l-a transportat la crematoriu.

ARS DE VIU

Cuptorul crematoriului era încins. Avea să se producă ultima nelegiuire. Păgânii voiau moartea unui creştin, a unui român.

Când se aranjau cadavrele în sicrie pentru a fi introduse în cuptor, alături corpul lui Victor nu se stinsese încă de căldura vieţii. S'au redeschis ochii lui blânzi şi dintr'un oftat care venia dincolo de moarte, s'au auzit vorbe, vorbe omeneşti. „Mortul" înviase. Vorbea. Cu glas stins striga: Mamă, mamă...

Cei din jur s'au îngrozit. Fochistul s'a dat înlături. Matei Şerbănescu şi Laurenţiu Constantinescu au cerut să nu fie incinerat, că e viu. Comisarul Davidescu a început să urle ca o fiară. „Trebue să moară... Tot trebuia să moară, indiferent cum"... şi cu piciorul a împins sicriul în care se zbătea trupul plin de viaţă al lui Victor, în cuptorul înroşit.

Toţi încremeniseră. Voiau să audă dacă nu cumva, dinăuntru nu mai vin ţipete... Va fi ţipat oare? Va fi avut timp să se mai svârcolească, să-şi dea seama că arde de viu, ca martirii creştinismului pe rug, tot pentru o credinţă în Dumnezeu şi în Neam, să mai strige „mamă, mamă"?

Grozăvia se consumase.

Ceeace nici turcii nu făceau cu sute de ani în urmă, lăsând viaţa celor scăpaţi dela moarte, a făcut-o canalia jidovească Davidescu.

SĂ NU ŞTIE NIMENI

S'au îngrijit apoi ca nimeni să nu afle de această crudă moarte. Mamei i-au comunicat că a fost dus la Râmnicul Sărat. Primăriei i s'a ordonat în luna Decemvrie să treacă în registrul stării civile că a murit în ziua de 21 Septemvrie (adevărul este că a fost ucis în 22 Septemvrie) şi să nu elibereze nici o copie.

S'au grăbit să ia aceste măsuri, dar nu s'au grăbit să restituie mamei lucrurile lui Victor. Verigheta de logodnă, medalionul, hainele, paltonul, banii ce-i avea asupra lui. Unde sunt toate lucrurile astea?

Cui au fost predate şi cine şi le-a însuşit?

Să se cerceteze şi profanatorii să fie pedepsiţi.

De dincolo de mormânt Victor mai strigă încă: „mamă, mamă"...

I. P.

Victor Dragomirescu cu camarazii ascunş în munţi în timpul prigoanei

„STATUL LEGIONAR ŞI ELITELE SOCIALE"

Conferinţa d-lui Horia Cosmovici la Giurgiu

In sala cinematografului „Modern" din Giurgiu, a avut loc conferinţa d-lui Horia Cosmovici, tratând despre „Statul legionar şi elitele sociale".

Intrând în subiectul conferinţei, d. Horia Cosmovici arată că Statul Legionar, părăsind cuprinsul abstract al formulelor juridice, voeşte să dea un conţinut real acestei noţiuni. Acest conţinut rezultă din frământarea istorică a poporului românesc, din nevoia de a se pune în acord sentimentul îndreptăţit al unei lupte îndelungate pentru câştigarea drepturilor, cu conştiinţa clară definitivă în misiunea sa istorică. Evident, formula care să acopere în întregime manifestările de viaţă este în curs de elaborare. Statul îşi are o afirmare imediată, politică, — şi în manifestările lui are uneori nevoe de o linie sinuoasă, impusă de moment.

Pentru păstrarea unităţii unui sentiment pe autenticitate românească şi pentru desăvârşirea unor legi de conduită perfectă, — trasată de Căpitan prin viaţa şi jertfa sa, — apare Mişcarea Legionară. Ne aflăm în regimul unei libertăţi depline, fiindcă fiecare poate să vină în rândurile legionarilor, — fără nici o constrângere, — numai îndeplinind condiţia unui prealabil examen de conştiinţă. Noi ne aflăm pe linia unui destin istoric, avem o viaţă proprie, misiunea permanentă de a crea generaţii întregi care, după noi să ne continue sbuciumul şi lupta pentru acest neam. Nu putem afirma dela început perfecţiunea. Ar fi imposibil. Intreaga noastră străduinţă este tocmai de a reface în fiecare suportul moral care a fost atât de neglijat până acum şi a da fiecărui om posibilitatea să se realizeze din ce în ce mai puternic prin generaţiile care îi urmează.

Acest destin al poporului românesc nu poate fi înţeles decât pe linia creştinităţii. Dumnezeu a fost părtaş până acum. In rândul celorlalte mişcări naţionaliste care afirmă misiunea Statului sau a rasei, Mişcarea Legionară este prima care afirmă mistica religioasă, în sensul trăirii în spiritul de jertfă, prin acceptarea ţelului final care nu e viaţa, ci învierea. Aşa cum a definit-o Căpitanul în cartea sa „Pentru legionari" şi cum El însuşi a dovedit că o înţelege.

Un popor nu se poate impune prin elementele pasive, prin cele care stau alături de linia destinului. Ci prin elementele de elită scoase din corpul social. In concepţia legionară nu [illegible] de interese proprii şi [illegible] nevoii de câştig, — potrivit teoriei lui Pareto — poate ridica valorile sociale. Ci, în mod natural, se selecţionează din corpul naţional, adică din marea masă [illegible] a ţărănimii şi muncitorimii, permanent legată de pământ şi [illegible] categorie de oameni cu anumite însuşiri, pe care apoi şi le cultivă. Ea devine elita naţională, care este singura în măsură să conducă. [illegible] le dar anumite însuşiri de [illegible], supuse controlului nu pe principiul alegerii, ci pe al unor legi inspirate din puterea de consacrare, pe care fiecare elită o dă elitei următoare. Fiindcă nici principiul ereditătii — care, biologic, este contestat, întrucât ereditatea dă exemplare uzate, — nici cel al electiunii, dovedit iluzoriu prin incapacitatea celor desemnaţi să aleagă, — nu pot promova adevăratele elite.

Noi legionarii de azi, ne aflăm în faza primă de manifestare, constituim elita care se afirmă, cum ne spune Căpitanul, prin lupta cu elita degenerată a regimului trecut.

Scopul nostru rămâne acesta: 1) Să ne conducem naţiunea după legile neamului şi 2) Să lăsăm o elită moştenitoare bazată pe principiul selecţiunii.

Pentru aceasta e nevoe să cunoaştem legile eterne ale neamului şi mai ales să simţim adevărat sensul cutremurător al jertfelor care stau la temelia mişcării. Iar scopul să fie căutarea neîncetată a perfecţiunii, realizată prin ataşamentul profund de Biserica ortodoxă şi fixarea unei conduite de viaţă morală, plină de virtuţile atâtor înaintaşi.

Viaţa trecătoare şi fără sens la cei mai mulţi, ia astfel forma cea mai curată şi mai senină. Exemplul jertfei lui Moţa a inspirat Căpitanului jurământul pe care l-au depus toate gradele legionare.

Noi nu am fost înţeleşi de bătrâni tocmai prin acest sens nou pe care l-am dat vieţii noastre: Să căutăm atingerea sublimului nu numai prin realizare individuală, ci prin trecerea mai departe, în viaţa copiilor noştri, a unui ideal de perfecţiune care să însemne permanenţa realizare a misiunii pe care Dumnezeu a dat-o acestui popor sbuciumat.

Ca o nădejde în aspreie-i încercări, Mişcarea Legionară şi-a găsit în Generalul Antonescu şi în Horia Sima, Comandantul ei, puterea deplină cu care să-şi verifice neîncetat lupta pentru viaţa acestui popor.

Este nevoe, pentru a ne păstra pe linia legionară, să ne gândim la cele patru puncte fixate de Căpitan: **Credinţa în Dumnezeu, Increderea în misiunea noastră, Dragostea dintre noi şi Cântecul**, cele patru pietre de hotar ale lumii legionare, pe care conferenţiarul le ilustrează cu exemple din viaţa celor care s'au jertfit.

Nu ne poate nimeni înţelege, încheie conferenţiarul, pentru ce poezia şi cântecul legionar cuprind în ele întreagă armonie a vibraţiilor noastre. Explicaţia ar avea-o dacă în linia de conduită legionară ar căuta comandamentele eterne, care ne dau şi tăria şi seninătatea în faţa morţii.

SUBSCRIEŢI PENTRU SINISTRAŢI

NUMIRI IN GUVERNUL JAPONEZ

TOKIO, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă:

Baronul Hiranuma, care din Ianuarie până în August 1939 a fost prim-ministru al Japoniei, iar înainte preşedinte al consiliului de stat secret, a fost numit ministru fără portofoliu.

Agenţia „Domei" scoate în relief că principele Konoye vrea să-şi întărească guvernul, în actuala situaţie internă şi externă gravă, obţinând prin numirea d-lui Hiranuma un sprijin mai accentuat al grupărilor naţionaliste.

Noui numiri de miniştri din cercurile oamenilor de stat încercaţi nu sunt excluse.

BELGIA VA ADOPTA REGIMUL SOCIAL ECONOMIC ŞI CULTURAL AL REICHULUI

BRUXELLES, 4 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Stefani" transmite:

La Anvers au sosit Marţi peste 1000 de prizonieri de război belgieni, venind din Germania.

Populaţia oraşului a făcut o călduroasă primire prizonierilor belgieni.

D-nii Degrelle, şeful partidului rexist şi de Clerc, şeful partidului naţionalist flamand, au pronunţat cuvântări, primul la Charleroi, iar cel de al doilea la Anvers.

Ambii oratori au declarat că pentru a trăi Belgia trebue să se elibereze de orice influenţă franco-britanică şi să colaboreze sincer cu Germania, adoptând regimul său social, economic şi cultural.

PICĂTURILE DE OTRAVĂ

(Urmare din pagina I-a)

îi urăsc deopotrivă. Şi cu dreptate, căci sunt duşmanii lui Israel. Dar să nu uităm la noi următoarele:

Jidanii formează la noi cam 7-8% din populaţia totală iar în populaţia orăşenească peste 20%! Să nu uităm că surlucărimea cu carte aparţine în majoritate, prin veche tradiţie, culturii franceze, care de peste un sfert de veac a suferit o pseudomorfoză iudaică tot mai accentuată. Jidanii autohtoni şi cei ai democraţiei franceze Blumo-forme au format spiritul şi bagajul intelectual al acestei surlucărimi, au ouat sistematic în creerii primitori ouăle din cari s'au desvoltat larvele unei ideologii iudaice; mulţi cred că gândesc şi exprimă ideile lor româneşti, pe când în realitate debitează, — demodate plăci de gramofon — sloganuri iudaice. Rezultat: ostilitatea oarbă şi stupidă faţă de legiune şi faţă de tot ce e „om nou" european, în primul rând german.

Aceasta explică toate crimele şi greşelile politice de până mai deunăzi, explică şi ostilitatea imbecilă a atâtora, azi încă. Căci sloganele jidoveşti prind încă şi azi. De pildă: nu politica criminală, dinainte de 6 Septembrie, — doamne fereşte! — ci Germania singură e vina dureroaselor amputări de cari ne sângeră inima şi ni se încrânceană sufletul.

Nu anul rău cum n'au mai fost altii e cauza lipsurilor de cari suferim, ci... Germanii.

Ei n'au venit aci chemaţi de Şeful Statului ca să ne înveţe ca aliaţi technica nouă a armelor noi, ci ca „armată de ocupaţie" care să ne subjuge. Şi câte, câte nenumărate zvonuri, aparenţe sau realităţi tendenţios schimonosite nu sunt răspândite, comentate odios de clica iudaică, repetate papagaliceşte cu stupida pseudo-convingeri de publicul român. Zi cu zi, ceas cu ceas aproape, oficinele jidoveşti îşi picură în urechi jidovite, pline de receptivitatea vechii educaţii, picăturile veninului iudaic. Paharul amărăciunilor noastre ele îl umplu mereu cu venin în continuu reîmprospătat.

Ce speră? Ce vor?

Ei speră ca rezultatul acestei otrăviri zilnice să împiedece încrederea şi iubirea, cimentarea nouei camaraderii europene, camaraderie care înseamnă moartea puterii jidoveşti.

Trebue, e urgent sau nu să împiedecăm o clipă mai de vreme instilarea zilnică a miilor de picuri de venin iudaic în urechile şi în sufletele româneşti?

Evident că da. E o necesitate vitală.

Dan Rădulescu

ECONOMIE FINANȚE

ECONOMIA AGRARĂ

Munca este fundamentul Statului legionar. Căci una din cele șase legi legionare, date de căpitan, spune: „Muncește. Muncește în fiecare zi. Muncește cu drag. Răsplata muncii să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunei și la înflorirea României". Se vede de aici că după legea disciplinei Căpitanul a ținut, ca a doua lege, de conducere în viață a omului legionar, să fie legea muncei. Nu se poate munci cu randament fără ca să depui entuziasm-elan. Și cum elanul este tineresc munca cea mai prodigioasă este munca tineretului, care sporește mult în colectiv.

Iată dece noi credem că numai prin Mișcarea Legionară, Patria noastră se mai poate ridica, și numai prin cele ce a gândit și a simțit Căpitanul, Neamul se mai poate înălța. Urmașii Căpitanului prin munca și elanul lor, cu sufletul aidoma Lui vor continua în veacuri celace a simțit și a gândit El.

Una din grelele probleme în România și la care Căpitanul s'a gândit mult este problema agrară. Nu vom discuta aici de proprietate, ci în general despre Economia agrară.

Economia Agrară este un conglomerat de legi economice, privind în speță agricultura. Nu adună numai producția și repartiția produselor agricole, ci o economie agrară modernă — fie liberală, fie dirijată — cuprinde toate legile privitoare la valorificarea produselor agricole. Drept este însă că până azi, acest capitol al valorificărei produselor agricole intră în capitolul mare al repartiției produselor agricole. Azi valorificarea produselor agricole, este un capitol distinct și care are un caracter și politic și social.

Celace ar duce la această distincție este prăpastia dintre prețurile produselor agricole, față de cele industriale.

Chiar în timpul revoluțiilor sociale, cari au avut loc în ultimile două secole se vede răspicat indiferența totală pe care au avut-o, atât revoluționarii, cât și conducătorii. Oricare au fost dezideratele revoluțiilor, nici odată nu a fost precumpănitoare valorificarea muncei țăranului.

România are o situație geografică și socială, cu totul alta decât oricare altă țară de pe glob. Pământul nostru bun de agricultură și poporul român fiind un popor de țărani neaoși, curați la suflet și la chip, ne găsim azi în fața unei singure mari probleme de rezolvat și anume problema țărănească în cadrul economiei agrare. Dacă noi soluționăm fără întârziere această problemă a economiei agrare — în concernul mondial al statelor — putem spune în acel moment că toate problemele din România au fost soluționate. Nici un stat nu este atât de agrar ca România și nici un popor nu are un coeficient mai mare de țărani ca noi. Chiar pătura intelectuală de astăzi în marea ei majoritate este recrutată din mijlocul satelor, din sânul țeranilor.

Arătată astfel situația la noi economia agrară este sensul vieții poporului român. Cum această problemă a fost complet abandonată în statul liberal-burghez și capitalist — care a stăpânit România până eri, Statului Legionar de azi îi revine și această grea sarcină, ca printr'o dirijare corectă a economiei agrare, anomalia dintre prețuri să dispară. Economia agrară țintește tocmai valorificarea produselor brute, în raport de produsele fabricate.

Prin aceasta standardul de viață al țăranului s'ar ridica cel puțin la acelaș nivel cu al micului burghez din oraș tinzându-se la culturalizarea maselor țărănești prin ridicarea standardului de viață. Aceasta nu se poate face decât printr'o nouă economie agrară care încetul cu încetul pătrunde, și în acest domeniu economic.

Prima măsură pentru schimbarea totală a economiei agrare prin reorganizarea claselor țărănești în cadrul Mișcărei Legionare. Căci numai prin educație corectă se poate ajunge la gradul de civilizație înaintat la care năzuim.

A doua măsură pe care o cere economia agrară este valorificarea produselor țărănești, printr'o producție și repartiție în colectiv.

Țărănimea română — izvorul neamului nostru — prezintă cel mai frumos fenomen legionar. Toate forțele noastre legionare se îndreaptă de unde au plecat. Țăranii mărșăluesc spre noua economie agrară legionară.

Ștefan Cojocaru

IEFTENIREA MEDICAMENTELOR SPECIALIZATE

Specula cu articolele de primă necesitate a fost înfrânată și sever sancționată prin energica acțiune întreprinsă de Guvern, prin Ministerul Coordonării și al Statului Major Economic, și a autorităților însărcinate de legile în vigoare.

Dar, în afară de articolele alimentare, îmbrăcăminte, etc., există încă o categorie, în care specula trecuse orice margine. Este vorba de medicamentele specializate.

Ministerul Coordonării s'a sesizat de această speculă și, după un studiu documentat al problemei, a dat o decizie (apărută în Monitorul Oficial de azi) prin care se stabilesc noile prețuri pentru toate medicamentele specializate.

Sunt necesare o serie de lămuriri în legătură cu această problemă. Le dăm mai jos.

Prețurile pentru medicamentele specializate au fost fixate prin decizia ministerială din 22 Aprilie 1940 a Ministerului Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

Această decizie prevedea pentru fiecare medicament specializat: prețul pentru depozitari, pentru farmaciști și pentru public.

Ulterior acestei decizii s'au mai sporit prețurile prin așa numitele „suplimente la taxa oficială" a specialităților farmaceutice autorizate, ajungându-se astfel la diferențe de peste 100% între prețul depozitarului sau fabricantului și prețul plătit de public.

Prin noua decizie a Ministerului Coordonării s'au luat două măsuri principale:

1. S'au anulat toate sporurile aprobate dela 22 Aprilie și până astăzi, pe baza „suplimentelor la taxa oficială".

2. La prețurile fixate prin Decizia Ministerială din 22 Aprilie s'au admis numai prețurile la depozitari ca valabile, acordându-se un plus de 30 la sută total, până când articolele ajung în mâinile publicului. (Spre exemplu: un articol la prețul de 100 lei la depozitar sau fabricant, se va vinde publicului cu maximum 130 lei).

NOUILE PREȚURI

Noua decizie prevede apoi următoarele:

1) Noile prețuri pentru public (adică maximum 30% peste prețul la depozitar) vor fi semnate sau tipărite pe fiecare ambalaj.

2) Fabricele de medicamente din țară și importatorii reprezentanți, sunt obligați să vândă aceste specialități farmaceutice, în afară de depozite și direct farmaciilor și drogheriilor, la prețurile de depozit (coloana I din vechea decizie).

3) Pe viitor, nu se mai admite nici o modificare a prețurilor medicamentelor specializate, fără aprobarea Ministerului Coordonării și Statului Major Economic, în urma avizului dat de ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale.

4) Prețurile noui pentru medicamente specializate, aprobate de ministerul Muncii și Sănătății, după 22 Aprilie 1940, se vor [illegible] în aceleași condițiuni.

Prețurile vechi fixate pentru aceste medicamente vor fi revizuite până în 15 zile dela publicarea prezentei deciziuni.

5) Controlul noulor prețuri se va face prin organele ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale, iar decizia intră în vigoare după 15 zile dela publicarea în Monitorul Oficial.

O NOUĂ UȘURARE

Măsura Ministerului Coordonării de a se eftini medicamentele specializate, aduce o nouă ușurare pentru marea masă a populației care era silită să plătească pentru asemenea produse, prețuri cu câștiguri de 50—100 și peste 100%.

Este vorba de sănătatea publică și cu atât mai mult se cuvenea omenie din partea celor ce au speculat în asemenea condițiuni oamenii în suferință.

Prin noua decizie a ministerului Coordonării s'a pus capăt acestei nemai pomenite specule, iar eventualitatea încadrării infractorilor în legea contra sabotajului, este cel mai energic avertisment dat celor ce ar încerca să continue cu vechiul sistem.

CURSUL DEVIZELOR ȘI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 4 Decemvrie 1940

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	Cumpărare		Vânzare	
	Fără prime	Cu [illegible] plus prime	Fără prime	Cu [illegible] plus prime
Dolarul	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
Francul elvețian	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	Cumpărare		Vânzare	
	Fără prime	Cu 38%	Fără prime	Cu 38%
1 Florin olandez	—	—	—	—
1 Drahmă	[illegible]-1,60	—	1-1,6[illegible]	—
	1,21-[illegible]	—	[illegible]-2,0[illegible]	—
1 Dinar	2,80	—	3,08	—
1 Reichsmark	40,50-4[illegible]	—	41,50-[illegible]	—
1 Cor. slovacă	3,36	4,8[illegible]	3,46	4,77
1 Pengoe	[illegible]8,50	—	27	—
1 Coroană daneză	—	—	—	—
1 Marca finlandeză	2,05	2,83	2,10	2,90
1 Liră turcă	[illegible]	—	22	—
1 Escudo	3,80	5,24	3,96	5,38
1 Liră sterlină	411,50	567,87	423,85	584,91
1 Liră italiană	9,5	—	9,5[illegible]	—
1 Pesetas	—	—	14	19,32
1 Franc francez	2,35	3,24	2,46	3,31
1 Coroană cehă	3,38	4,68	3,46	4,77
1 Leva	1,60	—	1,68	—
1 Coroană suedeză	24,40	33,67	45,1[illegible]	34,71
1 Zlot	—	—	19	—
1 Franc elvețian	23,75	32,78	24,20	33,40

ACȚIUNI

Credit Minier 390; 395; 400; 420; 425; 430; 435;
Cartea Românească 600;
I. R. D. P. 300; 290; 285; 270; 280;
S. R. D. 12703
Soc. Tramvaelor 1150;
Banca Românească 585; 590; 595;
Reșița ex. cupon 445; 450; 460;
Letea 970;
Clădirea Românească 500;
Credit Industrial 490;
Redevența 230;
Astra Română 800;
Mica 900;
Petrol Blok 350;
Banca Națională 5250.

EFECTE, SCRISURI, OBLIGAȚIUNI

Împroprietărirea 48¾.
Înzestrare mici 57.
Consolidată 29¾, 29¼.
Stabilizare 42.
Desvoltare 40¼.

CURSURI INFORMATIVE

RAMASE IN ZIUA DE 3 DECEMBRIE 1940

Asig. Dacia Rom. Ex. cup.	3800	3900
Asig. Generala Ex. cup.	1200	1250
Asig. Naționala	270	300
Asig. Agricola Fonciera	300	325
B-ca Națională cup. perr.	5250	5300
B-ca Rom. Ex. cup.	570	580
B-ca Credit Rom. Ex. cup	280	290
B-ca Comercială Rom.	200	220
B-ca Cerealiștilor	375	400
B-ca Scont	270	280
B-ca Agricolă	75	80
B-ca Of. Rom. orig.	950	975
B-ca Comerț Craiova	160	180
Soc. Astra Rom. Ex. cup.	750	780
Soc. Steaua Rom. Ex. cup.	370	380
Soc. Cred. Minier Ex. cup.	400	410
Soc. Petrol Block opt.	340	350
Soc. Concordia	390	400
Soc. I. R. D. P.	310	320
Soc. Prahova Ex. cup.	225	235
Soc. Redeventa	215	225
Soc. Petrolul Rom. Exc.	700	750
Soc. Petrol Govora	260	270
Soc. Reșița	475	480
Soc. Tramv. Com. Ex. c.	1130	1140
Soc. Carpatina	500	525
Soc. Mica	890	900
Soc. Loc. eftine Ex. cup.	250	260
Soc. S. R. D. Ex. cup.	1340	1350
Soc. Cred. Carbonifer Ex. c.	500	525
Soc. Letea Ex. cup.	935	945
Soc. Cred. Ind. Ex. cup.	500	510

MINISTERUL MUNCII A STABILIT NOUI SALARII MINIMALE LA ALTE INTREPRINDERI

D. V. Iasinschi, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale a semnat deciziunile prin care s'a fixat salarii minimale la următoarele categorii de salariați:

LUCRĂTORII DIN FABRICILE DE OGLINZI

Salariile minimale ale lucrătorilor din fabricile și atelierele de oglinzi din București au fost fixate astfel:

Potrivit hotărîrii de mai sus, se stabilesc următoarele salarii minimale:

a) Lei 2000 săptămânal pentru meșteri;

b) Lei 816 săptămânal pentru lucrătorii calificați și anume: șlefuitorii, lucrătorii întrebuințați în vitoruri, securizorii, pictorii pe sticlă și tăetorii de sticlă, care sunt în anul I și II, după terminarea uceniciei;

c) Lei 1.056 săptămânal pentru aceeași categorie de lucrători care sunt în anul III și IV, după terminarea uceniciei;

d) Lei 1.248 săptămânal pentru aceeași categorie de muncitori care sunt în anul V și următorii, după terminarea uceniciei;

e) Lei 960 săptămânal pentru lucrătorii industriali (specializați) și anume: acei întrebuințați la următoarele munci: turnătorie, șlefuire, vitoruri, securizare, pictură pe sticlă și tăerea sticlei;

f) Lei 650 săptămânal pentru muncitorii dela ambalaje, oameni de serviciu și hamali (bărbați);

g) Lei 550 săptămânal pentru femei de serviciu;

h) Lei 1104 săptămânal pentru tâmplarii întrebuințați în fabricile și atelierele de oglinzi.

MUNCITORILOR DIN FABRICILE DE CHERESTEA

Salariile minimale ale muncitorilor din fabricile de cherestea din regiunea Inspectoratului general al muncii București, sunt cele de mai jos:

a) Lei 720 săptămânal sau 15 lei pe oră, pentru lucrătorii calificați și specializați: maiștri, gateriști, circulariști, banzegariști, rândieri, dulgheri, asortatori, tâmplari, pendulisti, curelari, torilari de banzec, tăetori de trunchiuri, mecanici, lăcătuși-mașiniști, electricieni, fierari, strungari, fochiști, etc.

b) Lei 576 săptămânal sau 12 lei pe oră, pentru ajutorii de gateriști, ajutorii de circulariști, ajutorii de soratori, macaragii, precum și pentru cei întrebuințați la depozitele de buturi și la depozitele de materiale;

c) Lei 480 săptămânal sau 10 lei pe oră, pentru muncitorii salahori, bărbați și femei;

d) Lei 381 săptămânal sau 8 lei pe oră, pentru salahorii, fete și băieți până la vârsta de 18 ani.

MUNCITORILOR DIN INTREPRINDERILE TEXTILE

Salariile minimale în aceste întreprinderi sunt cele de mai jos:

a) Lei 1.880 pe săptămâna de 48 ore pentru meșteri;

b) Lei 1.350 pe săptămâna de 48 ore pentru ajutori-meșteri;

c) Lei 810 pe săptămâna de 48 ore pentru ungători;

d) 1. Lei 585 pe săptămâna de 48 ore pentru lucrători și lucrătoare dela războaiele simple, cu vechime până la 3 luni;

d) 2. Lei 720 pe săptămâna de 48 ore idem vechime peste 3 luni;

e) 1. Lei 720 pe săptămâna de 48 ore idem, războaie grele, până la 3 luni;

e) 1. Lei 720 pe săptămâna de 48 ore idem, războaie grele, peste 3 luni;

f) 1. Lei 585 pe săptămâna de 48 ore pentru urzit, năvădit, până la 3 luni;

f) 2. Lei 720 pe sătămâna de 48 ore, idem, peste luni;

g) 1. Lei 585 pe săptămâna de 48 ore pentru răsucit, țeverit, cardit, bobinaj, ambalaj, expediție, până la 3 luni;

g) 2. Lei 630 pe săptămâna de 48 ore idm peste 3 luni;

h) 1. Lei 810 pe săptămâna de 48 ore pentru bolangerie, imprimerie, apretat, albit, până la 3 luni;

h) 2. Lei 900 pe săptămâna de 48 ore idem, peste 3 luni;

j) Lei 500 pe săptămâna de 48 ore pentru ștergători de războaie, hamali, etc.

l) Lei 500 pe săptămâna de 48 ore pentru femei de serviciu.

Conform art. 12 din lege, prezenta decizie nu aduce nicio atingere salariilor actuale ale lucrătorilor din întreprindere.

ART. II. — Salariile de mai sus se fixează pentru următoarele întreprinderi textile: Țesătoria și Vopsit. Gălățeană M. Tchemickdjioglou, Industria Textilă Gălățeană, Țesătoria Mecanică Argus, Țesătoria Mecanică Lunca, Industria Apik, Țesătoria Oltenia, Țesătoria Ravena, Țesătoria Națională, Industria Textilă Dunărea de Jos.

MUNCITORILOR DIN INTREPRINDEREA FLEMING-GALAȚI

Ministerul Muncii a stabilit la această întreprindere 4 categorii de salariați, și anume:

I. Toți salariații vor fi calificați: distilator-șef, mecanic, lăcătuș, electrician, sudor, șef-morar, dogar, strungar.

II. Calificați și necalificați în meserie: focar, morar, curelar (calificați); șef-extracție, distilator-ajutor, solidificator (specializați).

III. Necalificați, însă specializați în meserie: lucrători de extracție, lucrători-destilatori, ajutori-focari, ungători, curățitori.

[illegible] Necalificați: oameni de serviciu și femei de serviciu.

In categoria I-a nu se face nicio deosebire; toți lucrătorii vor fi calificați.

In categoria II-a intră calificați și necalificați, însă specializați în meserie, făcându-se deosebire între ei noi angajați pentru cei specializați; pentru cei calificați nu se face nicio deosebire.

In categoria III-a intră cei specializați în meserie, făcându-se deosebire între cei vechi și noi angajați.

Se fixează pentru cei specializați însă necalificați un termen de un an pentru specializare, din categoria II-a și III-a.

Lucrătorii necalificați, însă specializați, dacă nu au vechimea de un an de specializare, vor primi salariile respective dela categoria II-a și III-a, diminuate cu 20%.

S'a fixat următoarele salarii minimale:

a) Pentru categoria I-a, câte 1.196 lei pe săptămâna de 48 ore;

b) Pentru categoria II-a câte 920 lei pe săptămâna de 48 ore;

c) Pentru categoria III-a câte 690 lei pe săptămâna de 48 ore;

d) Pentru categoria IV-a (bărbați), câte 598 lei pe săptămâna de 48 ore;

e) Pentru categoria IV-a (femei), câte 552 lei pe săptămâna de 48 ore.

Afară de aceste salarii, direcțiunea se obligă a furniza fiecărui lucrător câte un litru de uleiu pe săptămână, în prețul de cost.

Cele de mai sus nu aduc nicio atingere salariilor actuale ale lucrătorilor din întreprindere.

Pentru fabricile de uleiuri vegetale

In conformitate cu decretul-lege Nr. 3514/1940 în ziua de 10 Decembrie a. c., să intre în funcțiune noul „Oficiu al fabricelor de uleiuri vegetale".

Ministerul Economiei Naționale luând hotărârea ca până la acea dată să fie alcătuite tablourile complecte cu cotele de participare la vânzarea diferitelor feluri de uleiuri vegetale — pe lângă acele referitoare la uleiul rafinat și cel solidificat, cari au fost deja fixate, aduce la cunoștința fabricelor de uleiu brut, să comunice direcției desvoltărei producției industriale cele ce urmează:

1. Capacitatea de prelucrare zilnică calculată în 24 ore de lucru.

2. Producția efectivă în anii 1937, 1938, 1939.

Totodată toate fabricele de uleiuri vegetale cari intenționează să fabrice uleiu de rapiță technic sau uleiuri de in și cânepă trebue să comunice ministerului Economiei Naționale, direcțiunea desvoltării producției industriale — pentru fiecare din aceste produse — următoarele date:

1. Producția efectivă în anii 1937, 1938, 1939.

2. Cantitatea care ar intenționa să o prelucreze din recolta acestui an.

Pentru a putea fi luate în considerare toate aceste date ele trebue să fie primite la minister, până cel mai târziu la 9 Decembrie a. c., fabricile cari nu le înaintează până atunci nu vor avea fixate cote de fabricație și de vânzare la produsele arătate mai sus.

Dispozițiunile din prezenta comunicare nu privesc teascurile țărănești (instalațiuni cari lucrează în ulium) și cari nu intră în cadrul decretului-lege Nr. 3514/1940.

INSCRIEREA FIRMELOR EXPORTATOARE IN REGISTRUL SPECIAL

Ministerul economiei naționale, direcțiunea încurajării exportului (fost Institutul Național de Export) Calea Victoriei Nr. 133 (etaj V) aduce la cunoștința firmelor exportatoare și producătorilor pentru export, înscriși în registrul oficial al exportatorilor, că în conformitate cu art. 47 al. 2 din legea pentru organizarea asociațiilor de exportatori pentru export publicată în Monitorul Oficial nr. 7 din 9 Ianuarie 1939, urmează să comunice ministerului, intențiunea de a continua și anul viitor comerțul de export, cerând a fi menționați în registru, sau, în caz de încetarea comerțului să ceară radierea. Această reînscriere se va face și de către firmele cari au fost înscrise pe la sfârșitul anului în curs.

Pentru ușurarea lucrărilor firmele exportatoare vor menționa în cerere numărul sub care sunt înscrise.

La cerere se va atașa un tablou al exporturilor făcute în cursul anilor 1939 și 1940. Acest tablou va conține: numărul art. vam.; denumirea mărfii; cantitatea; valoarea și țara de destinație.

Cererile timbrate conform legii vor fi depuse spre înregistrare la arhiva numitei direcțiuni până în ziua de 31 Decemvrie a. c. inclusiv ora 13.

CERERI DE MĂRFURI ROMÂNEȘTI

Direcțiunea Încurajării Exportului a primit următoarele cereri pentru produsele românești mai jos aratate:

Bulgaria: mașini agricole, mașini de treerat.

Finlanda: cereale și turte oleaginoase, fructe și eventual alte articole.

Germania: păsări vii și tăiate, ouă, [illegible]

Germania: acetona.

Italia: cereale, uleiuri minerale, ceresină, celuloză.

Protectorat: uleiuri, 5-10 vag. fasole soia sau făină de soia.

Suedia: uleiuri minerale, grăsimi vegetale, vaselină, vax, acetonă, materii disolvante, produse chimice.

Turcia: olane, țigle, fibro-ciment, tuburi de gresie „Ruberoid", ciment.

Interesații se pot adresa Ministerului Economiei Naționale Direcțiunea Încurajării Exportului, București, Calea Victoriei 133, etaj V.

DECLARAREA ACȚIUNILOR AFLATE IN STRĂINĂTATE

Blocarea acțiunilor la purtător.-Cercetarea titlurilor de proprietate și deținere.-Termenul de depunerea declarațiunilor

Decretul lege pentru înființarea comisarilor de românizare prevede printre altele și DECLARAREA ACȚIUNILOR AFLATE IN STRĂINĂTATE. Aceste acțiuni trebuesc depuse împreună cu actele justificative în termenul prevăzut, la legațiile României, care vor trimite comisarilor de românizare respectivi declarațiile cu actele depuse.

Pentru a nu se da o interpretare eronată acestei dispozițiuni din decretul lege amintit, s'a specificat pe cale de instrucțiuni că dacă acțiunile supuse nominalizării se găsesc în străinătate, declarațiile, titlurile justificative ale proprietății sau deținerii, împreună cu acțiunile pot fi depuse în păstrare Legației Regale a României din țara respectivă.

Legația va trimite comisarilor de românizare spre examinare numai declarația și titlurile de proprietate sau deținere. Controlul acestora se va face tot de comisarul de românizare numai pe temeiul declarațiilor și actelor primite.

Decizia de nominalizare o va da comisarul pe declarație, comunicând legației. Legația va proceda pe temeiul acestei comunicări la stampilarea și semnarea acțiunilor.

DECLARAREA ACESTOR ACȚIUNI IN ȚARA

Declararea acestor acțiuni se va putea face și în țară, la sediul societății, urmând ca în acest caz numai stampilarea și semnarea să se facă la legația respectivă.

TERMENUL DE DEPUNERE A DECLARAȚIILOR

Termenul de depunerea declarațiilor și titlurilor supuse nominalizării este de 30 zile libere, dela data publicării în „Monitorul Oficial" a deciziunii de instituire a comisarilor de românizare, cu alte cuvinte, prima zi, aceea a apariției deciziei de numire a comisarului de românizare, în „Monitorul Oficial", nu se socotește în termenul de 30 zile, cum nu se socotește nici ziua ultimă a depunerii ca atare 30 zile libere, dacă se socotește și ziua apariției deciziei de numire și ziua ultimă a depunerii, reprezintă un total de 32 zile.

CERCETAREA TITLURILOR DE PROPRIETATE ȘI DEȚINERE

In temeiul dispozițiunilor articolelor 3 și 4 din decretul lege al înființării comisarilor de românizare, numai acele acțiuni vor fi aprobate la înscrierea în registrul de acționari, pentru cari titlurile prezentate au data certă înainte de 9 August 1940.

Data certă este aplicată aci în sensul codului civil. Actul nu va fi socotit că are o asemenea dată decât dacă a fost înregistrat de o dregătorie publică, sau dacă el este menționat într'un act vizat de o dregătorie publică înainte de 9 August 1940.

Prin dregătorie publică se înțelege: tribunal, administrație financiară, vreunul din ministere, camera de industrie și comerț sau orice instituție publică. Au dată certă și borderourile emise de agenții oficiali de schimb.

Va fi deasemenea considerat ca act cu dată certă lista depunerii acțiunilor făcută de acționari cu prilejul adunării generale și purtând certificarea camerii de comerț și de industrie.

Acțiunile care au fost transferate după data de 9 August 1940, vor fi înscrise în registrul de acționari pe numele proprietarului anterior acestei date.

INSCRIEREA ACȚIUNILOR NOMINALIZATE IN REGISTRU

In ce privește înscrierea acțiunilor nominalizate în registru, pe temeiul declarațiilor aprobate de comisarul de românizare, societatea este obligată să-și facă registrele de acționari. In aceste registre se vor trece toți acționarii și creditorii gagiști ai acestora, numai dacă înscrierea a fost autorizată prin decizia dată.

Comisarul de românizare va veghea: mai întâi ca nici un acționar sau creditor gagist să nu fie înscris, dacă înscrierea nu a fost autorizată de el, apoi ca aceste registre să fie ținute în regulă, și la zi, în fine ca nici un transfer sau gaj nou să nu fie operat în registru fără autorizația sa prealabilă.

TRANSFERURILE NOI

Transferurile noui sau gajuri posterioare nominalizării nu vor putea fi făcute decât după împlinirea aceloraș formalități care se cer pentru declararea acțiunilor aflate în străinătate și celor aflate în țară.

BLOCAREA ACȚIUNILOR LA PURTATOR

Dela data publicării deciziunii de numirea comisarului de românizare și până la nominalizarea acțiunilor, toate acțiunile la purtător sunt blocate în mâna deținătorului.

Ca atare, nici un transfer posterior apariției deciziei de numire a comisarului de românizare, pe lângă întreprinderea respectivă, nu va fi luat în considerare, dacă el a intervenit în perioada de nominalizare, iar aceasta se va face pe numele vechiului titular.

POLITICA ZILEI

FRĂŢIA DE ARME ROMÂNO-GERMANĂ

Semnificaţia defilării trupelor germane de Luni, nu trebue să ne scape.

Această sărbătoare a disciplinei şi perfectei organizări tehnice care a adus supremaţia militară a Marelui Reich german la gloria de astăzi, trebue privită din două puncte de vedere.

Intâi ea reprezintă forţa vie şi sigură a Germaniei amice pe care poate conta România de azi. Reprezintă frăţia de arme dintre ostaşul german şi ostaşul român, frăţie care depăşind perioada retorică a cuvintelor goale şi a promisiunilor fastuoase lipsite de temei, se integrează în ritmul concret, practic şi imediat al vieţii reale de azi.

Altă dată, se numea că o ţară beneficiază de sprijinul alteia mai puternice, când aceasta îi trimetea un petec de hârtie ornat cu arabescul celor mai decorative iscălituri. Atât.

Astăzi, aceiaşi ţară, se vede susţinută, cu fapta, de armata poporului camarad care o sprijină, trimiţându-i instructori destoinici pentru a-i desăvârşi organizaţia militară.

Diferenţa dintre cele două metode este atât de concludentă, încât orice insistenţă este de prisos.

Cea de a doua semnificaţie a defilării misiunii militare germane îl constitue accentul pe care Marele Reich German — campionul militar al Europei de azi — îl pune pe elementul motorizare şi sobrietate.

Intr'adevăr, pe şoseaua Jianu n'au defilat în marea lor majoritate decât trupe motorizate, toate invesmântate în aceeaşi culoare cenuşie de oţel.

Faţă de somptuoasele defilări ale trecutului — adevărate defilări de operetă, cu mii de căciuli, eghileţi, epoleţi şi alte zorzoane perimate — sobrietatea trupelor actuale arată fără comentarii, cum sunt soldaţii învingători ai războaelor.

Astfel stând lucrurile, armata de azi a Germaniei şi armata României a rupt cu decorul trecutului, contând pentru a lupta, în afară de vitejia ostaşilor, pe posibilităţile nebănuite ale armelor moderne.

De altfel, războiul actual este cel mai bun îndreptar pentru alcătuirea unei armate noui şi puternice.

Germania a învins Franţa şi Polonia cu aviaţia şi tankurile şi a adus Anglia în starea în care se află prin bombardamentul nimicitor al avioanelor şi blocada tot mai strânsă a submarinelor şi crucişetoarelor, căci războiul de azi şi de mâine este războiul creerului, nervilor şi al uzinelor.

Vizita M. S. Regelui la Bran

Branul a avut fericirea să găzduiască Duminică pentru câteva ore pe M. Sa Regele Mihai I. A sosit la Castel la orele 13.30 a luat masa la Alteţa Sa Imperială Arhiducesa Ileana şi la orele 15.30 a părăsit Branul.

Brănenii dornici să-şi vadă iubitul Rege L-au aşteptat pe şosea, mulţumindu-se să-L zărească în goana maşinei.

NOUL MINISTRU AL SPANIEI IN ROMÂNIA A SOSIT IN CAPITALĂ

Eri, Miercuri 4 Decembrie, la orele 18 jumătate seara a sosit la Bucureşti, venind din Madrid prin Elveţia, noul trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Spaniei în România, Don José Rojas y Moreno, conte de Casa Rojas.

Contele de Casa Rojas s'a născut în 1892 şi a intrat în cariera diplomatică în 1915, începând-o ca ataşat la ambasada Spaniei, întâi la Vatican, pe urmă la Londra şi la legaţiunea din Berna şi ca secretar de clasa III-a la Inaltul comisariat al Spaniei în Maroc.

A adus ţării sale servicii strălucite în slujba ministerului afacerilor străine ca secretar de clasa II-a şi mai târziu de clasa I-a, activând în numeroase comisii şi delegaţii internaţionale.

Avansat ministru plenipotenţiar în 1931, a fost numit şef al secţiei de politică externă a ministerului, ocupând apoi posturile de consul general al Spaniei la Montreal şi ministru la Tanger, fiind destituit din această ultimă demnitate de guvernul Frontului popular.

La deslănţuirea războiului civil, aderă chiar din prima zi la mişcarea generalului Franco şi lucrează la Statul Major al forţelor italiene care luptau ca voluntari în Spania.

După aceia fu numit şef adjunct, şi mai târziu şef al secţiei de politică externă din ministerul afacerilor străine al nouei Spanii, şi mai recent, conduce o delegaţie spaniolă de amiciţie care vizitează Japonia şi Manciuko.

Contele de Casa Rojas este considerat astăzi ca unul din diplomaţii spanioli cei mai de seamă. Este doctor în drept şi scriitor distins; posedă mai multe decoraţii naţionale şi străine.

Este membru activ al Falangei spaniole tradiţionaliste de las J. O. N. S.

Contele de Casa Rojas este căsătorit şi are o fiică de 20 de ani.

Răspunsul d-lui gen. Antonescu la telegrama Sfântului Sinod

La telegrama trimisă de Sfântul Sinod, domnul General Antonescu a răspuns prin următoarea telegramă:

„Mulţumesc Sfântului Sinod şi Inalt Prea Sfinţiei Voastre pentru simţimintele şi urările adresate strădaniilor mele şi guvernului pentru refacerea patriei şi pentru lecuirea rănilor ei. Răzimaţi pe temeiul credinţei propovăduite de biserica neamului, întovărăşind rugăciunea noastră de fapta noastră, să închinăm cu toţii, toate sforţările muncii şi toate puterile noastre de sacrificiu pentru pregătirea biruinţei ce va veni.

GENERAL ANTONESCU"

ANIVERSAREA ORGANIZAŢIEI „KRAFT DURCH FREUDE"

Cu ocazia împlinirii a 7 ani de activitate a organizaţiei germane „Kraft Durch Freude" d. dr. Ley a rostit un discurs scoţând în evidenţă realizările organizaţiei

A 500-a VICTORIE AERIANĂ A ESCADREI GERMANE RICHTHOFEN

După cum s'a comunicat, comandantul escadrei Richthofen, maiorul Wick, nu s'a mai înapoiat din ultimul său raid, în care obţinuse cea de-a 56-a victorie aeriană.

Acum câteva zile Mareşalul Reichului vizitând pe aviatorii săi de vânătoare, care se află pe frontul de Vest, le-a exprimat recunoştinţa prin următoarele cuvinte: „Spiritul lui Richthofen şi numele său trăesc mai departe într'una dintre cele mai meritoase şi mai glorioase escadre de vânătoare ale aviaţiei noastre".

Această escadră de vânătoare a oferit acum dovada că toate speranţele, pe care şi le pusese patria germană în ea, au fost îndreptăţite. Cea mai recentă acţiune în regiunea din apropierea Canalului Mânecii, i-a adus trei victorii aeriene. Escadra a obţinut respectiv al 499-lea, al 500-lea şi al 501-lea avion doborît. Prin aceasta se înscrie o pagină de onoare în glorioasa istorie de război a aviatorilor, urmaşi ai lui Richthofen.

Astăzi avem ocazia de-a spune că din cele 501 victorii aeriene, comandantul escadrei maiorul Wick, are singur 54 avioane doborîte la activul său. Printre avioanele duşmane doborîte se numără aparate de următoarele tipuri şi modele: Curtiss, Morane, Mursaux, Elich, Potez 63, Leo 45, Fairez, Battle, Hereford, Westland Lysander, Vickers Wellesly, Westland Wapiti, Bristol, Blenheim, Hurricane şi Spitfire.

CEA DE A 500-a VICTORIE

Care este povestea celei de a 500-a victorii? Intre Selsey-Bill şi Insula Wight sburau trei grupe de avioane Messerschmitt. Cerul este în parte acoperit, mai târziu însă norii se ridică în sus la mare înălţime. Deabea îşi luaseră avioanele germane sborul şi nu atinseseră încă coasta engleză când au fost semnalate mai multe grupuri de Spitfire şi Hurricane. De data aceasta englezii decolaseră la timp şi aşteptau gata de atac.

Aviatorii britanici se şi năpustesc asupra aparatelor germane. Germanii execută însă o voltă şi englezii dau atacul în gol. Intre timp grupul din extrema stângă a trecut la atac. Intre grupul german şi escadrilele inamice se află o pătură de nori. Englezii nu mai pot scăpa acum şi la o înălţime de 7000 de metri se încinge o luptă pe viaţă şi pe moarte. Aproape fiecare avion de vânătoare şi-a ales inamicul, lupta este scurtă dar crâncenă. Englezii disperaţi sunt urmăriţi de focul necruţător al mitralierelor şi tunurilor germane. Acest foc nu poate să slăbească. Mai ales astăzi nu trebue să slăbească.

Astăzi neapărat trebue ca cel de al 500-lea avion inamic să fie doborît.

Inainte de această victorie escadra nu se poate întoarce acasă. Şi aviatorii germani au obţinut această victorie. Două Hurricane şi un Spitfire au căzut, ca nişte torţe aprinse, jertfă acestei hotărîri. Adjutantul şef Wilinger a fost fericitul care a putut înscri pe răbojul escadrei cea de-a 500-a victorie.

Aşa va fi şi de aci înainte.

La această victorie escadra de vânătoare Richthofen va avea partea ei de contribuţie

ACORDUL COMERCIAL CU FINLANDA A FOST SEMNAT

Marţi la amiază s'a semnat noul acord comercial şi de plăţi între România şi Finlanda, prin care s'au reglementat schimburile şi operaţiunile de plăţi pe baze noi.

S'au stabilit contingentele de schimb de mărfuri, iar raportul între marca finlandeză şi leul nostru a fost stabilit la 2.50 lei pentru 1 marcă finlandeză.

Din partea ministerului economiei naţionale a semnat d. Nicolae Petre, subsecretar de stat iar din partea guvernului finlandez d. Bruno Kiwikosky, ministrul Finlandei la Bucureşti.

Noile acorduri vor intra în vigoare imediat după ratificarea lor de cele două guverne.

Magazinele româneşti din Capitală vor purta afişul: „Magazin Românesc"

Toate magazinele româneşti din Capitală sunt rugate să pună la loc vizibil în vitrinele lor, afişul:

„Magazin Românesc".

Afişe tipărite anume pentru vitrine se găsesc la Serv. de intendenţă al Camerii de Comerţ şi Industrie, de unde pot fi procurate de toţi negustorii.

Cronica militară

Siguranţa ţării prin obstacole anticar

Toată istoria ne stă mărturie că toate popoarele care au vrut să trăiască, au trebuit să se înarmeze pentru a-şi apăra glia şi libertatea.

Cetăţile şi statele care s'au abătut dela această lege naturală oricât au fost de bogate sau strălucitoare de cultură au pierit. Praful şi pulberea au pus peste ele nemiloasa pecete a uitării.

Imprejurările pe cari le trăim acum, atât de intense, ne dovedesc acest adevăr, din plin.

De câţiva ani de zile tot poporul românesc îşi stoarce punga, pentru a-şi înarma armata.

Din cauză că s'au uitat lecţiile cari ne-au fost date de către Istorie, această înarmare ne-a costat şi ne costă mult mai mult — pentru că nu s'a făcut — decât ar fi trebuit.

Războiul mondial şi mai ales cel de acum, ne-au scos la iveală tancul, armă care sub altă formă, a fost cunoscută şi întrebuinţată chiar înainte de Hristos.

Pentru apărarea contra carelor se întrebuinţează tunurile antitanc, mine, baricade, etc. şi şanţurile anticar, late de circa 7 m. şi adânci de 2.5 m. De altfel acest şanţ a fost folosit de către toate popoarele dela începutul lumei şi până astăzi, fiind cel mai uşor de înfăptuit.

Aceste şanţuri se fac mai ales în lungul văilor, pentru a lega diferitele râpe, care prin felul lor, prin adâncimea şi lărgimea lor, sunt cele mai ideale şanţuri antitanc însă naturale.

Tancul sau carul de luptă împreună cu avionul vor fi mereu, de azi încolo, armele de luptă de întâietate, atât pentru atacator, cât şi pentru apărător.

Prin urmare, atât timp cât va fi întrebuinţat carul de luptă, tot atâta timp va trebui să folosim contra lui, şanţul anticar.

Deci aceste şanţuri trebuesc astfel făcute, încât să poată ţine piept şi să înfrunte povara anilor şi secolelor care vor veni.

Trebuesc făcute cu socoteală, după un plan de ansamblu, care să întrevadă toate posibilităţile de atac din partea inamicului.

După cum Valurile lui Traian trăiesc şi azi, — după 2000 de ani — şi din care avem şi în ţara noastră, tot astfel aceste şanţuri trebue să trăiască veacuri.

Dăinuirea lor trebue să intereseze în mod aproape egal:

— Marele Stat Major al Armatei.
— Ministerul Sănătăţii.
— Ministerul Agriculturii.
— Ministerul Lucrărilor Publice.
— Consiliul superior al Apărării Ţării.

Pentru ce? Pentru ca:

1) Marelui Stat Major îi incumbă menirea şi datoria de a stabili planurile apărării ţării, în care intră şi şanţurile anticar, etc. — deci asupra acestui punct nu mai este util să insist.

Plantaţiunile care se vor face şi de care se vorbeşte mai jos vor camufla — în perfecte condiţiuni trupele şi materialul necesar apărării lor.

2) **Ministerul Sănătăţii** are îndatorirea de a asigura sănătatea locuitorilor.

Este ştiut că majoritatea aşezărilor omeneşti, peste tot, este stabilită dealungul văilor, pentru că pentru agricultură sunt mai rodnice şi sunt mai ferite de vânturi.

Dar văile, aşa după cum sunt în ţara noastră, sunt nişte nesfârşite locari de boală, de infecţie şi în special de malarie.

Prin săparea şanţurilor anticar, toate bălţile vor avea scurgere, înlăturând astfel cuiburile nesfârşite ale ţânţarilor, origina malariei — a frigurilor — care storc toată vlaga locuitorilor de prin acele locuri, în marea daună a etnicului şi economiei româneşti.

Inlăturându-se ţânţarii, deci malaria, implicit ogorului românesc i se vor da noui braţe viguroase atât pentru a-l rodnici cât şi pentru a-l apăra.

3) **Ministerul Agriculturii** este interesat să ia parte la aceste lucrări, din două puncte de vedere.

Primul, deoarece prin şanţurile anticar şi taluzurile care rezultă din aruncarea pământului, se realizează atât un canal de scurgere al apelor pe timpul ploilor abundente, cât şi un dig, ferind astfel dela inec imense suprafeţe — şi din cele mai rodnice — atât de necesare plugăriei.

Al doilea punct de vedere, acesta fiind forestier, priveşte plantarea malurilor acestor şanţuri cu copaci — în speţă, de preferat, salcâmi sau salcie — care să întărească şi să consolideze aceste şanţuri.

Aceste şanţuri pentru a putea înfrunta vitregia timpurilor, trebue să fie puse şi ele în stare să lupte contra lor.

De o parte şi de alta a şanţurilor anticar, este necesar ca salcâmii să fie plantaţi în benzi late de 30-50 chiar 100 m., după caz.

Salcâmii după 12-15 ani, ajung ca trunchiurile lor să aibă un diametru de circa 15 cm.

In această stare, contribue a întări obstacolul contra carelor; pentru satele din zona respectivă va fi o regiune de unde se vor putea aproviziona iniţial cu lemne pentru foc, din crăcile salcâmilor şi mai târziu când s'ar putea face anumite defrişări: lemn de lucru.

Prin această plantaţie se va mări umiditatea regiunei, contribuind astfel la îmbunătăţirea climatului agricol; apoi aceste curele de păduri vor cruţa într'o măsură apreciabilă puţinele păduri bătrâne de esenţă nobilă, din care s'a tăiat fără nici o milă.

Prin urmare, toate văile supuse astăzi inundaţiei vor fi ferite de această pacoste, în profitul locuitorilor şi al ţării.

4) **Ministerul Lucrărilor Publice**, va contribui cu directivele technice, cu caterpilare şi unelte pentru săpat şi va da instrucţiuni pentru modul cum trebuesc construite o serie de podeţe, de către comune.

5) **Consiliul Superior al Ţării**, va coordona toată munca acestor ministere şi va întocmi un program de lucru pentru toată ţara, stabilind urgenţele de lucru, astfel ca în câţiva ani, întreaga ţară să fie brăzdată cu asemenea zone de siguranţă, sănătate şi bogăţie.

Pentru lucrarea lor, se va folosi mâna de lucru din satele învecinate în cadrul muncii de folos obştesc şi mijloacele tehnice ajutătoare, astfel ca această mare operă să se poată termina cât mai repede cu putinţă.

Ştiu că se va obiecta că o asemenea lucrare va cere timp şi eventual mari cheltueli.

Timpul depinde de o bună organizare ca să fie scurt iar cheltuelile vor fi mult prea mici faţă de serviciul pe care îl vor aduce ţării şi **care nu este altul de cât apărarea şi asigurarea viitorului ei.**

Maior Ilie Dumitrescu

Noul primar al oraşului Sinaia

D. Radu Anastasescu, magistrat asistent la Inalta Curte de Casaţie a fost delegat primar al oraşului Sinaia în locul d-lui Cezar Popescu, demisionat.

PRESA STRĂINĂ

Deutsche Allgemeine Zeitung

Extragem din numărul dela 1 Decembrie al ziarului, articolul: „România în Pactul Tripartit" de Johannes Schumacher.

Aderarea României la Pactul Tripartit a fost consecinţa naturală a unei evoluţii, care s'a concretizat în schimbul de telegrame dintre Conducătorul de Stat, Generalul Antonescu şi Mareşalul Reichului Hermann Goering, în declaraţiile Ministrului de Externe român, Sturdza şi în trimiterea Misiunii militare germane în România ai cărei oameni — cu ocazia cutremurului de pământ care a încercat mai deunăzi România, au pecetluit în mod cordial, camaraderia cu armata română. Această intrare este concluzia unei evoluţii în care vizita Generalului Antonescu la Roma, reprezintă un cordial şi plin de sens început care va aşeza pentru totdeauna legăturile de prietenie ale României pentru Reich şi pentru Italia, pe o temelie tare şi durabilă. România şi poporul român sunt deplin conştiente de adânca semnificaţie a actului, împlinit la 23 Noemvrie la Berlin, prin semnarea protocolului de aderare.

Iar opinia publică românească, recunoaşte — peste interesele şi destinele naţionale proprii — şi sensul superior european al acestui act, care poate fi desemnat cu drept cuvânt ca o importantă etapă, în opera reconstrucţiei continentale a Europei.

Peste toate sentimentele însă, cari animă astăzi colectivitatea românească şi cari sunt împărtăşite camaradereşte, de către naţiunea germană şi italiană, stă ca factor lăuntric de legătură nelimitata încredere în Conducătorii Axei, făuritorii drepţi şi credincioşi ai destinului european. Fără îndoială, contactul personal dintre Fuehrer şi Generalul Antonescu îşi va dovedi fructuoasa sa importanţă; după cum şi aderarea României şi a celorlalte state la Pactul Tripartit nu trebueşte considerată numai în cadrul pacificării progresive a spaţiului dunărean şi balcanic, ci şi din punct de vedere general european".

Der Samstag

Revista vieneză, publică un amplu şi documentat articol asupra Mişcării Legionare intitulat: „Şi-au ajuns ţinta" şi cu subtitlul „Codreanu şi Garda Sa", articol pe care pentru extensiunea lui nu-l putem publica în întregime. După ce face un amănunţit istoric al luptelor Căpitanului, dela începuturi şi până la martiriul pe care a trebuit să-l sufere pentru ca ideile sale să triumfe prin moartea lui, revista scrie:

„Intr'o vreme când lumea îşi trăia frenetic şi fără frâu viaţa, într'o vreme în care jidanii — stăpâneau aproape toate sectoarele vieţii româneşti, prin puterea banului şi prin influenţă, numele lui Corneliu Zelea Codreanu, era pretutindeni în patria sa, aproape sinonim cu naţiunea, cu ideea, de deşteptare şi de ridicare naţională. După ce s'a despărţit de profesorul Cuza — pentru că organizaţia acestuia era partid — şi fiindcă nu voia şi nu putea să lase ca bunurile şi valorile spirituale pentru cari pornise suprema luptă, să se irosească în sterile şi inutile lupte şi frământări politice de partid, Corneliu Zelea Codreanu întemeiă „Legiunea Arhanghelului Mihail", care se organiză după sistemul „cuib"-„familie"-„grupă". Membrii au fost educaţi în spirit militar şi crescuţi împotriva corupţiei. De atunci Codreanu, poartă numele de „Căpitan", începând o perioadă de luptă legală pentru acapararea puterii.

După ce descrie în continuare, noulie suferinţe şi încercări, prin cari Căpitanul a trebuit să treacă precum şi toate fazele înverşunatei lupte pe care a purtat-o prin Legiunea „Arhanghelului Mihail" şi apoi prin „Garda de Fier" şi „Totul pentru Ţară", revista scrie drept încheere:

„Corneliu Codreanu, a purtat lupta, contra jidovimii, a masoneriei şi a corupţiei şi a trebuit să cadă ca jertfă în această luptă. Totuşi lupta sa, nu a fost zadarnică. Astăzi România este un Stat al Legionarilor. Urmaşii lui Codreanu, îi vor realiza programul şi îi vor apăra şi respecta memoria. Iar noul tineret românesc ştie că Patria sa merge împreună cu noua Europă, către un viitor mai bun".

CORRIERE DELLA SERA

Intr'un articol intitulat „Vorbele goale şi faptele", scrie următoarele cu privire la rezultatele luptei navale de acum câteva zile:

„Mediterana nu este stăpânită de marina britanică cum s'a spus. Marina italiană, cu ajutorul aviaţiei, controlează în continuu şi nedesminţit bazinul mediteranean.

Când un convoi englez cu transporturi, fie chiar şi mai puţin numeros, încearcă să traverseze Mediterana, englezii sunt nevoiţi să mobilizeze trei sferturi din flota lor de război pentru a-i face escortă. Acesta este un semn grav de timiditate şi de mica încredere pe care o au în forţa lor efectivă; un semn precis de marea stimă pe care o au amiralii englezi — contrar propagandiştilor dela radio şi dela ziarele ţării lor — faţă de marina italiană şi de puterea ei de agresivitate.

Şi d. Churchill, care a anunţat cu atâta pompă în Camera Comunelor incursiunea asupra Tarantului cu efectele ei reale şi imaginare, a dovedit în practică că nu crede chiar tot ceea ce a spus.

Altfel nu s'ar putea înţelege cum nu a pornit dela Londra un ordin precis pentru comandanţii navali din Mediterana, ca să culeagă roadele zdrobitoarei lor superiorităţi.

Că această superioritate nu este deloc zdrobitoare, au dovedit-o cele ce au urmat după lupta navală şi mai mult de cât orice, rezultatele ultimei lupte care a avut loc la sud de Sardinia.

„Oricât de mare ar fi în competiţiile navale însemnate numărului, a calibrelor şi a tuturor celorlalte elemente materiale, tot mai important şi superior a fost şi rămâne încă, factorul moral, şi din acest punct de vedere nu ne temem de comparaţii.

Flota italiană, cu toate că a fost ştirbită după cele ce s'au întâmplat la Taranto, a înfruntat cu curaj de două ori adversarul. Acesta din urmă, însă, deşi dela început superior ca forţe şi mult mai avantajat după lovitura dată, a simţit nevoia să aducă în Mediterana alte unităţi importante şi toate acestea cu unicul scop, destul de modest de a escorta câteva nave de transport.

Dar şi acest calcul plin de prudenţă a fost răsturnat de iniţiativa marinei noastre.

„Oricine poate trage o concluzie din aceste constatări, întemeiate pe fapte „care dau o desminţire categorică vorbelor goale".

CRONICA DOLJULUI

Infiinţarea unui centru pentru ocrotirea copiilor la Craiova

CRAIOVA, 4. — De curând a luat fiinţă în oraşul nostru un centru pentru ocrotirea copiilor. In centrul Craiova se cuprind judeţele Mehedinţi, Gorj, Romanaţi, Vâlcea, Olt şi Dolj.

Centrul de ocrotire care a luat fiinţă în oraşul nostru, s'a făcut numai pentru a veni în ajutorul familiilor sărace precum şi a copiilor abandonaţi, orfani sau a familiilor decăzute moraliceşte sau materialiceşte.

Pentru a veni cât mai mult în ajutorul acestor oropsiţi ai soartei, s'a luat hotărîrea ca, copiii până la vârsta de doi ani, să se reţină la acest centru. Copiii ce depăşesc vârsta de doi ani urmează să fie plasaţi la crescătoriile care s'au înfiinţat în diferite comune, formând colonii de copii.

Această colonie va fi deservită de medicul comunei respective. Pe lângă aceasta se va angaja un supraveghetor al coloniei.

Copiii ce urmează să fie plasaţi la crescătorii vor fi riguros examinaţi la centrul de ocrotire, de către medici care vor avea îndatorirea să recomande pe cei mai sănătoşi.

Copiii vor fi plasaţi numai în familiile legitime şi fără copii proprii.

Pentru aceasta s'a făcut un apel către cetăţenii fără copii ca să ia pentru creştere asemenea copii ocrotiţi de Stat.

Gândind că în oraşul nostru există atâţia copii cari trăesc în mizerie, măsurile luate de centrul de ocrotire al copiilor vine să îndeplinească o mare operă umanitară.

Măsuri severe pentru cei cari lansează svonuri false

Incă de câtva timp s'a semnalat că anumite persoane agită populaţia judeţului nostru, în scopul de a cere scăderea datoriilor existente astăzi şi încetarea oricăror formalităţi de urmăriri.

Prefectura judeţului nostru, a făcut cunoscut populaţiei, prin organele în subordine, că, guvernul a fost preocupat de soarta debitorilor săraci, dela sate, care se găsesc în imposibilitate de-a achita ratele de conversiune.

Deasemenea prefectura judeţului a făcut cunoscut că, guvernul nu va admite să facă noui reduceri şi noui amânări pentru debitorii răi platnici care au profitat până acum de avantajele legii conversiunii.

In ce priveşte persoanele cari caută să lanseze asemenea svonuri, prefectura prin organele ei a luat măsuri pentru descoperirea agitatorilor.

Măsuri pentru repararea drumurilor şi şoselelor

Terminându-se lucrările agricole şi făcutul ogoarelor, prefectura judeţului nostru a luat măsuri pentru repararea drumurilor judeţene şi comunale.

Pentru aceasta s'a dat ordin ca toţi locuitorii să iasă la lucru. Deasemenea s'a pus în vedere şi autorităţilor jandarmereşti, ca să privegheze la acest lucru.

Primarii au fost făcuţi atenţi să supravegheze la felul cum pichierii şi cantonierii îşi fac datoria.

Acelora cari nu-şi fac datoria, li se va încheia procese verbale de dare în judecată.

Preoţii doljeni au subscris pentru sinistraţi

La apelul pr. Vasile Gregorian, protopopul judeţului, întreaga preoţime doljeană a subscris pentru sinistraţii din judeţul nostru leafa pe o zi.

S'a strâns cu această ocazie suma de lei 46.150, care a fost depusă la sediul „Ajutorului legionar" local.

Mişcare în personalul municipiului

D. dr. I. Trifan, primarul municipiului nostru, a făcut o mişcare a personalului în felul următor:

D. N. Conescu, secretar general al municipiului, cu gradul de director cl. II-a, se deleagă cu conducerea oficiului de stare civilă, în locul d-lui Cătănescu.

D. Andrei Mureşanu, şef de serviciu cl. I, se deleagă cu funcţiunea de secretar, iar d. Cătănescu, şef de serviciu cl. II-a, se deleagă cu conducerea serviciului de contabilitate.

Măsuri privitoare la eliberarea biletelor de vite

S'a observat în nenumărate rânduri că autorităţile comunale eliberează ilegal bilete de vite şi anume: trece pe bilet vârsta animalului, mai mare decât este în realitate, cu scopul de a le putea vinde pentru tăere.

Este ştiut faptul că încă din toamna anului trecut s'a interzis tăierea vitelor tinere. Cu toate acestea măcelarii fac tot posibilul pentru a obţine vite tinere pentru tăere, iar autorităţile se pretează să le facă jocul.

Pentru a se putea pune stavilă acestui fapt, prefectura judeţului a luat toate măsurile necesare, iar cei care se vor dovedi, vor fi aspru pedepsiţi.

S'au luat măsuri contra acelora cari vor strica semănăturile

S'a observat în nenumărate rânduri că semănăturile în parte sunt stricate din cauza unor proprietari cari dau drumul vitelor să păşunese pe ogoare.

Mai mult ca oricând, în anul acesta, se ştie cu câtă greutate s'au putut ara şi semăna terenurile, totuşi şi astăzi se mai găsesc oameni care introduc vitele la păşunat fără să mai ţină seamă de semănături.

Interzicându-se un astfel de păşunat, comunele au primit ordine să supravegheze la paza semănăturilor, iar proprietarilor cari vor fi prinşi, li se vor aplica sancţiunile cuvenite.

Croitor necinstit

Croitorul Gh. Petrescu zis Gică, din strada Renaşterii Nr. 27, a primit pentru reparaţie un palton dela d. D. Homescu, din str. Unirii Nr. 2, dându-i pentru aceasta şi suma de lei 160.

Croitorul Petrescu în loc să-i repare paltonul, l-a vândut cu suma de lei 200.

Cazul a fost reclamat parchetului.

Reclamată pentru furt

Femeea Maria Popescu, din str. Severinului 129, a fost reclamată poliţiei locale, pentru faptul că ar fi comis un furt în dauna femeii Florica Vasile, dela aceeaşi adresă. Din cercetările făcute, s'a constatat că femeea Maria Popescu s'a introdus în locuinţa reclamantei, de unde i-a furat un ceas de mână şi obiecte casnice.

Lucrurile au fost înapoiate reclamantei.

Demersurile ziariştilor olteni, pentru permisele de C. F. R.

In ce priveşte acordarea permiselor de cale ferată pentru profesioniştii condeiului, ziariştii din Oltenia, au fost printre cei mai oropsiţi.

Este notoriu faptul că în trecut, cei cari au obţinut permise, nu leau obţinut decât prin intervenţiuni politice.

Faţă de situaţia condamnabilă din trecut, o parte din ziariştii olteni a făcut intervenţie pe lângă d. ministru Alex. Constant, că, dacă nu se poate da permise la toţi cei cari au dreptul, să se acorde cel puţin permise cari să aibe ruta, dela domiciliul unde profesează ziaristul şi până la Bucureşti.

In felul acesta, se va face o mare economie statului, iar adevăraţii ziarişti profesionişti vor putea să-şi exercite meseria cu mai multă uşurinţă.

Dar pentru a se ajunge la acest lucru, ar trebui ca toate permisele să fie revizuite şi să se dea numai acelora cari au dreptul.

Noul subdirector al mişcării C. F. R.

D. ing. şef cl. I *D-tru Georgescu*, şef de serviciu şi conducătorul serviciului M. 2 din direcţiunea mişcării, a fost autorizat ca începând dela 1 Decembrie 1940 să îndeplinească funcţiunea de subdirector al acestei direcţiuni.

Deasemeni, d. ing. ord. cl. I *Vasiliu Mircea*, sub şef al serviciului M. 4 din direcţiunea mişcării a fost autorizat de a îndeplini funcţiunea de şef de serviciu la M. 2, rămânând însă detaşat mai departe la cabinetul direcţiunei generale C. F. R.

Anglia are nevoie de soldaţi

MADRID, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Ştiri sosite din Londra precizează că d. Attlee, membru al guvernului britanic, răspunzând la o întrebare a deputatului liberal Mander, a confirmat că încurând se va promulga un proect de lege prin care „guvernele aliate ale Marei Britanii", (guvernele formate din emigranţi), aflate la Londra, vor fi autorizate să se folosească de aparatul administrativ şi de poliţia engleză pentru a chema sub drapel pe supuşii lor stabiliţi în Anglia.

Cercurile din Londra declară că aceşti străini vor fi trimişi pe alte fronturi decât cele din Europa.

CRONICA TIMIŞOAREI

NECESITATEA INFIINŢĂRII UNUI CREDIT REAL PENTRU MEŞTEŞUGARII BĂNĂŢENI

Câteva date culese dintr'o statistică oficială

Astăzi când problema românizării marilor întreprinderi comerciale şi industriale se pune cu atâta seriozitate, găsim necesar a ne ocupa în legătură cu această chestiune şi de situaţia micilor meşteşugari cari sunt nevoiţi să pornească la drum cu mijloace proprii şi din rândul cărora au căzut atâţia în trecut, pentrucă nu au găsit la nimeni o înţelegere a nevoilor care îi îngenunchiau.

Trecuţi de epoca uceniciei, este natural ca o mare parte dintre meşteşugarii noştrii, ce nu pot rămâne toată viaţa simplii lucrători, să năzuiască a-şi creia un mic atelier. Ceia ce în fond pare foarte natural, în practică se prezintă însă nebănuit de greu. Din cei care încearcă majoritatea sunt nevoiţi să rămână la mijlocul drumului. Şi aceasta pentru ce? Pentrucă românul în majoritatea cazurilor este sărac şi nu poate face faţă nevoilor unui început şi nici concurenţei neloiale pe care i-o face minoritarul.

Din cauza aceasta proporţia meşteşugarilor patroni români este am putea spune dezastroasă.

Intâmplarea a făcut să-mi cadă în mână o statistică a meşteşugarului român, faţă de cel minoritar.

Cifre cari vorbesc

Din aceste date statistice, reese că la acea dată, la Timişoara erau în total 2180 meşteşugari patroni, din care numai 340 erau români, restul fiind germani, maghiari, evrei, sârbi, etc.

In judeţul Timiş-Torontal, aceiaş statistică prezintă situaţia astfel: la 4900 meşteşugari patroni, numai 750 erau români, restul fiind minoritari. Deşi aceste cifre sunt destul de lămuritoare în ceiace priveşte elementul românesc, partea interesantă a constituie însă şi modul cum sunt împărţite aceste meşteşuguri pe naţionalităţi.

Cercetând datele statistice vedem că românii practică cele mai grele meşteşuguri, iar evreii cele mai uşoare şi mai bune pentru câştig.

Astfel, din 15 patroni giuvaergii la Timişoara, opt erau evrei şi numai unul român. Când însă este vorba de meşteşuguri ca: pietrăria, olăria, opincăria, dulgheria, zidăria, etc., vedem că români sunt totdeuna în frunte.

In faţa acestei situaţiuni problema ajutorării elementului românesc se pune ca o imperioasă necesitate.

Un credit pentru micii meşteşugari

Nu trebue să uităm că au trecut 22 de ani dela Unire, că elementul românesc trebuie să predomine, că pentru această predominare s'au făcut jertfe nespus de mari şi deci rezultatele trebuiesc să înceapă a se vedea. Românul este un foarte bun meşteşugar, inteligent şi capabil. Dar mai mult decât atât, în timp ce la alte naţiuni meşteşugarul este un fel de robot, un executor technic stereotip, la noi meşteşugarul este în felul lui un adevărat artist.

Produsul muncii meşteşugarului român a fost întotdeauna preţuit şi cu ocazia expoziţiilor din ultimii ani a căpătat un renume mondial.

Pentru a-şi valorifica aceste calităţi meşteşugarul român are nevoie de un credit care să-i ajute a porni la drum pe picioare solide spre a putea face faţă tuturor greutăţilor inerente începutului.

Acest credit trebue să fie dat însă nu la întâmplare, ci mai ales acolo unde lipsa meşteşugarului român este evidentă şi în ramura unde suntem mai slab reprezentaţi numeric.

In felul acesta, şi numai în felul acesta vom putea da o altă faţă statisticilor care astăzi ne îndurerează, prin stridenta disproporţie dintre elementul românesc şi cel minoritar.

Şi desigur aceasta se va întâmpla cât mai curând posibil, pentrucă Statul Legionar întrevede orizonturi cât mai senine pentru meşteşugarii acestei ţări.

Const. Jaleş

Două importante circulări ale d-lui Ilie Radu, primarul Timişoarei

D. dr. Ilie Radu, primarul municipiului Timişoara, a semnat două importante circulări. Prima anunţă pe funcţionarii posesori de imobile, că pot obţine pentru repararea acestora mici împrumuturi, iar cealaltă se adresează celor ce şi-au făcut uniforme F. R. N., fiind subvenţionaţi de primărie, spre a le dona pentru Ajutorul Legionar.

In vederea ajutorării funcţionarilor ce au locuinţe care necesită reparaţiuni, d. primar arată că a deschis un credit special în sumă de 200.000 lei, din care să acorde împrumuturi, variind între 5 şi 15.000 lei. Aceste împrumuturi se vor acorda numai acelor funcţionari care sunt cu adevărat lipsiţi de mijloace şi care dovedesc că banii îi vor utiliza pentru reparaţiuni de imobile.

Arestarea unui traficant de valută

Organele biroului judiciar de pe lângă chestura poliţiei locale a reuşit să aresteze doi periculoşi traficanţi de valută, în următoarele împrejurări: observându-se că evreii Oebrecher Solomon şi Leftcovici Eugen fac foarte des drumul Arad-Timişoara, au fost puşi sub observaţie. In timpul acesta s'a constatat că ei se aflau în contact cu diferiţi indivizi suspecţi, agenţi ai bursei negre, ceeace a determinat poliţia ca, în cursul ultimului drum făcut dela Arad la Timişoara, să-i conducă la chestură, unde li s'a făcut o severă percheziţie. In timpul acestei percheziţiuni, asupra celor doi evrei s'a găsit o mare cantitate de pengöe precum şi valută românească în valoare de circa o jumătate de milion.

Bănuindu-se că cei doi deţinuţi fac parte dintr'o organizaţie de traficanţi de valută, cu ramificaţii în centrele principale din Ardeal şi Banat, chestura face serioase cercetări.

Rolul Creditului Naţional Industrial în Banat

Camera de Comerţ şi Industrie din localitate a trimis o adresă noului director general al Creditului Naţional Industrial, prin care arată că înţelege să sprijine cu toată fiinţa activitatea Creditului, aceasta cu atât mai mult, cu cât în circumscripţia acestei Camere se simte nevoia unei acţiuni imediate pentru sprijinirea materială a acţiunii de românizare a instituţiunilor bancare şi comerciale, precum şi a celor industriale, care abia acum au început să capete o licărire de viaţă românească, până acum fiind monopolizate de evrei.

Noul primar al Buziaşului

D. prof. Ilie Ghenadie, prefectul judeţului Timiş-Torontal, a dat o decizie prin care d. Grozescu Alexandru a fost numit primar al comunei Buziaş, în locul d-lui dr. Dimitrie Borca.

Mutarea rectoratului Şcoalei Politehnice

Rectoratul Şcoalei Politehnice din localitate a luat hotărîrea ca sediul rectoratului şi al decanatelor şcoalei să fie mutate în etajul I al Palatului Timiş-Bega, iar vechiul local al şcoalei să fie folosit pentru laboratoare.

CRONICA JUDICIARA

COMPUNEREA INSTANŢEI IN APELURILE DECLARATE LA CAMERA DE PUNERE SUB ACUZARE

O interesantă speţă, cu prilejul căreia s'a statuat asupra dreptului reprezentantului Ministerului public de a pune concluzii în apelurile declarate la Camera de punere sub acuzare, a fost soluţionată de către Inalta Curte de Casaţie S. II.

Este vorba de recursul medicului M. Borcea, care funcţionând ca şef al Spitalului din Jimbolia, s'a făcut vinovat de delapidare în dauna instituţiei pe care o conducea.

Trimis în judecată prin decizia Camerei de punere sub Acuzare, învinuitul a declarat recurs pe motiv că deşi în materie criminală, Camera de punere sub Acuzare, poate asculta şi concluziile procurorului general, totuşi din dispoziţiile codului de procedură penală, rezultă că în materie criminală, procurorul poate pune concluzii numai atunci când s'a decis de Cameră ca şi reclamantul şi partea civilă să fie citate pentru a pune concluziuni.

Suprema instanţă a admis recursul şi a casat cu trimitere.

O interesantă jurisprudenţă în materie de fals

S. 2-a a Inaltei Curţi de Casaţie, a judecat şi s'a pronunţat în recursul declarat de Alexandru Tudose împotriva deciziei S. 4 a Curţii de Apel din Bucureşti, prin care fusese condamnat la 3 luni închisoare corecţională cu suspendarea executărei, pentru delictul de fals.

Invinuitul denunţase, de anumite fapte penale, pe doi magistraţi, semnând în fals aceste denunţuri ca din partea unor oarecari cetăţeni.

Denunţurile au fost clasate fiind dovedite complect neîntemeiate, iar Alexandru Tudose a fost chemat în judecată pentru fals şi denunţare calomnioasă.

In faţa Tribunalului cei lezaţi şi-au retras plângerea de denunţare calomnioasă, iar tribunalul din eroare a stins acţiunea pentru acest fapt, tratându-l ca pe o calomnie şi menţinând doar învinuirea de fals.

In recurs, învinuitul a susţinut că falsul fiind instrumentul delictului de denunţare calomnioasă, acţiunea, stingându-se pentru denunţare calomnioasă, s'a stins implicit şi pentru fals, şi că deci greşit tribunalul l-a condamnat pentru această infracţiune.

Suprema instanţă a respins recursul, apreciind că deşi falsul a fost instrumentul delictului de denunţare calomnioasă, totuşi fiind de sine stătător prin substituirea de persoană, are a fi condamnat osebit.

In ceeace priveşte falsul, suprema instanţă a constatat că textul aplicat în speţă (art. 127 vechi şi art. 406 nou cod. penal) vorbeşte de falsul în inscrisuri, obligaţiuni, angajamente, etc., iar nu de falsul într'o denunţare calomnioasă.

Pentru aceasta, Inalta Curte a casat cu trimitere spre o nouă judecare.

S'a cerut deschiderea succesiunii lui Teofil Sidorovici

D-na Elena Sidorovici născută Hnide, domiciliată în Bucureşti, str. Londra 48, a cerut Tribunalului Ilfov să procedeze la deschiderea succesiunei defunctului ei soţ Teofil Sidorovici, fost comandant al Străjii Ţării, care s'a sinucis în ziua de 22 Noembrie, în împrejurările cunoscute.

Cererea a fost repartizată spre cele legale la S. 1-a a Tribunalului.

Sinuciderea prof. universitar I. Marcu

Parchetul Ilfov a fost sesizat Marţi de sinuciderea prof. universitar I. Marcu din Bucureşti, str. Eremia Grigorescu 7, care, precum se ştie şi-a suprimat viaţa prin împuşcare.

Comisia de anchetă criminală şi-a reluat lucrările

Comisia specială de anchetă criminală de pe lângă Inalta Curte de Casaţie, instituită pentru stabilirea vinovăţiilor în uciderea fruntaşilor Mişcării Legionare de către trecutele regimuri de teroare, şi-a reluat lucrările, după o întrerupere de câteva zile, dispunând citarea a numeroşi informatori şi bănuiţi, pentru a fi audiaţi.

Infractori la legea sabotajului economic

Parchetul a deschis acţiune publică pentru infracţiune la legea sabotajului economic, împotriva următorilor comercianţi din Capitală:

Jean Friedman, băcănie, cal. Văcăreşti No. 60, pentru că a refuzat să vândă untdelemn; *Adam Chirichian*, coloniale, b-dul Filantropia No. 135, *Ilic Iosif Segall*, galanterie, b-dul Filantropiei 123, *Alcic Moise*, magazin de mărunţişuri, b-dul Filantropia 105, şi *Ionel Zalis*, manufactură, b-dul Filantropiei 137, pentru că au fost găsiţi cu preţurile neafişate.

TRIMIŞI IN CERCETAREA CABINETULUI DE INSTRUCŢIE PENTRU INFRACŢIUNI LA LEGEA DEVIZELOR

Parchetul Ilfov, a trimis cabinetului 9 instrucţie, cu concluzii de arestare, pentru infracţiune la legea devizelor pe următorii: Haim Aron Behardt, T. Klapholz, Gheorghe Ionescu, Ion D. Niculescu şi Marcel Haimovici. Numiţii au fost dovediţi că au săvârşit afaceri de trafic de devize pe o scară întinsă, negociind devize şi aur în valoare de mai multe zeci de milioane lei.

PROCESUL VICTOR ALBOTEANU REPUS PE ROL

Curtea de Apel Bucureşti S. 3 urma să se pronunţe Marţi în procesul Victor Alboteanu.

Deoarece concluziile scrise depuse de către apelanţi se refereau la unele acte care nu se aflau în dosar, Curtea a dispus repunerea pe rol a procesului, dând termen la 13 Decembrie, când vor fi audiaţi noui martori ca şi experţii care au făcut expertiza contabilă relativă la procesele verbale prin care au fost recepţionate imprimatele.

S'a dispus deasemenea ca la termenul viitor, Ministerul de Interne să aducă actele care nu se află în dosare şi la care apelanţii s'au referit, în concluziile lor.

TRIMIŞI IN JUDECATĂ

Parchetul Ilfov a trimis în judecata Tribunalului respectiv pe următorii:

Pentru abandon familiar

Ion Gr. Niculae, com. I. I. C. Brătianu-Ilfov, pentru a-şi fi alungat de la domiciliu soţia şi copilul.

Ene Niculae, com. Marele Voevod Mihai, str. Smochinului 63, pentru a-şi fi părăsit soţia şi copilul pe care i-a lăsat în cea mai neagră mizerie.

Pentru bancrută

Foştii comercianţi: Mauriciu Arditti, b-dul Lascăr Catargiu 32, fost conducător şi reprezentat al societăţii Anglo-Levant & declarat în stare de faliment.

Gheorghe Simion, str. Câmpului 23, fost patron, al cantinei dela podul Băneasa şos. Kiseleff.

Luiza Bally, str. Suter 20.

Pentru abuz de încredere

C. Ionescu, patronul restaurantului din Parcul Pustnicul, lei 20.837, în dauna Federaţiei Naţionale a Cooperativelor Viticole pentru mărfuri luate în consignaţie, neplătie şi nerestituite.

Ion Bidică, originar din Singureni-Vlaşca, domiciliat în Bucureşti, str. Răsboiu 8, care fiind încasator la E. şi L. Cloară şi-a însuşit din sumele încasate dela clienţii patronului 12.165 lei.

Vinovaţi de şantaj

Prin ordonanţa definitivă a cabinetului 4 instrucţie, au fost trimişi în judecata tribunalului Ilfov, Strâmbeanu Niculae din Bucureşti, str. Niculae Filimon 27 şi Mihăilescu Ion, din str. Ţepeş Vodă 162.

Primul, dându-se drept legionar iar al doilea comisar de poliţie la Brigada de moravuri, au şantajat pe patronul hotelului Caraiman din str. Oituz No. 5, simulând că-i încheie un proces verbal de contravenţie, cu scopul ca hotelierul incriminat să le ofere un dar spre a se distruge acel proces verbal.

RADIO

Joi 5 Decemvrie 1940

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREŞTI şi POSTUL PE UNDA SCURTA 32,4 m.

7.00: ORA DIMINEŢII.
13.15: Ora oficială.
Cota apelor Dunării şi a bărei Sulina.
Informaţii artistice şi sportive.
13.30: Concert de prânz-muzică italiană (discuri).
13.50: Serviciul de ştiri germane.
14.00: Muzică de Weber (discuri): Invitaţia la vals (Orch. simf. din Filadelfia dirij. de Stokowski).
14.10: Ora oficială.
Radio-jurnal (II).
14.30: Muzică exotică (discuri).
15.00: Ora oficială.
Radio-jurnal (III).
Jurnal cultural.
18.00: ORA COPIILOR.
I. — „DANUŢ", scenariu radiofonic.
II. — Jurnalul copiilor de Moş Costache Dămian Bogdăneşti.
19.00: Ora oficială.
Compozitori francezi (discuri).
19.20: D-ra Nella Dimitriu (voce): Lieduri.
19.45: Serviciul de ştiri germane.
20.00: Ora oficială.
Radio jurnal (IV).
20.20: Muzică variată uşoară (discuri).
20.45: Ion Cantacuzino: Disciplină şi libertate legionară.
21.00: Concert simfonic dat de Orch. „Filarmonica" cu concursul corurilor Academiei Regale de Muzică şi al Operei Române: Dirijor: N. Brânzeu: (Transmisie dela „ARO").
21.50: Ora oficială.
Radio jurnal (V).
Sport.
22.10: Continuarea concertului simfonic.
22.50: Jurnalul pentru străinătate în limbile: germană şi italiană.
23.10: Muzică de dans (discuri).
23.20: Jurnal pentru străinătate în limba engleză.

POSTURILE STRAINE CARI EMIT RADIO JURNAL IN LIMBA ROMANA

Ora 18.45: Dunărea 325,4 m.
Ora 18.45: Zeesen 31.38 m.
Ora 19.45: Tirana 49.30 m. (afară de Duminecă).
Ora 20.15: Zeesen 31.38 m.
Ora 20.15: Roma 31.02-25.51 m.
Ora 20.15: Bari 283.3 m.
Ora 20.30: Dunărea 325.4.
Ora 20.35: Zeesen 31.38 m.
Ora 21.35: Belgrad 49.18 m.
Ora 22.15: Dunărea 325.4 m.
Ora 22.40: Daventry Coloniei 30.06 m. 41.90 m.

A apărut:

„GAZETA REFUGIAŢILOR"

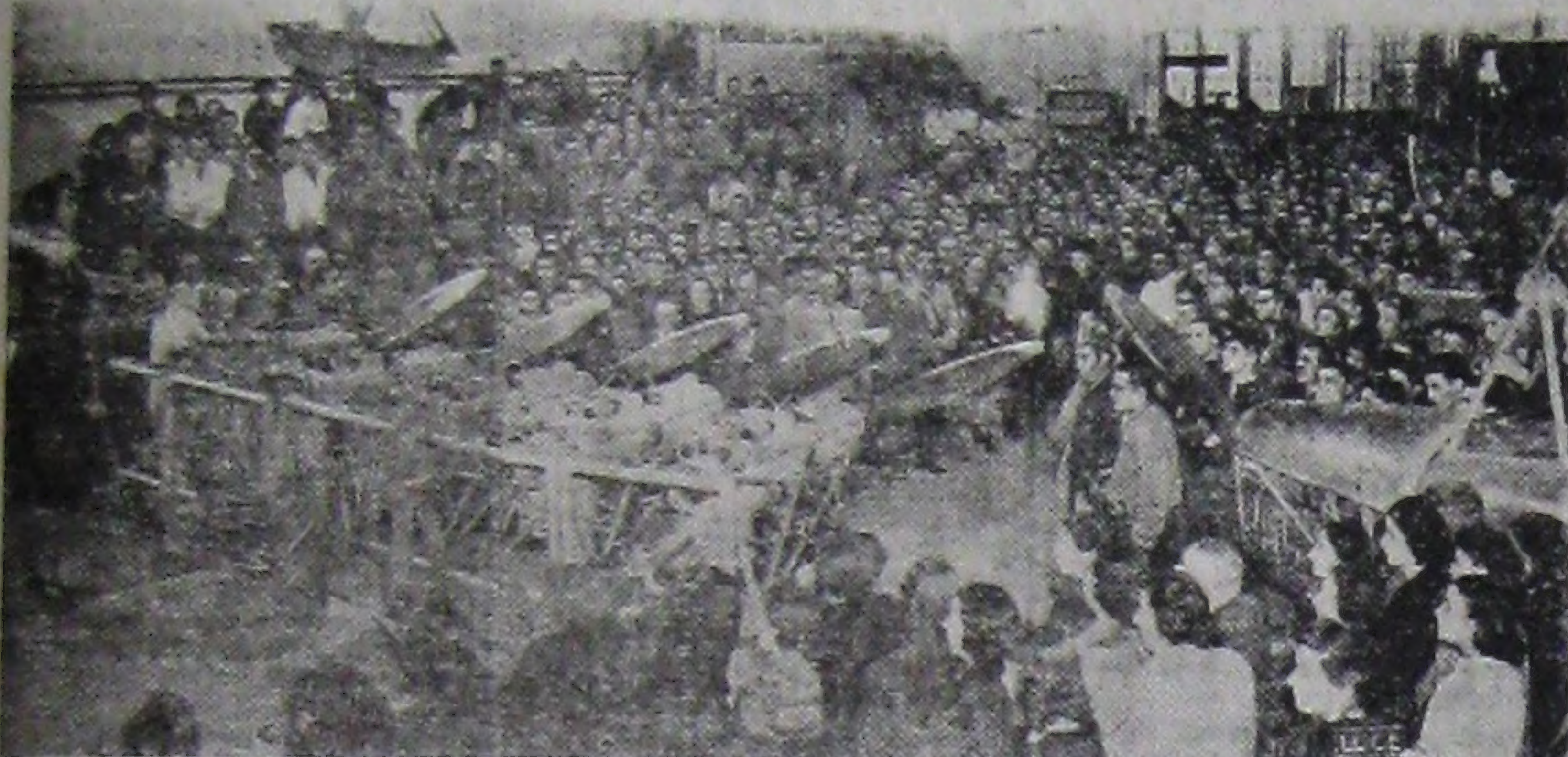
Director: George Gregorian. Redactor şef: D. Iov.

Din bogatul şi variatul cuprins însemnăm:

Pâinea izgoniţilor de George Gregorian. Pentru totdeauna de D. Iov. Scrisoare de Virgil Carianopol. Mi-a furat acustica de Al. Sabaru. Defăimări şi realităţi de Dr. M. Gheorghiţoiu. In ajun de 1 Decembrie de Tuduciuc.

4 PAGINI 3 lei

DE ICI — DE COLO

Intr'un atelier italian de materiale aeronautice, in orele libere, se dau concerte pentru lucrători

Ştiaţi că...?

Din toate cele 500 de specii de şopârle şi reptile cu patru labe care există pe glob, numai două au muşcătura inveninată. Acestea sunt: Heloderma suspecium, care trăeşte in Arizona şi o altă specie, foarte asemănătoare: Heloderma horridum care trăeşte in Mexic.

*

Dacă s'ar admite că fulgerul ar putea fi captat pentru a i se da o intrebuinţare practică, in ciuda marelui său voltaj şi a puterii sale de distrugere, nu ar valora decât 16 lei.

Cât cărbune produce Belgia

In luna Septembrie minele belgiene au produs 2.230.000 tone de cărbuni. Cu toate că această lună a avut mai puţine zile lucrătoare ca cea precedentă, producţia a sporit cu 150.000 tone. Până la inceputul lunii Octombrie se realizase 88.10% din totalul producţiei de timp de pace.

Se bea din ce in ce mai multă bere

La 5 Decembrie a fost convocată adunarea generală a fabricilor de bere de Pilsen, in vederea sporirii capitalului dela 9.750.000 coroane la 32.500.000 coroane prin stampilarea acţiunilor de 300 coroane care vor căpăta astfel valoarea de 1.000. Pentru această operaţie vor fi intrebuinţate şi rezervele de 22.750.000 coroane. Din concernul fabricilor de bere din Pilsen face parte şi fabrica de bere din Stenowitz.

Poetul care a indrăgit luna şi a coborit după ea în apă

La Nanking, se bucură de un mare renume „Colina cu stânci înflorite". Această colină se inalţă pe malurile râului Yangtsè. Legenda spune că aci îi plăcea poetului Li Tai-po, care a trăit între anii 705 şi 762, să-şi petreacă clipele de răgaz.

Li Tai-po era un mare artist, prietenul intim al Impăratului şi al favoritelor sale, un iubitor al frumuseţilor naturei şi al eternului femenin, dar şi un inveterat băutor. El iubea atât de mult vinul încât pentru o petrecere călca şi ordinul Impăratului prin care era chemat la Curte.

„Colina cu stânci înflorite", numită astfel din pricina culoarei roşcate pe care o au crestele ei, se află la 20 km. de Nanking. Se povesteşte că în vara lui 762 Li Tai-po împreună cu câţiva prieteni petrecea aci, sub cerul înstelat. După miezul nopţii s'a înălţat pe cer şi luna plină ca un lampion de aur. Poetul a propus o plimbare pe râu şi împreună cu tovarăşii de petrecere au luat o barcă.

Efectele petrecerii nu au întârziat să se arate şi au fost funeste: Li Tai-po văzând luna reflectând pe apă s'a aplecat peste barcă s'o îmbrăţişeze „ca pe o îndrăgită şi ideală femee".

Legenda adaugă că poetul căutând să îmbrăţişeze luna, care ocolea orice atingere pământeană, s'a scufundat după ea în râu unde a rămas vrăjit de înfăţişarea fantastică a fundului apei.

Elveţia consacră o zi pe săptămână... verzei acre

Oficiul elveţian de aprovizionare pentru război a atras populaţiei atenţia că toamna anului 1940 a adus o bogată recoltă de legume dar că în ceea ce priveşte cantitatea celora ce pot fi conservate pentru iarnă, ea este foarte redusă.

Varza este însă singura legumă a cărei cantitate depăşeşte nevoile. In consecinţă, populaţia este invitată să consacre odată pe săptămână verzei acre.

Un comitet de doamne au întocmit o broşură în 117 feluri de mâncare, gătite cu varză acră.

Printre aceste bucate se găsesc, nici mai mult nici mai puţin, decât 23 de prăjituri şi budinci.

Trebue să adăugăm că, în compoziţia celor mai multe din ele intră şi vanilia.

AUTORUL FURTULUI DE BIJUTERII IN VALOARE DE 6 MILIOANE LEI A FOST IDENTIFICAT

Denuntătorului i se oferă o bună recompensă

In ziarul nostru dela 1 Decembrie am anunţat că la Prefectura Poliţiei Capitalei s'a depus o senzaţională reclamaţie din partea d-nei Alice Eckhardt, domiciliată în str. Sandu Aldea nr. 55, căreia i s'au furat o serie de bijuterii rare în valoare de peste şase milioane lei.

IDENTIFICAREA HOŢULUI

In urma semnalmentelor date de păgubaşe, s'a putut stabili identitatea hoţului care se numeşte Mihail Gh. Spulbereanu, de meserie cazangiu, născut în anul 1915 în Bucureşti, are 6 clase de liceu, e înalt, bine legat, şaten, părul castaniu, ochii căprui, are gropiţă în bărbie, o cicatrice la degetul arătător drept, o cicatrice în degetul mijlociu al mâinii stângi şi alte două cicatrice de mărimea unui bob de fasole la ceafă provenite dela un furuncul. Individul e ager, lăudăros, hotărît şi îi place băutura.

Pe baza semnalmentelor de mai sus, hoţul a fost pus în urmărire de către brigada I a poliţiei judiciare, condusă de comisarul D. G. Vasilescu.

Se speră că hoţul care dispune în acest moment de bijuteriile atât de scumpe, va încerca să le vândă prefăcându-le în bani, astfel că publicul este înştiinţat prin cele de mai sus să nu cumpere nici un obiect căci se expune a suporta rigorile legii.

Două coliere de perle veritabile, cu fermoare de platină, montate în briliante şi safire, în valoare de circa 500.000 lei; un briliant, montat în platină, un ceas brăţară din platină cu 80 briliante, în formă de elipsoid. O broşă antică, de aur pe deasupra cu platină, având la mijloc o cruce în diamante şi o perlă veritabilă în formă dreptunghiulară. O piesă de aur, Napoleon III, şi o piesă de aur de 10 lire turceşti. O cutie cu o alianţă în platină cu briliante şi un inel cu un briliant plus alte două briliante pe margine. O tabacheră de aur şi email negru. Un port-ţigaret de jad verde. O brichetă în email verde. Un portpudrieră în aur masiv şi email negru japonez. O baretă de platină cu perlă la mijloc şi 40 briliante. Un stilou de aur marca „Waterman" şi trei inele de aur. O pudrieră de argint. O iconiţă mică Maica Domnului, în email. Un portbonheur în aur nr. 13. O eginarină de aur, anturată de briliante în platină. O sacoşă de piele neagră cu un toc rezervor de aur marca „Waterman". Un flacon de cristal cu un pahar în cap, de argint. Un pardesiu gri, închis, bărbătesc.

După aprecieri aproximative aceste bijuterii se evaluiază la suma de şase milioane lei.

Se fac cercetări pentru prinderea şi arestarea hoţilor.

DENUNTATORUL VA PRIMI O BUNA RECOMPENSA

Prefectura Poliţiei Capitalei aduce la cunoştinţa publicului că cei ce ştiu ceva despre existenţa hoţului sau eventual, locul unde se află ascuns să anunţe pe şeful brigăzii I, comisarul D. G. Vasilescu, căci denunţătorul va primi o bună recompensă.

DOCTORUL VĂ VORBESTE

Cum te poţi apăra de boli venerice

Problema profilaxiei boalelor venerice cum şi măsurile de ordin medical individual au fost şi sunt obiectul studiului tuturor venerologilor din toată ţările. Pericolul social rezultând din infectarea ce o provoacă oamenii îmbolnăviţi atât în căminele lor cât şi în jurul lor — periclitează atunci când este vorba de sifilis, sănătatea generaţiilor viitoare, conducând astfel la depopulare şi la degenerarea rasei.

Neapărat propagarea cât şi profilaxia boalelor venerice este în raport cu gradul de instruire al indivizilor. La noi în ţară procentul mare de analfabeţi — ignoranţa — migraţiunea elementului rural spre oraş, întoarcerea la sat a militarilor îmbolnăviţi în oraşe — au creat o stare foarte îngrijorătoare ce trebue semnalată.

Deaceea fiecare individ după un contact suspect să ia anumite precauţiuni medicale, oprind astfel nu numai adevărate drame, dar având grijă şi de naţia însăşi. Sunt *imperative de ordin higienic de care fiecare trebue să ţină seamă.*

Boalele venerice ce provoacă adevărate ravagii în păturile joase ale societăţii noastre sunt în ordinea frecvenţii următoarele: blenoragia, sifilisul, şancărul moale şi limfogranulomatoza inguinale benignă.

1. *Blenoragia* apare la câteva zile după contact sub forma unei scurgeri din canalul udului însoţită de dureri şi usturimi în urinare. Această boală, mulţi o iau în glumă putând avea şi urmări neplăcute. Ea se poate întinde la băşica udului, dând naştere la urinări dese şi dureroase, poate cădea în testiculi (orchită) sau în încheeturi. Transmisă la femee — dă inflamaţia anexelor — pe care la rându-i îi poate transmite copilului în momentul naşterii provocând orbirea.

2. *Sifilisul*, cea mai periculoasă boală începe cu o rană a 15-20 zi dela contact (fie prin sărut, prin obiecte atinse de un bolnav). După 2 luni, boala se răspândeşte în tot corpul şi apar pe piele şi în gură tot felul de pete şi răni, din cele mai molipsitoare pentru cei din jur. Dacă nu este căutată vatămă inima, creerul, măduva spinării — provocând paralizie sau nebunie. El se poate transmite şi urmaşilor — dând naştere la copii sifilitici (degeneraţi, epileptici).

3. *Şancărul moale* începe cu o rană, însoţindu-se de adenită, fimoză — de gangrenă şi distrugerea mai mult sau mai puţin întinsă a membrului.

4. *Limfogranulomatoza inghuinală benignă* începe cu o rană mică foarte fugace — şi se întinde apoi la ganglionii inghinali — dând naştere la adenite — ce supurează mult timp — formând fistule.

Din cele scrise mai sus — reese că unele boli se iau prin canal deci trebue făcută spălătură uretrală şi altele prin contactul cu glandul deci trebue uns cu o pomadă antiseptică.

Desinfecţia se va face în modul următor:

1. Cel mult la 3 ore după contact, se va face o spălătură minuţioasă şi prelungită a părţilor genitale cu apă caldă şi săpun.

2. Spălături ale aceloraşi părţi cu o soluţie de sublimat de 1 la mie.

3. Injecţia intrauretrală, după urinare, prealabilă, a soluţiei de protargol 2 la sută, care trebue menţinută în uretră timp de 5 minute. Se va abţine dela urinare timp de 4 ore după injecţie.

4. Se va aplica o pomadă calomelată, prin frecare timp de 3 minute, nu numai pe penis, ci şi în regiunea pubiană şi faţa anterioară a scrotului.

Dr. Şerban Papadopol

REZULTATUL TRAGEREI TRANŞEI POPULARE

TRAGEREA NR. 100 DIN 3.XII.940

Câştigă de două ori costul lozului toate numerele terminate în:

10 — 30 — 26

Câştigă de 10 ori costul lozului toate numerile terminate în:

192 — 008

Câştigă de 100 ori costul lozului toate numerile terminate în:

1[illegible]09

Câştigă de 400 ori costul lozului toate numerile terminate în:

40431

Premiul de 2.000 ori costul lozului a eşit asupra numărului 40.431.

Cu această tragere tranşa populară se desfiinţează.

ZIAR MAGHIAR SUSPENDAT

BUDAPESTA, 3 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. transmite:

Cotidianul politic liberal „Deli Magyarorszag", din sudul Ungariei, a fost interzis pe 8 zile, adică până la 10 Decembrie, pentrucă, prin activitatea lui, a periclitat frontierele ţării.

Cuvântul IN ȚARĂ

ȘTIRI DIN BAIA DE ARAMĂ

Ajutorul Legionar

Familiile Zoe Hergot și Gh. Hergot, Sava Petrescu, avocat N. Nicolici, C. D. Spineanu, Eft. Popescu ș. a. au donat până la această dată sume importante și au binevoit să promită că vor continua să sprijinească această operă.

Școlare

Cetățenii orașului au făcut o cerere domnului Ministru al Educației Naționale de a se reinființa școala primară de fete, desființată în mod abuziv de fostul regim, care a creat în loc o școală cu un rost încă nedefinit și cu un învățământ inexistent. Cu toate că unii inspectori au fost de părere să se desființeze neîntârziat, școala se mai menține. Se așteaptă rezultatele ultimelor cercetări în legătură cu această instituție personală, devenită în ultimul timp tribună politicianistă.

O vizită și un proect

In ziua de 1 Dec. a. c. asosit în localitate d. dr. Ionescu-Devesel, interesându-se de condițiunile în care s'ar putea construi în acest oraș de munte o casă de recreație (preventoriu) pentru muncitori. Domnia Sa a plecat satisfăcut. De multă vreme se simte nevoia în această stațiune climaterică de un așezământ de felul acesta.

Un denunț

Domnul C. Vasilescu, secretarul gimnaziului industrial din localitate, a denunțat parchetului de Mehedinți pe doamna Eufrosina M. Predescu, directoarea Centrului de gospodărie, pe care o acuză de mai multe fraude săvârșite la acea școală. Cazul se află în cercetare la cabinetul de instrucție al Tribunalului Mehedinți. Vom reveni cu amănunte.

Prețuri maximale

Primăria locală a dat o ordonanță, prin care a fixat următoarele prețuri maximale:

Pâinea de 1 kg lei 14, fără nicio toleranță.

Carnea de vacă, juncă și mânzată lei 26, mușchi de vacă 28, carne de porc 44, slănină crudă lei 60, osânză 64, untură topită lei 80, carne de berbec 24. Brânză de oae lei 68, fasolea uscată 20, ceapa 14, cartofi 6, porumbul 110 d. dal, untdelemnul 80, zahăr tos 36, zahăr cubic 38, săpun de rufe I-a 70, II-a 60 lei, unt presat 120-140, unt nepresat 40-50 lei, brânza de brăila 70-80 lei, ouă 1,50-2 lei bucata, lapte dulce 6 lei litru, bătut 5 lei, pasări: găini perechea 60-80 lei per., pui 40-60 lei rațe 80-90 lei, gâște 160-180 lei.

Numire

Domnul Const. Ion Ianoș, șef de biurou cl. I refugiat dela primăria Salonta, a fost repartizat la această primărie, unde i s'a dat delegația de secretar.

Timpul

In ziua de 1 Decembrie a. c. au căzut în această regiune primii fulgi de zăpadă.

CALAFAT

Ședință legionară

Duminecă 1 Decembrie a. c. a avut loc la sediul garnizoanei legionare locale, ședința publică săptămânală pe garnizoană sub conducerea camaradului lt. col. Gheorghiu comandant de garnizoană.

Ședința a fost deschisă de camaradul Iancu Ionescu șeful cuibului Nr. 2, după care corul garnizoanei a cântat marșul legionar „Cu fruntea sus".

A vorbit apoi camaradul av. D. Șegărceanu, primarul orașului, despre: șeful de cuib, misiunea, îndatoririle și inițiativele lui.

Corul garnizoanei a cântat apoi câteva marșuri legionare ca: „Ștefan Vodă", „Dealu Negru" și altele.

Ședința a durat de la ora 5 p. m. până la ora 6 și 30 minute p. m. Afară de legionari a mai luat parte și un public numeros.

CÂLNIC-CARAȘ

Ziua de 1 Decembrie, s'a serbat la Câlnic într'un cadru măreț și impresionant.

Incă de dimineață, grupurile de elevi și săteni, îmbrăcați în frumoase straie de sărbătoare, se îndreptau spre biserica satului, unde au participat la Sf. Liturghie și Te-Deum.

După Te-Deum, care a fost oficiat de păr. Petre Albeanu, întreaga mulțime s'a îndreptat spre sala de serbări.

Aci se desfășoară un program bogat, potrivit zilei, compus din recitări, coruri, piese de teatru și conferințe.

S'au remarcat elevele și elevii din cl. VI și a VII-a, care s'au achitat admirabil de rolurile avute, fiind răsplătiți cu furtunoase aplauze.

Piesa de teatru jucată: „Visul împlinit și încă o dorință", sceneta „Ardealule, tu ești al nostru", etc., au răscolit sentimentele celor prezenți și le-a întărit credința în dreptatea pe veșnicie a spațiului ce ne compete.

Despre însemnătatea zilei, vorbește d. Solomon Modor, directorul școalei, care a reliefat luptele din trecut îndemnând apoi la luptă, la muncă, generațiile de azi.

D. lt. rez. Dumitrescu Sabin înv., cdt-ul centrului P. P. Reșița Nr. 2, prin cuvinte bine alese și însuflețite, vorbește despre 1 Decembrie și datoria noastră de azi, arătând care-i calea de urmat pentru fiecare cetățean, în noua Românie, în noul stat legionar.

Din asistență, remarcăm prezența: preotului Petru Albeanu cu d-na, d. înv. Sabin Dumitrescu cu d-na, dir. înv. Solomon Modor, d. Petru Crina, cdt. subcentrului P. P. Câlnic, d. P. Crăineanu, șeful gării Câlnic, primarul comunei Ion Magheț, premilitarii și alții.

Infiintări de cooperative

Zilele trecute, în Câlnic, jud. Caraș a luat ființă „Călniceana", cooperativă pentru desfacerea produselor valorificării agricole și consum.

Cooperativa se încadrează în notele imperative a vremurilor ce le trăim, tinzând la ridicarea materială și culturală a câlnicenilor.

E ideea ce de mult frământă mintea învățătorului legionar Ioan Jurca, un harnic și devotat muncitor, care numai acum se realizează.

La înființarea acestei cooperative, s'a ajutat de colegii: Solomon Modor și Dumitrescu Sabin înv., precum și de păr. Petru Albeanu, notar Coriolan Aldan și primarul comunei Măgheț.

Cooperativa a luat ființă cu un număr de 34 membri fondatori, cari au subscris un număr de 65 acțiuni, vărsându-se imediat întreg capitalul.

Inscrieri de noui membri se fac zilnic, ceeace denotă dragostea cu care a fost primită înființarea acestei cooperative.

In comitetul de conducere a cooperativei au fost aleși următorii: păr. Petre Albeanu, înv. Ioan Jurcă, Ioan Corbu, Lupița Ieremia, Trăila Tulbure, iar ca contabil d. Dumitrescu Sabin înv.

Dorim ca această cooperativă să urmeze drumul trasat la înființare, fără a se abate dela țelul fixat, căci numai așa va ajunge la scopul propus.

COSÂMBEȘTI-IALOMIȚA

Slujba înmormântării Căpitanului, Nicadorilor și a Decemvirilor, s'a oficiat de către preoții I. Negoiță, paroh și D-tru Topârceanu dela filiala Popești într'o cucernică prosternare.

Au fost de față: d. P. Antohi, șeful sectorului și al garnizoanei cu d-na, d-ra Maria B. Constantin șefa cetățuilor, d. inv. V. Vintilescu directorul șc. prim. Nr. 1 cu d-na, d. inv. Mihai Ilie dir. șc. prim. Nr. 2, d. inv. State Belcin cu d-na, d. inv. Nicu Bobârniche, d. Lalu perceptor, d. Tase Bobârniche secretar, d. C. D. Popescu casier, d. Fl. Alexandru șef de post, Mihail Ioniță din Poliția legionară, d. I. Costescu etc.

Răspunsurile au fost date de corul copiilor conduși de d-na Zamfira Vintilescu.

La sfârșitul slujbei pr. I. Negoiță descrie viața lui Corneliu Zelea Codreanu, ca unul ce l-a cunoscut în mai deaproape în timpul vieții universitare. „Un om năvalnic spre lumină și dreptate, ieșit din străfundul codrilor noștri spre a ne face stăpâni pe ei, din lumina plaiurilor noastre verzi și din credințele neamului nostru spre a ni le readuce în sufletele noastre pustiite". Face apoi comparație între moartea lor și a Mântuitorului „a căror groapă a fost tot așa de pecetluită ca piatra grea".

Intreaga asistență a luat parte la veșnica pomenire ridicându-se coliva și vinul aduse de legionari, în dangătul clopotelor celor două biserici.

BĂLCEȘTI-VÂLCEA

Parastas pentru sufletul Căpitanului

Sâmbătă 30 Noembrie, comuna noastră s'a îmbrăcat în doliu.

Toate instituțiile și locuințele particulare au arborat drapelul îndoliat, iar pe fețele tuturor se oglindea durerea pentru marii dispăruți. La ora 9 clopotele au început să sune a jale, chemând pe toți bunii români la slujba de reculegere.

La ora 11, pr. Ion D. Iliescu a oficiat la biserica din centru, un parastas pentru odihna sufletului Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor. Au asistat toate autoritățile civile și militare, învățătorii și elevii ambelor școli, un mare număr de legionari și credincioși. La sfârșitul slujbei, Pr. Ion D. Iliescu a arătat că prin moartea celor dispăruți, România a renăscut. Toți, prin muncă, trebue să ne încadrăm în ideile Căpitanului.

La sediul legionar local, s'a ținut o ședință pentru comemorarea martirilor căzuți pentru reînvierea României. A arătat personalitatea Căpitanului și datoria tuturor românilor adevărați, d. Ion Bălașa.

T.-SEVERIN

Accidentul vaporului cehoslovac Bratislava. — Șlepul-motor cehoslovac „Bratislava" venind în portul nostru eri seară și având o spărtură într'un perete a pătruns apă în el.

Acest lucru a fost observat abia dimineața de către personalul vasului, care au anunțat pompierii.

Cu ajutorul pompelor, apa a fost scoasă din vas și în stare de plutire a fost ancorat la mal.

Se fac cercetări pentru a se stabili cauzele spărturii.

Repatrierea a 2600 polonezi. — Un număr de patru vapoare germane au sosit în portul nostru pentru a îmbarca un număr de 2600 polonezi refugiați.

Ei vor fi repatriați în teritoriile poloneze aflate sub ocupație germană.

Teatrale. — Sâmbătă 7 Dec. a. c. turneul oficial al Teatrului Național din București va juca în orașul nostru piesa „Femeia Cezarului" comedie în zece tablouri.

După cum am anunțat la timp, consiliul de administrație al băncii populare „Infrățirea" a învățătorilor din Mehedinți a fost înlocuit cu o comisie interimară formată din învățători legionari.

Zilele trecute această comisie a ținut o consfătuire în conformitate cu prevederile statutare.

A fost ales președinte d. Alexandru Tociliă, inspector școlar al județului, vicepreședinte d. Gh. I. Iosguirescu-Baloți, învățător gr. I și învățătorul I. Sănătescu.

Serbare. — Un grup de elevi din F.D.C. și refugiați din Ardeal, cu ocazia zilei de 1 Dec., au organizat o frumoasă serbare, care a avut loc în sala palatului cultural „Th. Costescu".

S'a jucat piesa „Zorile", dramă istorică de Șt. O. Iosif.

Beneficiul rezultat s'a alocat pentru mărirea fondului ajutorului legionar.

Inmormântarea lui V. Slătinescu, elev al liceului militar. — Eri a fost înmormântat la cimitirul ortodox din localitate corpul neînsuflețit al elevului V. Slătineanu, victima groaznicului accident de automobil din Câmpulung-Muscel.

La trista ceremonie, în afară de un numeros public, a mai luat parte și o delegație a elevilor dela liceul militar din Câmpulung sub comanda d-lui lt. Ștefănescu.

Exercițiii de apărare pasivă. — Pentru verificarea planului de apărare pasivă a orașului nostru, precum și pentru controlarea modului cum a înțeles populația a executa măsurile prevăzute în ordonanța nr. 601 din 1 Nov. 1940, vor avea loc mai multe exerciții de apărare pasivă anunțate și neanunțate. Cele anunțate vor fi în zilele de 6 și 15 Dec. a. c. și vor consta din stingerea luminilor, camuflarea lor și adăpostirea populației.

Pe ziua de 1 Dec. a. c., a avut loc un exercițiu neanunțat care s'a executat la orele 6 seara, reușind pe deplin, populația conformându-se dispozițiunilor legii A.A.T.

BREZOIU-VÂLCEA

Ziua de mare doliu românesc, 30 Noembrie 1940. Ziua reinhumării sfintelor oseminte ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor a fost sărbătorită în localitate printr'un parastas oficiat de parohul localnic pr. N. N. Ionescu. La ora 9 a. m. s'au tras clopotele prelung, după care a început slujba parastasului la care au luat parte autoritățile comunale și toate cuiburile legionare din localitate.

Pentru „Ajutorul Legionar"

Obștea moșnenilor Brezoeni a donat pentru „Ajutorul legionar" un vagon cu lemne de fag care a și fost expediat pentru nevoile celor lipsiți în Capitală.

Se aduc pe această cale multe mulțumiri Consiliului de conducere al Obștei, care a înțeles, prin gestul pe care l-a făcut, chemarea ceasului de față. Toți Românii adevărați, uniți, trebue să ne înălțăm cu gândul la marele ideal al Căpitanului nostru.

Muncitorești

La cererea muncitorilor metalurgiști, gateriști și lemnari din soc. „Carpatina" și „Namax" din Brezoiu, delegați ai breslelor muncitorești din Capitală și Craiova, au sosit la sediul soc. „Carpatina" pentru a discuta modalitatea de a se putea majora prețurile muncitorilor. Față de scumpetea de azi, prețurile actuale sunt foarte slabe, mai cu seamă pentru muncitorii cu familii împovărate. Se așteaptă multă înțelegere și bună voință, dela d. comisar de românizare Gh. Bărbulescu și noul director d. Gh. Gh. Beraru.

Cinematograf care nu funcționează

La școala primară a soc. „Carpatina, există un aparat cinematografic cu instalațiune sonoră, care până acum câtva timp, nu a funcționat decât numai atunci când ordona fostul director jidan Roth. Cum acest mijloc de propagandă culturală și morală, nu trebue să rămână închis, pentru idealul nostru de civilizație și progres, fără să funcționeze în cămăruța unei școli și cum se poate întrebuința de acum înainte pentru scopuri mult mai înalte, facem atenți pe cei în drept a lua toate măsurile ca cinematograful din Brezoiu să ia ființă din nou, în cadrul Ajutorului Legionar.

Sunt atâția copii desbrăcați și flămânzi!... să nu-i uităm!...

ZIMNICEA

Slujbă religioasă pentru Căpitan. —In ziua de 29 Noembrie a. c. cu prilejul reinhumării rămășițelor pământești ale Căpitanului, Nicadorilor și Decemvirilor, la biserica Sf. Apostoli din localitate s'a oficiat o slujbă religioasă de către preoții: I. Pârvu și Gh. Bobosilă.

Au fost de față: șefii autorităților în frunte cu d-nii: Stelian Dumitrescu, primarul orașului și M. Păunescu șeful poliției, un detașament de legionari, premilitari, elevi și elevele școlilor primare împreună cu corpul didactic și un numeros public.

După terminarea slujbei religioase, legionarul Lică I. Antonescu a ținut o cuvântare pentru slăvirea Căpitanului și Legiunei.

Apoi legionarii, în fața bisericei, au jurat că vor păstra credință și că vor lupta pentru desăvârșirea biruinței.

După eșirea din biserică s'a cântat: „Imnul legionarilor căzuți".

Starea însămânțărilor. — In urma statisticei întocmită de d. inginer agronom Ion C. Ionescu, situația însămânțărilor din ocolul agricol Zimnicea, compus din 17 comune, este următoarea: Până în timpul de față s'au făcut ogoare în suprafață de 29453 hectare și s'au semănat cu grâu 27424 hectare.

In comparație cu anul trecut s'au însămânțat 5597 hectare cu grâu mai mult, rapiță s'a însămânțat 200 hectare, orz de toamnă 179 hectare și 4 hectare cu secară.

CUZA-VODĂ (IALOMIȚA)

Pomenirea martirilor legionari.— Cu prilejul reinhumării sfintelor oseminte ale Căpitanului, Decemvirilor și Nicadorilor, s'a oficiat la biserica din localitate un serviciu religios pentru pomenirea celor 14 morți legionari, uciși pentru credința lor neclintită în reînvierea neamului.

Slujba religioasă a fost săvârșită de preoții Ion Mihăilescu și Avram, în prezența autorităților civile și militare și a școalelor din comună.

Veterinare. — D. dr. V. Bugoiu, medic veterinar girant al circ., a fost în localitate, inspectând grajdul comunal, starea sănătății reproducătorilor comunali, precum și posibilitățile de întreținere a lor, în tot timpul iernii.

D-sa a dat dispozițiuni pentru vinderea prin licitație publică, a doi dintre reproducătorii comunali care au devenit periculoși pentru populație.

Aniversarea alipirii Ardealului. — Duminică 1 Decembrie c., într'un cadru de modestie solemnă, s'a sărbătorit în localitate a 22-a aniversare a Unirii Ardealului cu patria-mamă.

La ora 11 s'a oficiat un Te-Deum, în prezența autorităților comunale.

S. Sa preotul paroh a rostit câteva cuvinte, în legătură cu semnificația zilei.

Agricole. — In vederea desăvârșirii lucrărilor pentru crearea pășunelor artificiale în islazul comunal, d. ing. agr. C. Costea, șeful serv. agricol, a fost în localitate luând măsuri, împreună cu organele primăriei, pentru executarea în bune condițiuni a însămânțărilor de secară. De asemenea a dat dispozițiuni pentru crearea de lucerniere în islazul comunal, pe o suprafață de circa 30 de pogoane. Lucernierele înființate — de-o însemnătate capitală în economia agricolă a săteanului — vor fi arendate pe o perioadă de câțiva ani locuitorilor din comună care vor contribui cu munca și plata seminței la efectuarea lucrărilor de plantare.

Fapte bune. — In urma unui incendiu, petrecut în vara aceasta locuitorului Petre A. Gherghinciu, din satul Ceacu, i-au ars câteva clăi de nutreț în valoare de aprope 16.000 lei. Fiind om sărac și aflându-se concentrat de câteva luni de zile, sus numitul a apelat la bunăvoința și ajutorul autorităților. Primăria deschizând o listă de subscripție a primit următoarele sume până în prezent: 1000 lei dela d. Ilie Șt. Răsulescu și 100 lei dela d. D-tru M. Ionescu.

Ajutor pentru reparația școalei. — In urma constatărilor făcute de organele serviciului tehnic județean la școala primară din Cuza-Vodă — care a avut de suferit stricăciuni de pe urma cutremurului — s'au dat dispozițiuni de începerea urgentă a lucrărilor de reparație.

Pentru executarea lucrărilor, prefectura a acordat un ajutor de 25 mii lei.

Sanitare. — D-na dr. Elena Popescu-Carabogdan, medic a circ., a vizitat com. Ceacu, Călărașii-Vechi și Cuza-Vodă, inspectând școalele, localurile comerciale și instituțiile publice.

Ședință legionară.— La sediul legionar din com. Ceacu s'a ținut obișnuita ședință săptămânală, cu participarea tuturor membrilor și a numeroși aderenți.

S. Sa pr. **Lavric**, șeful de cuib, a citit și explicat câteva capitole din „Cărticica șefului de cuib". După aceea, s'a discutat modalitatea mijloacelor pentru strângerea donațiilor destinate sinistraților.

D. Ilie R. Stefănescu a făcut propuneri în acest sens.

SUBSCRIEȚI PENTRU SINISTRAȚI

Problema circulației la T.-Severin

T. SEVERIN, 4. — Una din multiplele probleme ce se simte a fi rezolvite în această localitate este și aceea a circulației.

Autovehiculele ce trec pe străzile urbei noastre nu păstrează nimic din regulile stabilite în circulația lor. Viteza mașinilor curse de pasageri în județ cât și taxiurile e o pacoste pentru pietoni. Moderația vitezei lor se impune căci nu rare au fost cazurile când din cauza excesului ce se face încă, am înregistrat numeroase victime omenești.

Iar în ce privește birjele, cu toate că avem numai o singură stație, lângă localul primăriei, nu au o regulă la pornire, birjarii luându-se la întrecere pentru „prinderea" pasagerului.

Cazuri de ciocnire între birje și autovehicule au fost destule, iar unii din călători în loc să fie duși unde le dictau interesele erau luați în copitele cailor.

Inutil deci să inventariem toate cazurile de scandal și de nerespectare a unei ordine civilizate în circulație.

Se impune deci curmarea abuzurilor ce se fac.

Razii polițienești

Poliția legionară a reușit ca în câteva rânduri să pună capăt multor specimene de indivizi fără căpătâi cari mișunau de mulți ani pe străzile orașului nostru.

O parte din acești vagabonzi au fost trimiși la urma lor, iar acei cari au fost găsiți apți de muncă li s'a creat posibilitatea unui trai mai omenesc, întrebuințându-i la diferite munci pe aptitudini și meserii pe care în viața lor de huzur le părăsiseră, și trăiau din expediente: cartofori, borfași, cerșetori etc.

Măsurile luate pentru curmarea manoperilor acestora trebuesc continuate de către poliția de moravuri.

GOVORA

Faptă frumoasă

D. Ștefan Cristea, proprietarul vilei „Cristea" din localitate, a pus la dispoziția Mișcării legionare din Govora, una cameră pentru a servi ca sediu legionar. De asemenea d-sa a dat și mobilierul necesar.

Moarte subită

S'a stins din viață, la vila sa din localitate, d-rul P. Popovici.

Defunctul a fost mult timp medic balneolog al acestei stațiuni.

Controlul pieții

D. Em. Dumitrescu, șeful poliției B. Govora, ajutat de camarazii Gh. Buboaie, P. Dumitrescu și P. Iordache, fac în tot timpul un sever control la toate alimentele ce se vând pe piața govoreană. Cu această ocazie s'au luat o serie de măsuri pentru pedepsirea celor ce se vor face vinovați de nerespectarea ordonanței dată de d. I. Bărbulescu, primarul orașului.

Un proces de omor la Curtea Criminală din Craiova

CRAIOVA, 4.—Un interesant proces de omor s'a desbătut în fața Curții Criminale din localitate.

Omorul s'a petrecut în împrejurările următoare:

In ziua de 11 Iunie 1939, locuitorul Zevidei Giuran, zis Ovidică, în etate de 45 ani, din com. Roești, județul Vâlcea, a plecat împreună cu un alt locuitor din aceiași comună, anume Marin Mihalcea, spre comuna Pesceanca unde se ținea târg și unde acesta din urmă trebuia să vândă un cal.

După terminarea târgului, s'au înapoiat acasă amândoi călare.

Zevidei, om gâlcevitor și uneori periculos, invidios că prietenul său luase 3500 lei din vânzarea calului, începe să se agațe de acesta.

Cearta a început. La un moment dat victima, s'adresează criminalului făcându-l falsificator de bani. Acesta simțindu-se ofensat, în mintea îi încolți gândul răzbunării.

Și la un răscruci de pădure Zevidei îl roagă pe însoțitor să coboare de pe cal și să se uite la piciorul calului său. In clipa în care victima s'a aplecat, celălalt i-a aplicat mai multe loivturi cu un corp dur și tăios, până ce victima a murit. Pentru a face să se creadă că victima a fost târîtă de cal și omorîtă, criminalul a luat cadavrul pe care l-a dus la 200 metri distanță de cal și l-a legat cu o frânghie așezând apoi 2 pături și fân calului. După această ispravă a plecat acasă și a anunțat jandarmii spunând că au fost atacați și că el a fugit fără să știe ce s'a întâmplat cu Mihalcea.

Făcându-se însă ample cercetări la fața locului, în urma depoziției unor martori și a actului medico-legal, s'a stabilit vinovăția criminalului.

Curtea, în completul d-lor: D. Steflea, C. Barbescu, I. Rădulescu, Octavian Niculescu, I. Gh. Ionescu, procuror fiind d. N. Udrescu, a condamnat pe criminal la 15 ani muncă și 8 ani degradare civică.

PIATRA-OLT

Deraere de trenuri

O păgubitoare acostare și deraiere de trenuri s'a produs în localitate în ziua de 1 Decembrie a.c., la orele 18.45. Trenul de marfă 1561 a acostat și răsturnat 2 vagoane cu lignit ale unui tren local din stația P. Olt. Victime omenești nu au fost, însă pagubele pricinuite locomotivelor, vagoanelor și liniei sunt importante. Vinovații sunt: acarul Ciobănescu C-tin și impiegatul de mișcare Ștefănescu Ion, care a fugit părăsind localitatea.

Prima ninsoare

Primii fulgi de zăpadă, prima ninsoare timidă, ne-a fost dăruită de Cel de Sus, în ziua de 1 Decembrie, după amiază.

Acum a stat; norii s'au mai resfirat.

Corespondenții ziarului nostru sunt rugați să trimeată pe adresa secretariatului de redacție câte două fotografii pentru legitimații.

ACȚIUNEA PENTRU REINFIINȚAREA TEATRULUI NAȚIONAL DIN CRAIOVA

CRAIOVA, 4.— Este îndeajuns de cunoscut cititorilor noștri, felul arbitrar în care a fost desființat Teatrul Național din localitate, unul din cele mai vechi locașuri de cultură pe care l-a avut țara românească și unul din teatrele cari au creeat elemente de valoare primei noastre scene.

Faima de care s'a bucurat în trecut Teatrul Național din Craiova, mișcarea culturală pe care a desfășurat-o în decursul celor optzeci de ani de existență, la un moment dat nu a fost luată în seamă și prin abuz de putere, un fost potentat al zilei, a luat hotărîrea desființării acestei instituții de adevărată cultură națională, fără să se gândească că văduvește de o hrană sufletească, două provincii, în care acest teatru a activat în mod intens.

Dela desființarea acestui teatru, publicul craiovean a fost preocupat în dese rânduri de reînființarea lui, însă toate strădaniile au rămas fără nici un efect, din moment ce ecoul lor mergea la acelaș potentat, care hotărîse desființarea lui.

Au fost multe strădanii, cu toate acestea, ele s'au izbit veșnic de aceiași dezinteresare și de acelaș tembelism față de o mișcare culturală care, cu eficacitate, numai existența unui teatru putea s'o facă.

Este evidentă vitalitatea și energia culturală care se creease în provincia noastră, în ultimul timp și care roia în jurul Teatrului Național. Astăzi, însă, tot așa de evidentă este lâncezeala și dezinteresarea în ce privește o mișcare culturală în Oltenia. Pe zi ce trece, simțim că din acest punct de vedere, Oltenia agonizează.

Ne găsim în fața unei situațiuni descurajante, situație creeată cu vădită intenție de regimurile trecute, care nu au știut să-i dea acestei provincii ceeace i se cuvenea. Să-i dea un drept pe care-l reclama existența unui trecut de aproape un secol de activitate rodnică, de-o activitate glorioasă pe tărâmul artei.

Acuma însă când o nouă viață, o viață de redresare a ființei statului, flutură cu sorții celei mai sigure izbânzi, intelectualitatea craioveană este preocupată din nou de problema reînființării Teatrului Național.

Și această problemă se pune cu atât mai mult cu cât în fruntea teatrelor se găsește d. Radu Demetrescu-Gyr, un fiu al Craiovei, care s'a manifestat pe scena teatrului craiovean, încă din primele clase de liceu.

In culisele acestui teatru de provincie, d. Radu Gyr a cunoscut ce înseamnă emoția scenei și tot aici și-a petrecut o parte din tinerețe. Aicea i s'au jucat primele piese și aicea a cunoscut ce înseamnă vraja rampei și aplauzele publicului.

Aicea, Radu Gyr s'a impus ca autor dramatic și tot aicea și-a luat sborul spre desăvârșirea carierei.

Tocmai de aceea intelectualitatea craioveană își pune toate nădejdile în reînființarea teatrului care trebuia să trăiască peste veacuri, iar nu să fie desființat așa cum a fost.

Problema stărue în sufletele publicului craiovean și unele demersuri au și început să se facă către autoritățile competente.

Nădăjduim că d. Radu Gyr va da tot concursul ca acțiunea începută de craioveni să ajungă să culeagă roadele necesare.

Neîndoios, împrejurările de azi nu sunt din cele mai favorabile, dar nimic nu poate fi imposibil, când este vorba de stăruință și jertfă.

Gh. I. Chițibura

Extinderea monopolului Statului asupra conductelor petrolifere

Monitorul Oficial de astăzi publică următorul decret-lege pentru extinderea monopolului Statului asupra conductelor petrolifere.

ART. I. — Monopolul prevăzut de Art. 206 din Legea Minelor se extinde în sensul că, numai Statul are dreptul de a înfiinţa şi exploata conducte pentru transportul de petrol brut (ţiţeiu) şi de orice hidrocarburi lichide dela schelele de petrol la staţiunile de înmagazinare, la staţiunile de încărcare sau la rafinării.

ART. II. — Trec în patrimoniul Statului, pe data publicării prezentului Decret Lege, toate conductele ce servesc la transportul petrolului brut (ţiţei) şi al oricăror hidrocarburi lichide, dela schelele de petrol la staţiunile de înmagazinare, la staţiunile de încărcare sau la rafinării.

Trec deasemenea în patrimoniul Statului, pe aceiaş dată şi toate staţiunile de pompe, parcurile de rezervoare, instalaţiunile, imobilele, materialele şi sculele, necesare funcţionării normale a conductelor mai sus arătate.

ART. III. — Dela data luării în posesiune a acestor bunuri, Statul se substitue foştilor proprietari în toate contractele de arendarea terenurilor pe cari conductele, rezervoarele, pompele, etc. se găsesc instalate.

Statul, prin ministerul Economiei Naţionale, poate revizui clauzele contractelor considerate de el ca oneroase. Celor ce nu vor accepta condiţiunile oferite de Stat, li se vor aplica dispoziţiunile legii minelor.

ART. IV. — Sunt opozabile Statului toate contractele de transport prin conducte, având dată certă anterioară datei de 1 Septembrie 1940.

Rămâne la latitudinea Statului, prin ministerul Economiei Naţionale, de a hotărî care din celelalte contracte îi sunt sau nu opozabile.

ART. V. — Toate întreprinderile posesoare de conducte, rezervoare, pompe, etc., intrând în prevederile prezentului Decret Lege, sunt obligate să depună la Direcţiunea Petrolului şi a celorlalte exploatări miniere din ministerul Economiei Naţionale, în termen de 15 zile, socotit dela publicarea prezentului Decret-Lege, o declaraţiune cuprinzând descrierea tuturor conductelor, pompelor, rezervoarelor, etc., cu toate datele necesare individualizării acestor bunuri.

Prin aceiaşi declaraţie, întreprinderile vor face alegere de domiciliu, şi vor arăta numele, pronumele şi domiciliul arbitrului şi supleantului ce urmează a intra în compunerea Comisiunii prevăzută de art. VIII din prezentul Decret-Lege.

Declaraţiunea va fi însoţită de planul traseului şi al tuturor instalaţiunilor principale sau accesorii, de inventarul materialelor şi sculelor afectate conductei, de toate contractele sau actele de proprietate referitoare la terenurile pe care sunt instalate conductele şi toate celelalte instalaţiuni şi de contractele de transport pe conducte.

Toate conductele, pompele, instalaţiunile, etc. care nu au fost declarate, se vor considera ca abandonate şi ca atare intrare în patrimoniul Statului, fără nici o despăgubire.

ART. VI. — Ministerul Economiei Naţionale, va numi Comisiuni compuse din câte trei specialişti cari vor determina în fiecare caz în parte şi ca atare intrate în patrimoniu ra (staţiuni de pompe, parcuri de rezervoare, construcţiuni, terenuri, etc.) cu punctele terminale ale conductelor ce trec în patrimoniul Statului, conform art. II de mai sus.

Aceiaşi Comisiune va face şi evaluarea provizorie a tuturor acestor bunuri.

Pe baza acestor date, ministerul Economiei Naţionale va da deciziuni, arătând bunurile ce trec în patrimoniul Statului, cât şi evaluarea lor provizorie.

ART. VII. — Până la luarea în posesie de către Stat, toate aceste bunuri rămân în paza şi folosinţa proprietarilor sau deţinătorilor actuali, cari sunt responsabili de buna lor funcţionare şi întreţinere, sub sancţiunea aplicării dispoziţiunilor legale privitoare la sabotaj şi a unei amenzi egale cu dublul pagubei cauzate acestor bunuri, fără prejudiciul despăgubirilor civile cuvenite Statului.

Constatarea infracţiunilor se va face prin procese verbale încheiate de comisarii de românizare, de comisarii speciali, de inspectorii de control, numiţi pe lângă întreprinderile respective, sau de un delegat special al ministerului Economiei Naţionale.

Aceste procese verbale vor fi dresate în condiţiunile prevăzute de art. 128 din procedura penală.

Neîndeplinirea vreunei condiţiuni prevăzute în articolul mai sus arătat, nu atrage nulitatea procesului-verbal.

Procesul verbal face dovadă până la inscrierea în fals, care nu suspendă judecarea procesului, ci dă numai celui învinuit, dreptul de a cere revizuirea în cazul constatării falsului.

Procesele verbale întocmite de organele indicate în prezentul articol vor trebui să fie confirmate de parchete, iar învinuiţii pot fi arestaţi, pe baza unui mandat emis de Parchetul respectiv.

Mandatul de arestare nu va fi supus confirmării.

Judecarea acestor infracţiuni se va face după procedura prevăzută de lege pentru apărarea patrimoniului public şi privat al Statului.

ART. VIII. — Indemnitatea cuvenită actualilor proprietari se va fixa în primă instanţă de o comisiune compusă din delegatul ministerului Economiei Naţionale, numit prin Deciziune, delegatul desemnat de întreprindere şi de primul preşedinte al Tribunalului Ilfov sau de un Preşedinte al aceluiaşi Tribunal, tras la sorţi, care va fi şi Preşedintele Comisiunii.

Dacă întreprinderea nu va indica arbitrii săi, în conformitate cu art. V, sau dacă aceştia vor lipsi dela lucrările Comisiunii, fără motiv temeinic, Comisiunea va judeca numai cu membrii prezenţi, iar în caz de deosebire de păreri va prevala opinia preşedintelui. Comisiunea va funcţiona la ministerul Economiei Naţionale şi va avea un caracter desemnat de Primul Preşedinte al Tribunalului Ilfov din personalul acestui Tribunal. Părţile se vor cita înaintea Comisiunii prin Comisariatele de poliţie şi vor putea pune concluziuni, atât orale cât şi scrise. Comisiunea va putea ca, fie la cererea părţilor, fie din oficiu, să dispună efectuarea oricăror probatorii.

Ministerul Economiei Naţionale va fi reprezentat în faţa Comisiunii de către un avocat, desemnat din Contenciosul ministerului Economiei Naţionale, care va pune concluziuni în numele Statului.

ART. IX. — Valoarea bunurilor ce trec în patrimoniul Statului în virtutea prezentului Decret-Lege va fi stabilită, pe baza preţului de cost efectiv, conform facturilor şi scripte lor întreprinderii, ţinându-se însă seama de gradul de uzură şi starea lor de întreţinere.

ART. X. — Hotărârile Comisiunii sunt supuse apelului, care se va introduce în termen de 15 zile libere dela pronunţare la ministerul Economiei Naţionale.

Curtea de Apel din Bucureşti, va judeca apelurile de urgenţă şi cu precădere asupra oricăror altor procese.

Deciziunile Curţii de Apel sunt supuse recursului în termenele şi condiţiunile prevăzute de Legea pentru Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

Recursul este suspensiv de executare.

ART. XI. — Plata indemnităţii bunurilor prevăzute în prezentul Decret Lege se va face în bonuri de Stat, purtătoare de o dobândă de 3% amortizabile în 25 ani.

Din veniturile conductelor se vor afecta sumele necesare plăţii dobânzilor şi amortismentelor anuale.

ART. XII. — Bunurile prevăzute de prezenta Lege, intră în patrimoniul Statului purgate de orice sarcini sau servituţi.

Terţii îşi vor valorifica drepturile, reale ce au asupra indemnităţii cuvenite proprietarilor, după rangul de preferinţă al creanţelor lor.

In acest scop, indemnitatea va fi consemnată la Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni, iar recipisa de consemnare se va depune la Primul preşedinte al Tribunalului situaţiei bunurilor.

Repartiţia şi eliberarea reliquatului se va face de către Primul Preşedinte, prin ordonanţă prezidenţială susceptibilă de căile de atac, prevăzute de procedura civilă.

Creanţele cu termen vor fi considerate ca ajunse la scadenţă pe ziua publicării în Monitorul Oficial a deciziunii prevăzută de articolul VI din prezentul Decret Lege.

ART. XIII. — Luarea în posesie a bunurilor mai sus prevăzute se va face de Stat după depunerea indemnităţii stabilite prin hotărîre definitivă şi executorie.

Ministerul Economiei Naţionale va putea ca pe bază de decizie prevăzută la art. VI, să procedeze la luarea în posesie a acestor bunuri, mai înainte ca hotărîrea de fixarea indemnităţii să fi rămas definitivă şi executorie, cu obligaţia de a consemna la Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni 50% din valoarea provizorie stabilită de Comisiunea prevăzută la art. VI din prezentul Decret Lege.

După rămânerea definitivă a hotărîrii, Statul va consemna şi restul indemnităţii împreună cu cupoanele aferente dela data luării în posesie.

ART. XIV. — Statul va putea înfiinţa şi exploata conductele sale singur sau în asociaţie cu alţii.

Conductele izolate sau de mică lungime, ce satisfac necesităţi locale, vor putea fi construite sau exploatate şi de întreprinderi particulare, pe bază de concesiune dându-se preferinţă producătorilor de ţiţeiu. Concesiunea se va acorda de Ministerul Economiei Naţionale, fie prin licitaţie publică, fie prin bună învoială.

Dat în Bucureşti, la 3 Decembrie 1940.

Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de miniştri
General Antonescu

Ministrul Finanţelor, ad-interim al Economiei Naţionale,
G. CRETZIANU

Ministrul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor,
ION PROTOPOPESCU

Ministrul Justiţiei,
MIHAI A. ANTONESCU

Raportul d-lor miniştri

DOMNULE GENERAL,

Conform dispoziţiunilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie şi No. 3.072 din 7 Septembrie 1940, avem onoarea a vă înainta, pentru aprobarea şi semnătura dvs. alăturatul decret-lege pentru extinderea Monopolului Statului asupra conductelor petrolifere.

Mijloacele de transport constituesc unul din elementele cele mai importante ale economiei moderne, deoarece joacă un rol fundamental în desvoltarea producţiei şi consumaţiei.

Din această cauză se recunoaşte necesitatea ca mijloacele de transport de interes comun să aparţină Statului.

In ce priveşte transportul produselor petrolifere, acest desiderat nu a fost realizat până în prezent decât parţial, în sensul că numai conductele servind pentru transportul produselor spre centrele de consumaţie sau de export sunt în exploatarea Statului.

Restul conductelor de gase, petrol şi gazolină, servind pentru transportul dela schelele de exploatare spre centrele de prelucrare, au rămas unora dintre societăţile particulare.

Acestea le exploatează, atât pentru transportul produselor proprii cât şi ale acelora dintre întreprinzători cari nu au conducte. In acest din urmă caz, rezultă prejudicii importante, deoarece unele societăţi abuzează de situaţia lor avantajată în dauna restului producătorilor, impunând condiţiuni oneroase şi exercitând pe această cale, un control absolut asupra producţiei însăşi.

Dar, chiar în cazul când conductele servesc pentru transportul produselor proprii, constitue o lipsă de raţionalizare dăunătoare economiei naţionale, în sensul că dela aceiaşi schelă pleacă spre acelaş centru de prelucrare numeroase conducte aparţinând la întreprinderi diferite, utilizate însă în mod insuficient, cu o mică proporţie din capacitatea de transport. In unele cazuri o singură conductă ar fi suficientă pentru a transporta întreaga producţie, de unde rezultă că restul conductelor pot fi demontate şi destinate pentru alte noi scopuri sau schele. Această raţionalizare este foarte necesară economiei naţionale, dat fiind preocuparea de a reduce la minimum posibil, cheltuelile de exploatare şi a evita investiţiunile inutile, mai ales când acestea sunt făcute cu materiale importate, cum este cazul majorităţii conductelor.

Din aceste motive, am alcătuit decretul-lege alăturat, care extinde monopolul Statului asupra conductelor petrolifere interesând economia naţională. Această dispoziţie este prevăzută în toate legile miniere dela 1924 şi până în prezent, însă nu a fost aplicată.

Trecerea în patrimoniul Statului se va face treptat, astfel încât să nu se aducă perturbaţiuni industriei de petrol.

Cea mai mare parte a acestor conducte inclusiv cele depinzând de Regia C. F. R., vor fi exploatate de Stat, singur sau în asociaţie cu alţii, astfel încât se va putea veghia la exploatarea lor raţională în sensul promovării intereselor industriei de petrol.

Conductele de interes local vor putea fi concesionate întreprinzătorilor locali.

Pe această cale se realizează un prim pas din un ansamblu de măsuri, car vor creia industriei de petrol în ţara noastră condiţiuni normale de desvoltare, în raport cu interesele generale ale Statului.

Primiţi, vă rog, Domnule General, asigurarea înaltei noastre consideraţiuni.

Ministrul finanţelor şi ad-interim al Economiei Naţionale
G. Cretzianu

Ministrul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor
Ion Protopopescu

Ministrul Justiţiei,
Mihai A. Antonescu

No. 166.906 din 3 Decembrie 1940

DOUĂ TRENURI EXPRESS S'AU CIOCNIT IN PLINĂ VITEZĂ

Numeroşi morţi şi răniţi

SARAGOSSA, 3 (Rador). — Marţi dimineaţă între orele 4 şi 5, trenurile exprese ce veneau dela Madrid şi Barcelona s'au ciocnit în apropiere de staţia Velilla del Ebro.

Locomotivele s'au izbit atât de puternic, încât au intrat una în alta. Mai multe vagoane au fost distruse.

S'au scos până acum, de sub sfărâmăturile trenurilor, 20 de morţi şi 40 de răniţi.

Dela Saragossa, Madrid şi Barcelona au plecat ambulanţe spre locul catastrofei.

43 MORŢI ŞI 60 RANIŢI

SARAGOSSA, 3 (Rador). — De sub sfărâmăturile trenurilor expresse care s'au ciocnit lângă Saragossa au fost scoşi, după ultimele informaţii 43 de morţi şi 60 de răniţi.

Influenţa d-lui Kennedy în St.-Unite este tot mai mare

SAN SEBASTIAN, 3 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

In cercurile politice se socoteşte că fostul ambasador al Statelor Unite la Londra, d. Kennedy, a devenit una din figurile cele mai de seamă ale republicei federale.

El a fost prima personalitate de seamă americană care a arătat compatrioţilor săi greaua situaţie în care se află Anglia probabilităţile nule pentru englezi de a câştiga războiul şi necesitatea pentru Statele Unite de a rămâne în afara războiului.

Imparţialitatea d-lui Kennedy este în afară de orice discuţie.

Toate acestea constituie autoritatea d-lui Kennedy, a cărui influenţă asupra opiniei publice din Statele Unite a devenit foarte mare.

TRECEREA IN PATRIMONIUL STATULUI A VASELOR ŞI PLUTITOAREL R APARŢINÂND EVREILOR SAU SOCIETĂŢILOR EVREEŞTI

Monitorul Oficial de astăzi publică următorul Decret Lege pentru trecerea în patrimoniul Statului, a vaselor şi plutitoarelor aparţinând evreilor sau societăţilor evreeşti.

ART. 1. — Evreii şi societăţile evreeşti nu vor putea dobândi şi deţine, în viitor, sub nici un titlu, vase sau plutitoare, maritime ori fluviale, de orice natură sau denumire, sub pavilion român.

ART. 2. — Sunt evrei, în înţelesul legii de faţă, persoanele arătate în art. 2 al Decretului-Lege din 5 Octombrie 1940, pentru trecerea proprietăţilor rurale evreeşti în patrimoniul Statului.

Sunt societăţi evreeşti: societăţile anonime, pe acţiuni şi în comandită pe acţiuni, în care majoritatea capitalului aparţine evreilor precum şi societăţile în nume colectiv, în comandită simplă şi cooperative, în care unul dintre asociaţi este evreu.

Acţiunile societăţilor pe acţiuni şi în comandită pe acţiuni, care au în proprietate bunuri din acelea prevăzute la art. 1, se transformă de drept în acţiuni nominative.

Deţinătorii cu orice titlu, de asemenea acţiuni, sunt obligaţi ca în termen de 30 zile libere, dela data intrării în vigoare a acestei legi, să depună acţiunile la sediul societăţii, împreună cu titlurile, justificând deţinerea sau proprietatea lor şi să arate titularul anterior.

Inscrierea titularilor în registrul de acţionari se va face numai pe baza unor acte de proprietatea sau deţinere, având dată certă anterioară acelei de 6 Septembrie 1940.

ART. 3. — Trec în patrimoniul Statului prin efectul prezentului Decret-Lege şi din momentul intrării sale în vigoare, vasele şi plutitoarele prevăzute de art. 1, aflate sub pavilion român, definitiv sau provizoriu, care la data de 6 Septembrie 1940 aparţineau evreilor sau societăţilor evreeşti.

ART. 4. — In termen de 30 de zile libere dela data publicării prezentului Decret-Lege în Monitorul Oficial, evreii sau societăţile evreeşti, proprietari sau deţinători cu orice titlu, de bunuri prevăzute la art. 1, sunt obligaţi să depună la subsecretariatul de Stat al Marinei, toate titlurile de proprietate şi deţinere, împreună cu o declaraţie care va cuprinde:

a) Numele, pronumele şi domiciliul declarantului;

b) Descrierea exactă a bunurilor intrând în prevederile prezentului Decret-Lege.

Nedepunerea declaraţiunilor în termen, va fi considerată ca un abandon al bunurilor mai sus prevăzute şi acestea vor intra ca atare în patrimoniul Statului, fără nici o indemnitate.

Facerea declaraţiunilor necorespunzătoare realităţilor va atrage pierderea dreptului la indemnitate.

ART. 5. — Luarea în posesiune a bunurilor ce trec în patrimoniul Statului, în virtutea prezentului decret-lege, se va face prin delegaţii subsecretariatului de stat al Marinei sau ai Direcţiunei navigaţiei fluviale române (N. F. R.), conform deciziei Subsecretariatului de Stat al Marinei.

Delegaţii vor dresa, în triplu exemplar, procese-verbale-inventar de toate bunurile luate în posesie, cu arătarea stării lor actuale.

Un exemplar din acest proces-verbal se va înainta subsecretariatului de stat al Marinei, cel de al doilea se va depune la Căpitănia Portului de înscrierea vasului spre transcriere, iar cel de al treilea se va înainta proprietarului.

Aceste procese-verbale vor fi semnate de către delegatul special şi de către proprietar sau reprezentantul său.

ART. 6. — Drept indemnitate pentru bunurile ce trec în patrimoniul Statului, în virtutea prezentului decret-lege, se vor elibera obligaţiuni producătoare de o dobândă de 3% care se declară blocate chiar din momentul emisiunii lor.

Această indemnitate se va stabili de o comisiune centrală ce va funcţiona pe lângă subsecretariatul de stat al Marinei.

Comisiunea se compune din: un consilier de la Inalta Curte de Casaţie ca Preşedinte; doi magistraţi, membri titulari; doi delegaţi technici desemnaţi de subsecretariatul Marinei.

Comisiunea îşi poate asocia la efectuarea lucrărilor technice şi alţi membri auxiliari.

Comisiunea şi membrii auxiliari se numesc de ministerul Justiţiei prin decizie.

Indemnitatea se va stabili pe baza preţului mediu al vaselor pe ultimii 5 ani.

Aceiaş comisiune va judeca şi toate contestaţiile şi litigiile, la cari aplicaţiunea prezentei legi ar putea da naştere, atât între părţi cât şi faţă de terţi, hotărînd şi asupra drepturilor reale sau drepturilor de garanţie existând asupra bunurilor ce intră în prevederile prezentului decret-lege.

Drepturile coindivizarilor neevrei vor fi stabilite potrivit acestor dispoziţiuni şi vor primi, pentru cotele lor de coproprietate, o indemnitate în numerar, plătibilă în termen de 5 ani, cu o dobândă anuală de 3%.

Hotărârile comisiunei centrale sunt definitive şi nu sunt atacabile pe nici o cale.

ART. 7. — Bunurile intrate în patrimoniul Statului, prin efectul prezentului Decret-Lege, se vor pune la dispoziţia subsecretariatului de Stat al Marinei, Direcţia Navigaţiei fluviale române sau Comandamentului Marinei Regale, pentru satisfacerea nevoilor economiei naţionale sau de apărare naţională.

Subsecretariatul de Stat al Marinei va putea da acestor bunuri şi o altă întrebuinţare, în cazul în care ele nu vor putea fi folosite în scopul arătat.

ART. 8.— Toate contractele de închiriere, asociaţie şi administraţie, încheiate între un proprietar neevreu şi o persoană evreu, precum şi acelea care privesc în mod general vasele şi plutitoarele supuse acestui Decret, cu oricine ar fi încheiate şi oricare le-ar fi natura, sunt reziliate de plin drept, la data intrării în vigoare a prezentului Decret-Lege.

Orice s'arcini sau obligaţiuni ce grevează folosinţa sau proprietatea vaselor ori plutitoarelor trec asupra indemnităţii titularului expropriat. Comisiunea prevăzută de art. 6 va stabili cuantumul acestor sarcini sau obligaţiuni, urmând a fi imputate asupra fondului indemnităţii.

Dat în Bucureşti la 3 Decembrie 1940

Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de Miniştri
General ANTONESCU

Ministrul Justiţiei,
Mihai A. Antonescu

Subsecretarul de Stat al Marinei,
Amiral Koslinski

Raportul d-lor miniştri

Domnule General,

Conform dispoziţiunilor Decretelor-Legi No. 3052 din 5 Septembrie şi Nr. 3072 din 7 Septemvbrie 1940, avem onoare a vă înainta pentru aprobarea şi semnătura D-niei Voastre, alăturatul Decret-Lege relativ la trecerea în patrimoniul Statului a vaselor şi plutitoarelor aparţinând evreilor sau societăţilor evreeşti.

In desvoltarea acţiunii începută prin Decretele Legi din 5 Oct. 1940, pentru trecerea proprietăţilor rurale evreeşti în patrimoniul Statului şi din 17 Noembrie 1940, pentru completarea Decretului-Lege din 5 Octombrie 1940, vă propunem astăzi naţionalizarea unei noui ramuri de activitate, navigaţiunea.

Motivele cari au justificat decretele de mai sus sunt tot atât de valabile şi pentru acest decret. Navigaţiunea este o activitate de o covârşitoare importanţă pentru economia şi pentru apărarea naţională, iar trecerea sa în mâini româneşti este o garanţie că ea va fi desfăşurată în interesul exclusiv al naţiunii.

Decretul de faţă interzice, pe viitor, deţinerea cu orice titlu, de vase sau plutitoare, iar trecerea lor în patrimoniul Statului precum şi lichidarea drepturilor creditorilor, se face după o procedură asemănătoare cu aceea privitoare la bunurile rurale.

Prin formula, vase şi plutitoare, am înţeles să ne referim la toate construcţiunile destinate efectuării directe a navigaţiunii, sau facilitărei acesteia pe mare sau fluvii, indiferent de scopul lor comercial, turistic sau ştiinţific.

Primiţi, vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre consideraţiuni.

Ministrul Justiţiei
Mihai A. Antonescu

Subsecretar de Stat al Marinei
Amiral *Koslinski*

Nr. 166905/3 Decemvbrie 1940

UN COMUNICAT AL DELEGAŢIEI ROMÂNE DIN COMISIA PENTRU SCHIMBUL POPULAŢIEI DIN DOBROGEA

Delegaţiunea română din Comisiunea mixtă pentru schimbul de populaţii anunţă şi pe această cale toate comunele din Dobrogea ca să înainteze prefecturilor Tulcea şi Constanţa tabel de vitele şi cerealele (pe categorii) cari deşi aparţin locuitorilor bulgari căsătoriţi cu românce sau celor din comunele ce nu se mai evacuează deocamdată totuşi au fost trimise în Bulgaria.

Delegaţiunea are nevoe de aceste date pentru a cere guvernului bulgar să le înapoieze zişilor locuitori.

Tabelele vor fi înaintate la prefecturi până la 8 Decembrie iar prefecturile le vor înainta comisiunei de evacuare (strada C. A. Rosetti No. 3) până la 9 Dec. a. c.

Preşedinele Delegaţiunii Române,
General GH. POTOPEANU

POLIŢIA PE URMELE ADEVĂRAŢILOR COMPROMIŢĂTORI AI CĂMĂŞILOR VERZI

Spre a se pune capăt unor stări de lucruri care tindeau să pună într'o lumină defavorabilă Mişcarea Legionară, s'a înfiinţat pe lângă Prefectura Poliţiei Capitalei un corp special de investigaţii şi control cu menirea de a identifica şi demasca pe toţi indivizii care dându-se drept elemente din Poliţia Legionară săvârşeau acte abuzive şi ilegale.

Munca neîntreruptă şi cercetările continue a elementelor, făcând parte din acest proaspăt corp, au dus repede la descoperirea unora din elementele puse în slujba potrivnicilor actualului regim.

Pentru o mai bună lămurire, dăm mai jos unul din cazuri, destul de tare, care să contribue la spulberarea tuturor acuzaţiilor şi svonurilor care circulă şi care aruncă o umbră dăunătoare Mişcării Legionare.

Iată faptul:

Evreul Solomon Herşcu în vârstă de 33 ani, originar din Piatra Neamţ de meserie parchetar, cu domiciliul în Bucureşti, str. dr. Anghel nr. 5, întovărăşindu-se cu alţi doi indivizi de teapa lui, anume: Szell Ştefan, în etate de 31 ani, de origină etnică maghiar, de fel din com. Salonta Mare, jud. Bihor, supus român, de profesie parchetar, domiciliat în Bucureşti, str. Slt. Nicolae Tei nr. 13 şi individul Voicu Vasile, de 32 ani, originar din Foşcani şi de meserie tot parchetar, a pus la cale o serie de lovituri la adăpostul cămăşilor verzi.

Planul de lucru

Evreul Solomon Herşcu, în mintea căruia încolţise planul de excrocherie şi de compromitere a cămăşilor verzi, a propus tovarăşilor lui ca să-şi procure fiecare câte o cămaşe verde şi la adăpostul ei, dându-se drept reprezentanţi ai Poliţiei Legionare să întreprindă o serie de percheziţii pe la diferiţi evrei, care de teama de a nu fi arestaţi vor da bucuroşi cât li se va cere, spre a fi lăsaţi liberi.

Evreul Solomon Herşcu şi Szell Ştefan

Solomon Herşcu, care îşi luase rolul de şef în serios, stabilise chiar prima lui victimă în persoana unui evreu domiciliat în şoseaua Pantelimon, proprietarul unei fabrici de unsori vegetale, care nu de mult — ştia el — ar fi furnizat armatei ceai falsificat din sfeclă.

Cum evreul se simţea necinstit, la vederea Poliţiei Legionare — socotea Herşcu — ar fi deschis punga şi ar fi dat oricât pentru libertatea lui.

Pentrucă planul era gata făcut, au cumpărat cele trei cămăşi de care aveau nevoie şi au luat fiecare câte una s'o aibă la îndemână pentru ziua hotărîtă loviturii.

Descoperiţi

Lovitura a întârziat însă să vie, căci mai înainte de a-şi putea pune în practică planul au fost dibuiţi şi înhăţaţi de organele poliţieneşti.

S'a mai descoperit că ungurul Szell Ştefan, complicele evreului Solomon Herşca şi al lui Voicu Vasile, avea toate actele şi formele gata pentru a putea părăsi ţara şi a se duce în Ungaria.

Ii mai trebuia omului ceva parale şi atunci s'a gândit că n'ar fi rău şi n'ar avea nimic de pierdut dacă ar da o lovitură, în ultimile zile cât mai avea de stat în ţara care i-a fost atât de ospitalieră.

In atenţia opiniei publice

Din partea Prefecturei Poliţiei Capitalei, primim:

„Se atrage în mod special atenţia opiniei publice că de îndată ce constată sau observă asemenea elemente, care încearcă să compromită Mişcarea Legionară şi autoritatea de stat să înştiinţeze de urgenţă Prefectura Poliţiei.

Ceartă cu urmări

D-na Elena Tudor Molar cu domiciliu în Giurgiu str. Vasile Epureanu nr. 37, fiind venită pentru câteva zile în Bucureşti la o soră a sa din strada Manu Cavafu nr. 32 şi certându-se cu soţul său Tudor Molar, acesta în toiul certei a rănit-o cu un cuţit în regiunea pieptului. In stare gravă a fost transportată la spitalul de Urgenţă unde se află internată.

Taxele pentru trecerea prin Canalul de Suez vor fi urcate

ROMA, 3 Decembrie (tp).— După cum se anunţă din Beirut, societatea Canalului de Suez va urca cu începere dela 1 Ianuarie 1941 taxele de trecere pentru vapoarele încărcate dela 28-30 de piaştrii la 39 piaştrii, iar pentru vasele în balast dela 14,05 la 19,05 piaştrii. Se aşteaptă ca navigaţia, care şi aşa este foarte puţin activă şi care se efectuează azi aproape exclusiv prin Marea Roşie dela Sud spre Nord, să sufere o nouă restrângere.

Distribuirea produselor Institutului dr. I. Cantacuzino nu se mai poate face decât de români

S'a reziliat contractul cu drogheria Standard

Prin jurnal al Consiliului de miniştri s'a reziliat contractul intervenit între Institutul de seruri şi vaccinuri „Dr. I. Canacuzino" şi societatea în nume colectiv „Drogueria Standard" pentru concesionarea dreptului de vânzare la farmaciile şi droguerille din tot cuprinsul ţării a serurilor, vaccinurilor şi diverselor produse biologice ale institutului.

In viitor, dreptul de exclusivitate a vânzării la farmacii şi drogueri a serurilor, vaccinurilor şi diverselor poduse biologice ale institutului se va concesiona numai pe cale de licitaţii publice, în conformitate cu dispoziţiunile legii contabilităţii publice, şi numai farmaciştilor români, societăţilor cooperative, oficiilor de aprovizionare farmaceutice sau firmelor româneşti similare de specialitate.

Noul statut al Federaţiei Aeronautice a României

D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de Miniştri a semnat decretul lege privitor la nou statut al Federaţiei Aeronautice Române, F. A. R.

Decretul lege prevede că Federaţia Aeronautică a României este organizaţia centrală care coordonează, îndrumează şi desvoltă ori ce activitate particulară, în legătură cu aeronautica.

Federaţia Aeronautică a României este afiliată la Federaţia Aeronautică Internaţională.

Calcularea pensiilor personalului navigant

D. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi preşedintele Consiliului de miniştri a semnat decretul lege prin care s'a decis că dispoziţiunile art. 144, alineatul c din legea pentru înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea ministerului Aerului şi Marinei din 14 Noemvrie 1936, precum şi acelea ale art. 1 şi 2 din decretul lege Nr. 1.981 din 1940 se aplică şi personalului navigant ale cărui drepturi la pensie au fost stabilite sau deschise la orice dată, chiar anterioară publicărei legii pentru organizarea şi funcţionarea ministerului Aerului şi Marinei din 14 Noemvrie 1936; revizuirea şi plata acestor drepturi se cuvine numai cu începere dela 14 Noemvrie 1936, pentru membrii personalului navigant, ale căror drepturi au fost stabilite sau deschise anterior acestei date, iar pentru ceilalţi, cu începere dela data deschiderei sau stabilirii drepturilor la pensie.

In ceeace priveşte pe urmaşii personalului navigant, ori care ar fi data deschiderii drepturilor lor la pensie, ei rămân numai cu drepturile prevăzute de art. 144 alin. d. al legii de înfiinţare a ministerului Aerului şi Marinei, în calculul pensiunii neputând intra prima de sbor.

Casa Autonomă a Monopolurilor a fixat nouile preţuri de cumpărare a tutunului, varietatea Virginia

Direcţiunea Generală a Casei Autonome a Monopolurilor Regatului României, aduce la cunoştinţa cultivatorilor de tutun, că s'au modificat condiţiunile prevăzute în publicaţia făcută în Monitorul Oficial No. 245 din 18 Octombrie 1940, cum şi a publicaţiilor făcute în comune cu privire la preţurile cu care se vor plăti pe calităţi, de Casa Autonomă a Monopolurilor, tutunurilor din varietatea Virginia, produse şi uscate în uscătorii cu aer cald tip Virginia, de către cultivatorii de tutun, în felul următor:

Pentru tutunurile din tariful II, varietatea Virginia, predate uscate în magazii, tip Virginia, conform instrucţiunilor C.A.M.:

Cal. I A: foile de culoare galben deschis (lămâie) întregi, sănătoase, ţesut plin, suple şi nepătate, bine alese şi bine coapte, lei 66.

Cal. II: foile de culoare roşcată sănătoase şi întregi lei 35.

Cal. III: foile de culoare brună, sau foaie cu ţesut slab, de culoare galbenă şi întregi lei 25.

Cal. Furda: foile ordinare, de orice culoare verzi şi necoapte, mult rupte şi fără a fi zdrenţuite, pătate şi puţin arse în jurul nervurie principale, cu condiţiunea de a fi coapte şi proprii întrebuinţării în fabricaţie, lei 6.

Cal. Zob: foile ordinare şi rupte, de poală, foile zdrenţuite la mijloc şi vârf, cum şi bucăţi de foi rezultate la manipulare. Toate aceste tutunuri trebuesc predate în baluri sau teancuri şi manipulate sumar fie în şire, fie în păpuşi sau pastale, (foi deslegate), lei 1.

Această uscare se va face în magazii tip Virginia, prevăzute cu instalaţii de încălzit (cuptoare).

Tutunurile se vor preda în fascicole de câte 15—20 foi pe calităţi şi legate la cotor cu o foaie de tutun, conform instrucţiunilor C.A.M., la o stare de umiditate maximă de 14%.

Surplusul de umiditate se va scădea din greutate şi nu se va plăti.

Tutunurile care se vor preda uscate la soare, alese şi păpuşite, se vor clasifica în conformitate cu condiţiunile prevăzute la capitolul A şi se vor plăti cu preţurile corespunzătoare la tariful II. pentru varietatea Banat şi Ghimpaţi.

DELA C. F. R.

Ciocnirea de trenuri din staţia Caransebeş

Pagube de circa un milion lei

Direcţiunea generală C. F. R. a fost înştiinţată telegrafic de şeful staţiei Caransebeş că trenul No. 1302 condus de mecanicul Simionescu Aurel şi fochistul Bogariu Gh., ambii din depoul Timişoara, îndrumat din staţia Zăgujeni eri la orele 1.05, a intrat în staţia Caransebeş fără a opri la semnalul de distanţă la acul de intrare, ciocnindu-se cu trenul No. 1304, condus de mecanicul Bolgiu din depoul Caransebeş, care ieşise pe cale de manevră pentru a-l transpune de pe linia II-a pe linia III-a.

Din cauza violenţei ciocnirii, ambele locomotive şi şapte vagoane au deraiat şi au suferit importante avarii.

Pagubele materiale se evaluează la circa un milion lei.

Fochistul Bogariu Gh. dela trenul No. 1302 a fost omorît iar mecanicul Simionescu dela acelaş tren, a fost grav rănit şi transportat la spitalul din Caransebeş.

Accidentul a fost provocat din cauza nerespectării semnalului de distanţă ce se afla pus pe oprire.

O comisie de anchetă cercetează pentru stabilirea răspunderilor.

Din cauza ciocnirei, circulaţia trenurilor a fost închisă timp de 8 ore, iar până la completa refacere a liniei, trenurile de călători vor face transbordare.

SUBSCRIEŢI PENTRU SINISTRAŢI

ZIARELE AMERICANE DISCUTĂ PROBLEMA UNUI AJUTOR FINANCIAR PENTRU ANGLIA

NEW-YORK, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Numeroase ziare americane discută actualmente problema unui ajutor financiar pentru Anglia, exprimând îndoeli că starea financiară a Marei Britanii ar fi atât de grea cum se afirmă.

„Washington Daily News" scrie că Anglia are două motive pentru a cere atât de urgent ajutor financiar. In primul rând, ea vrea să păstreze o parte cât mai mare din capitalul de care dispune în Statele Unite. In al doilea rând, ea vrea să lege Statele Unite atât de strâns din punct de vedere financiar încât America să fie obligată la un moment dat să intre în războiu spre a salva miliardele de dolari date Angliei cu împrumut.

JAPONIA TREBUE SĂ-ŞI ASUME ROLUL DE INTERMEDIAR INTRE THAILAND ŞI INDOCHINA FRANCEZĂ

TOKIO, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Ziarul „Arahi Shimbun" scrie că, cu toată închiderea graniţei între Indochina franceză şi Thailand, mai există posibilitatea unei reglementări paşnice a conflictului.

Extinderea conflictului între Thailand şi Indochina franceză nu este dorită de Japonia, nu numai pentru că ea este contrarie împăciuirii Extremului Orient, ci şi fiindcă ar da cercurilor anglo-americano-iudee ale finanţei posibilitatea de a pescui în apă tulbure.

In acest conflict trebue să fie excluse, indiferent de partea cui este dreptatea, orice ciocniri, deoarece situaţia internaţională actuală cere ca pacea să fie păstrată în interesul unei sănătoase desvoltări a nouei ordini în Asia de răsărit.

Japonia, încheie ziarul, trebue să ia asupra ei rolul de intermediar între Thailand şi Indochina franceză şi anume până mai este vreme.

GERMANII DIN UNGARIA INDEMNAŢI SĂ-ŞI REGERMANIZEZE NUMELE CE LE-AU FOST MAGHIARIZATE

BUDAPESTA, 4. (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Şeful grupului etnic german din Ungaria a publicat o proclamaţie, prin care germani din Ungaria sunt îndemnaţi să regermanizeze numele ce le-au fost maghiarizate.

GLORIOSUL TRECUT AL TURCIEI EXCLUDE DORINŢA DE AVENTURI

Definirea atitudinei politice a Turciei

ISTANBUL, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

In cercurile politice turceşti se acordă o deosebită însemnătate articolelor de fond a două ziare în care este definită atitudinea politică a Turciei.

Ziarul oficios „Ulus" publică, sub semnătura deputatului Atay, un articol în care arată că ultimele măsuri luate de Turcia urmăresc menţinerea independenţei. Aceste măsuri au fost sporite până la extrem a necesităţii impuse de nevoia de a fi gata pentru o apărare totală. Gloriosul trecut al Turciei exclude dorinţa de a căuta aventuri. Turcia respectă toate drepturile străine şi pretinde respectarea propriilor ei drepturi. Ea nu recunoaşte decât hotărîrile ei proprii.

Turcia nu provoacă pe nimeni. Ea nu se amestecă în treburile altora, dar nici nu tolerează amestecul altora în treburile ei.

Deputatul Sadak publică deasemeni în ziarul „Aksam" un articol în care arată că cea mai mare binefacere pentru naţiune este deplina independenţă şi libera determinare a politicii sale conform cu propriile interese.

Unicul ţel al politicii turceşti este menţinerea patriei şi a independenţei naţiunii.

Turcia are alianţe şi obligaţii, dar nu are duşmani, nici aspiraţii ascunse. Spre a fi duşman al Turciei cineva trebue să aibă intenţii duşmănoase împotriva ei.

Articolul din „Ulus" a fost reprodus şi de ziarul „Tan".

ACTIVITATEA AVIAŢIEI BRITANICE IN ITALIA

CAIRO, 4 (Rador). — Comandamentul forţelor aeriene britanice publică următorul comunicat:

In noaptea de 2 spre 3 Decembrie, avioanele de bombardament britanice au făcut un raid contra nodului de cale ferată dela Neapole.

O salvă de bombe a încadrat rafinerille de petrol, provocând un mare incendiu, vizibil dela o distanţă de 30 km.

O bombă, care nu a putut lovi gara, a căzut pe o mare linie ferată. S'au observat explozii şi incendii.

Deasemeni a fost atacat aerodromul dela Catania (Sicilia). Aci au fost aruncate şi bombe incendiare. Se semnalează incendii mai puţin puternice. Un avion inamic, care se afla pe teren, a fost complet distrus.

Aerodromul dela Augusta a fost atacat cu bombe. Se semnalează mai multe explozii care au fost însoţite de mari flăcări.

Toate avioanele britanice s'au înapoiat neatinse.

AMĂNUNTE ASUPRA NOULUI AVION ITALIAN FĂRĂ ELICE

ROMA, 4 (Rador) — Agenţia Stefani comunică următoarele amănunte privitoare la noul avion italian, fără elice, acţionat de un propulsor termo-dinamic:

Este vorba de un monoplan, complet metalic uc caracteristicile aero-dinamice ale unui aparat din cele mai moderne. El cântăreşte patru tone şi are o cabină specială pentru sboruri în stratosferă.

Pârghiile de comandă seamănă cu cele obişnuite, dar folosesc şi pentru reglementarea arderii gazelor.

Propulsorul noului avion are un randament care sporeşte în proporţie cu rapiditatea şi înălţimea aparatului. Avionul va atinge o iuţeală comercială de aproape 1000 km. pe oră şi o înălţime de 15.000 metri.

Alte crucişetoare italiene în perfectă stare

BERNA, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Trimisul special al agenţiei telegrafice elveţiene, într'o nouă corespondenţă relativă la vizitarea flotei italiene de către ziarişti străini, subliniază că aceştia au vizitat şi crucişetoarele „Trieste", „Trento" şi „Bolzano", pe care le-au găsit în perfectă stare şi fără nicio avarie la fel ca vasele inspectate în prealabil, care participaseră la lupta navală din regiunea Capului Teulada.

Problema valorificării regiunilor inundabile din judeţul Tulcea

Problema valorificării terenurilor din regiunile situate de-alungul Dunării, se impune autorităţilor în drept şi dă loc la numeroase proecte. Totuşi, atât de discutata problemă a valorificării acestor regiuni nu a păşit pe planul realizărilor. Astăzi, când ţara redresează toate compartimentele privind economicul cât şi naţionalul, se impune în lista acţiunilor ce vor urma să treacă în faza realizărilor şi problema valorificării regiunilor inundabile din judeţul nostru.

SE VA OBŢINE UN PAMANT FERTIL

Mii de hectare de pământ de-o calitate excelentă prin faptul că prin inundaţiile provocate de apele Dunării fertilitatea lui se păstrează, posedând toate calităţile pentru producţie, va fi redat plugăriei dacă se vor îndigui aceste regiuni. Prin construirea de diguri late se vor creia şi şosele care să lege satele din partea Dunării, iar materialul necesar acestor construcţii se poate lesne procura din munţii aflaţi în apropiere.

PROBLEMA COLONIZĂRILOR

Prin obţinerea acestor suprafeţe de terenuri arabile, se va putea creia loturi tip pentru colonişti români care de-alungul Dunării şi până în Deltă găsesc, pe lângă agricultură, numeroase îndeletnicicri. Pescuitul va lua o desvoltare mai mare, creşterea vitelor va putea fi desvoltată, iar îndeletnicirile casnice ca lucrarea de coşuri de nuele din salcie, papură, etc. va aduce o frumoasă situaţie acestor colonişti.

Mijloacele de realizare nu se pot considera atât de grele.

Prin creiarea unei obştii a proprietarilor de terenuri şi a Statului care are cea mai mare suprafaţă, pusă sub controlul şi îndrumarea tehnică a oficialităţii cu concursul bănesc al Statului, această operă se poate duce la bun sfârşit, astfel că după câţiva ani de zile, o regiune din cele mai bogate va răsări dealungul Dunării, prin aceasta economia naţională câştigând.

Propunem cele de mai sus celor în drept, în speranţa că cele relatate vor fi luate în seamă.

MAREŞALUL AERULUI BRITANIC IN CAPTIVITATE

Mareşalul aerului englez Boyd, prizonier în Italia.

Nu se mai admit înscrieri de elevi în şcoalele teoretice

Ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor a dat o decizie prin care a hotărît ca după data de 8 Decembrie a. c. să nu se mai admită înscrierea niciunui elev în şcoalele normale, în liceele şi gimnaziile teoretice şi comerciale. Elevii refugiaţi care nu au fost înscrişi în aceste şcoli până la 8 Decemvbrie a. c. or putea fi înscrişi numai ca elevi pregătiţi în particular.

In liceele şi gimnaziile industriale precum şi în şcoalele de gospodine, elevii refugiaţi pot fi înscrişi şi după data de 8 Decembrie, pe baza carnetului de refugiaţi şi cu condiţia ca practica de atelier să şi-o complecteze în lunile de vacanţă.

Pentru licenţiaţii fără practică pedagogică

Ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor aduce la cunoştinţă celor cari şi-au luat licenţa cel mai târziu în 1938 şi cari din cauza prigoanei politice nu au putut face practica pedagogică, să se adreseze urgent ministerului pentru a li se acorda condiţii proprii de a face practica pedagogică în chestiune, astfel ac să se poată prezenta la examenul de capacitate care începe la 1 Martie 1941. Deasemenea cei cari din cauza concentrării sau mobilizării nu au putut face ori termina practica pedagogică, vor înainta cereri ministerului pentru a se lua în considerare şi a li se înlesni efectuarea la timp a practicei pedagogice.

INFORMAŢII

Ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor aduce la cunoştinţă că la liceul de băeţi „Unirea" din Focşani sunt libere pentru suplinire 6 ore de l. italiană.

Doritorii se vor adresa în scris ministerului.

De asemenea este vacantă catedra de matematici dela gimnaziul de fete din Călăraşi. Cererile se vor adresa inspectoratului şcolar Constanţa.

Ministerul Afacerilor Interne a întocmit un decret-lege prin care primăria comunei Beluşi a fost autorizată să contracteze un împrumut de lei 15 milioane dela una din instituţiile publice de credit din ţară, pe termen de 30 ani, anuităţile acestui împrumut fiind asigurate din veniturile cotelor adiţionale suplimentare.

D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi Preşedintele Consiliului de miniştri, a semnat decretul prin care contr'amiralul Dumitrescu St. Gheorghe, din Marele Stat Major, ataşat militar şi naval la Londra, a fost rechemat în ţară şi pus la dispoziţia subsecretariatului de stat al Marinei.

„Asociaţia generală a corpului didactic din învăţământul muncitoresc" anunţă pe toate profesoarele şi profesorii din acest învăţământ următoarele:

1. Vechiul comitet a demisionat;
2. Până la alegerea noului comitet, s'a instituit o comisiune girantă;

Pentru organizarea şi încadrarea asociaţiei în spiritul regimului legionar, toate profesoarele şi profesorii acestui învăţământ din întreaga ţară sunt invitaţi să participe la adunarea generală din ziua de Vineri 6 Dec. 1940, ora 10 dim., când se va face şi alegerea noului comitet.

Adunarea va avea loc în localul liceului industrial Constructori, din b-dul Maria, 24, Bucureşti.

Ministerul agriculturii şi domeniilor a dat o deciziune prin care cu începere dela 26 Noembrie până la 1 Octombrie 1941, autorizaţiile pentru replantări sau refaceri şi complectări de lipsuri peste 10 la sută a viilor altoite indigene, prevăzute de art. 2, punctul b din legea pentru apărarea viticulturii, precum şi autorizaţiile pentru înlocuirea tufelor de hibrizi din viile altoite, prevăzute de art. 3 din aceiaşi lege, se vor elibera de către directorii camerelor agricole şi cu respectarea dispoziţiunilor legii.

D.C. N. Simionescu, judecător la tribunalul Ilfov a fost înaintat procuror de secţie la Curtea de Apel Braşov în locul decedatului C. [illegible]bescu.

Din toată lumea

POLITICA EXTERNĂ A BULGARIEI

Expunerea făcută în Sobranie de d. Popoff, ministrul Afacerilor Străine

SOFIA, 4 (Rador). — Agenția telegrafică bulgară transmite:

D. Popoff, ministrul afacerilor străine a făcut în ședința de Marți a Sobraniei o dare de seamă asupra politicei externe a Bulgariei.

Ministrul Afacerilor Străine a amintit țelurile politicei externe a Bulgariei, așa cum ea a fost schițată de d-sa în precedenta sesiune a Sobraniei, și anume: menținerea Bulgariei în afara războiului, apărarea securității și independenții țării și păstrarea drepturilor și intereselor sale vitale.

„Intre timp, a continuat d. Popoff, războiul s'a apropiat, dând naștere la condiții de muncă extrem de grele și delicate, impunându-ne totdeodată o mare prudență.

POLITICA DE REALITĂȚI

Guvernul nu a uitat nicio clipă interesele țării, dar nici nu a uitat să țină seama de realitate și de posibilități. Această politică a avut ca rezultat revenirea Dobrogei de sud la Patria Mamă. Rezolvarea acestei chestiuni a avut o mare imporanță morală pentru poporul bulgar, l-a ridicat spiritul și i-a arătat că Justiția triumfă. Gratitudinea noastră față de puterile Axei, care au luat inițiativa și au contribuit la triumful echității este mare. Soluționarea chestiunei relative la Dobrogea a mai dovedit că prin colaborarea comună și înțelegere mutuală pot fi rezolvate chestiunile litigioase.

Acordul dela Craiova

Vorbind despre acordul dela Craiova, d. Popoff a declarat: „Am făcut tot ce a fost posibil pentru a atinge rezultate conforme cu dorințele și interesele noastre, dar nu se putea să nu ținem seamă și de interesele celeilalte părți. Acel care negociază, sau care judecă rezultatele unor negocieri, trebue să știe să deosibească ceea ce dorește și ce anume este posibil. Pot să vă asigur că dacă la Craiova nu au fost realizate toate dorințele noastre, s'a reușit tot ce era posibil.

Noi am mers la Craiova pentru a face o operă de înțelegere și orice înțelegere implică și concesiuni mutuale. După cum am mai arătat, noi vedem în realipirea Dobrogei de Sud nu numai restabilirea drepturilor poporului bulgar, ci și posibilități pentru o nouă eră în relațiile noastre cu România. La Craiova a dispărut umbra ce plana asupra relațiunilor de mai multe ori seculare dintre bulgari și români. Aceasta ne îndreptățește să credem că în viitor relațiunile noastre se vor inspira numai din amintirea vechilor timpuri.

Simpatia Sovietelor pentru recunoașterea drepturilor Bulgariei, asupra Dobrogei de sud a contribuit la speranța că aceste relațiuni vor continua să se desvolte în acelaș spirit, în interesul celor două țări.

Relațiile cu Iugoslavia

In ce ne privește noi facem toate sforțările posibile pentru ca relațiunile noastre cu Iugoslavia să continue să se desvolte în cadrul și în spiritul pactului de amiciție perpetuă".

Oratorul a subliniat apoi că în acest domeniu au fost atinse rezultate concrete, în special încheerea unei convenții poștale și sporirea simțitoare a schimburilor economice dintre cele două țări.

CU TURCIA

Relațiunile cu Turcia sunt menținute și ele se desvoltă în spiritul tratatului de pace, amiciție și neutralitate care există între cele două țări.

Exprimându-și regretul pentru campania dusă de presa turcească, ministrul afacerilor străine arată că în ce privește raporturile dintre cele două guverne, în special la prezența trupelor în Tracia turcească, guvernul turcesc a dat asigurări repetate că ele au un caracter defensiv.

Asigurări asemănătoare am primit și în ultimul timp a declarat d. Popoff, și suntem convinși că relațiunile de bună vecinătate vor continua să se desvolte și să se consolideze.

CU CELELALTE STATE

Cu celelalte state apropiate sau îndepărtate Bulgaria caută să mențină relațiuni normale și amicale, în măsura în care aceasta este posibil, în actualele împrejurări.

Guvernul va continua și în viitor sforțările sale de a ține Bulgaria în afara războiului și va veghea la apărarea intereselor și drepturilor poporului bulgar, pentru ca Bulgaria să poată primi locul ce i se cuvine în comunitatea internațională.

Vorbind despre recenta întrevedere a Regelui Boris cu Fuehrerul, ministrul afacerilor străine a declarat că ea a subliniat importanța Bulgariei și a șefului său suprem, — fapt de care bulgarii pot fi mulțumiți —, precum și legăturile amicale ce ne unesc de Germania, scoțând totdeodată în relief simpatia Fuehrerului pentru țara noastră.

METODELE PĂCII

Metodele politicei externe bulgare sunt metodele păcii. Totuși, cu tot pacifismul politicii externe bulgare, noi nu trebue să uităm că războiul continuă, dând loc la sentimente de nesiguranță și îngrijorare. Aceasta ne obligă să fim înțelepți și prevăzători și să urmărim cu atenție cursul evenimentelor. Dar evenimentele nu depind de noi.

Cu toată ferma hotărîre pe care am luat-o de a evita tot ce poate amenința pacea, noi nu trebue să uităm că cel mai bun mijloc pentru un popor, de a menține această pace, este de a fi gata să înfrunte ori ce pericol ce amenință Patria.

Cred în viitorul Bulgariei fiindcă eu știu că toți fiii săi sunt gata să se sacrifice pentru ea.

Expunerea ministrului afacerilor străine a făcut o profundă impresie asupra membrilor Sobraniei și a numerosului public din tribune.

Discursul d-lui Popoff a fost îndelung aplaudat.

In tribuna corpului diplomatic s'a remarcat prezența tuturor șefilor de misiuni, acreditați la Sofia.

RĂZBOAIELE NU SE CÂȘTIGĂ PRIN MIJLOACE GEOGRAFICE, CI NUMAI PRIN LUPTĂ

Răspunsul ziarului „Messaggero" la afirmațiile presei britanice

ROMA, 4 (Rador). — Răspunzând presei engleze, care a afirmat că atacul Italiei împotriva Greciei ar fi îmbunătățit situația Angliei în Mediterana, ușurând sarcina flotei britanice, ziarul „Messaggero" scrie că este încă prea de vreme pentru a vedea dacă Grecia a fost cu adevărat o afacere bună pentru Anglia și, în deosebi, pentru marina ei.

In Anglia și în America s'a scos în relief că flota și aviația engleză, foarte împovărată cu apărarea Egiptului trebue să îndeplinească o nouă și grea misiune, în urma ajutorului acordat Greciei.

Insuși ziarul „Times" recunoaște că războaiele „nu se câștigă prin mijloace geografice, ci numai prin luptă"; foloasele geografice nu se concretizează decât atunci când le folosești pentru a ataca pe inamic ori de câte ori se poate.

Or, notează „Messaggero", flota italiană a fost aceea care a atacat escadra engleză în apele Sardiniei și a pus-o pe fugă.

Pe de altă parte, fostul ministru de războiu, Hore Belisha, într'un articol din „News Of Theworld" lasă să se înțeleagă că Anglia nu va ajunge la nimic, atâta timp cât nu va fi înlăturat sau cel puțin dominat puterea navală a Italiei, în Mediterana.

Aceasta este o recunoaștere semnificativă a greutăților foarte mari de care se lovește Anglia în Mediterana, unde este în joc soarta imperiului ei.

D. VON RIBBENTROP S'A INAPOIAT LA BERLIN

Diplomația germană în plină desfășurare

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 3. — După o ședere de o săptămână la castelul

D. VON RIBBENTROP

său, Fuschl, din apropiere de Salzburg, în Ost Mark, ministrul Afacerilor Străine al Reichului, d. von Ribbentrop, s'a întors astăzi la Berlin.

In timpul șederei sale la Salzburg nu s'au întâmplat evenimente deosebite în domeniul diplomatic, tot așa cum nu au avut loc nici întâlniri noui ale oamenilor de stat, despre cari o parte a presei internaționale a făcut în ultimele zile numeroase combinațiuni. In schimb, lumea nu trebue să creadă că în acest timp diplomația germană nu ar fi fost activă. Dimpotrivă. Sondările în diferite direcțiuni și mai ales în direcția hotărîtă de programul nouei orînduiri a Europei de către Axă, au continuat, fără ca presa internațională să fi avut prilejul de a înregistra asemenea întrevederi diplomatice. Durata pauzei care se observă, în aparență, nu poate fi prezisă. Cert este, însă, că politica externă germană își urmărește — după planul stabilit — țelurile ei, folosindu-se în fiecare moment de diferitele posibilități de desvoltare.

D. Vicinsky pleacă la Berlin

BERLIN, 3 (Prin telefon). — **In unele cercuri diplomatice de aici se afirmă că în cursul acestei săptămâni va sosi în capitala Reichului d. Vicinsky, comisar ad-junct al Afacerilor Străine din U. R. S. S.**

Vizita d-sale este în legătură cu evenimentele internaționale ce urmează a se produce din inițiativa diplomației germane.

D. CHURCHILL LA REGELE GEORGE

AMSTERDAM, 4 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. află că d. Winston Churchill, primul ministru al Angliei, a fost primit, Marți, în audiență în Palatul Buckingham, de Regele George al VI-lea al Angliei.

Cheltuelile de războiu ale Angliei au sporit

STOCKHOLM, 4 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță că cheltuelile de războiu ale Angliei au atins în ultima săptămână o medie zilnică de 12,9 milioane lire sterline, față de 10,3 milioane lire sterline în săptămâna precedentă.

Cheltuelile de războiu ale Angliei au sporit astfel până la o sumă record care nu a mai fost atinsă nicio dată.

Inapoierea italienilor cari au lucrat în Germania

ROMA, (Rador). — Inainte de sărbătorile Crăciunului, se vor înapoia în Italia 52.000 de lucrători agricoli italieni, cari în cursul ultimelor șapte luni au arat pământurile prietene și aliate ale Germaniei.

Pentru întoarcerea acestora vor fi folosite 20 trenuri speciale.

Cheltuelile de înarmare ale Statelor-Unite

WASHINGTON, 4 (Rador). — Corespondentul agenției DNB comunică:

Publicațiile Tezaurului arată că cheltuelile de înarmare în primele cinci luni ale bugetului (Iulie-Noembrie) nu au atins sumele prevăzute în buget.

Cheltuelile s'au ridicat la 1,25 miliarde dolari față de creditele de 5,5 miliarde prevăzute pentru întregul an.

Totuși, cheltuelile sunt de două ori mai mari decât în perioada corespunzătoare a anului trecut.

Numai în cursul lunii Noembrie au fost cheltuite 355 milioane dolari pentru înarmări, față de 177 milioane în luna Iulie.

Legăturile telefonice între Indochina franceză și Thailand au fost întrerupte

TOKIO, 4 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Ziarul „Nichi Nichi" anunță că toate legăturile telefonice între Indochina franceză și Thailand au fost întrerupte.

Deficitul tezaurului american

WASHINGTON, 4 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

Deficitul Tezaurului american din Iulie până în Noembrie 1940 se ridică la 1,8 miliarde dolari.

Datoria publică a Statelor Unite era la 30 Noembrie de vreo 44,27 miliarde mai mare decât la 30 Noembrie 1939.

St.-Unite vând încă patru vapoare Angliei

NEW-YORK, 4 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță că comisiunea federală a navigației a aprobat vânzarea a patru vapoare către Anglia. Astfel, numărul total al vapoarelor livrate Angliei dela începutul războiului se ridică la 130.

Alte 16 vapoare din vremea războiului mondial vor fi probabil vândute, în curând, Angliei.

Avion englez aterizat forțat în Spania

MADRID, 4 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță din Tarragona că un avion britanic, avariat într'un duel cu avioanele italiene, a fost obligat să aterizeze forțat pe insula Buda, situată în delta fluviului Ebru.

Echipajul, format dintr'un căpitan și doi sergenți, a fost internat. Asupra lor s'a găsit hărți ale Spaniei, Franței și Italiei.

SUBMARINELE GERMANE AU INREGISTRAT DIN NOU MARI SUCCESE

Sase vapoare de comerț înarmate au fost scufundate. Bristol și Southampton din nou bombardate

— DOLIUL AVIAȚIEI GERMANE —

BERLIN, 4 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Submarinele germane au mai înregistrat un mare succes în războiul comercial contra Angliei. Un submarin a scufundat șase vapoare de comerț înarmate inamice, cu o deplasare totală de 31.501 tone. Submarinul comandat de locotenentul comandor Victor Schuetze a ajuns astfel să scufunde în total vase inamice cu o deplasare de 94.500 tone.

ORAȘE BOMBARDATE

După cum s'a mai anunțat, formațiuni de luptă ale aviației germane au atacat cu bombe ușoare și grele, în noaptea de 2 spre 3 Decemvrie instalațiile portului Bristol. Condițiile atmosferice au fost în general rele, dar avioanele germane au străpuns norii ce pluteau foarte jos, pentru a ataca dela mică înălțime obiectivele. Numeroase observații confirmă că avioanele germane și-au aruncat bombele cu o mare precizie.

In aceeași noapte, a fost bombardat din nou orașul Southampton.

Peste zi, avioane de luptă ușoare și grele au atacat aerodromul, tabere de trupe, căi de comunicație și uzine de armament. Au fost aruncate bombe asupra Londrei și asupra unei uzine de armament dela Grantham. Au fost lovite cu bombe hangarele de pe aerodromul Shoreeham

Mareșalul Goering

și au fost distruse mai multe avioane aflate pe pământ.

CONVOI ATACAT

La 400 km. spre nord-vest de Irlanda, un avion de bombardament de cursă lungă a atacat un mare convoi britanic, puternic apărat, scufundând cu o bombă aruncată în plin, un vapor de comerț de 4300 tone.

In noaptea de 3 spre 4 Decemvrie, în ciuda condițiilor atmosferice neprielnice, au fost date atacuri aeriene contra diferitelor obiective de importanță militară din Anglia centrală și sudică.

In aceeași noapte, câteva avioane britanice, sburând separat, au aruncat bombe în vestul și sud-vestul Germaniei, dar n'au izbutit să provoace decât ușoare stricăciuni la câteva case, fără să atingă vreo persoană.

A MURIT UN EROU

Comandorul Wick, șeful escadrilei de vânătoare Richtofen, nu s'a înapoiat după ce câștigase a 56-a victorie aeriană. Aviația germană pierde, în persoana comandorului Wick, pe unul din cei mai mari aviatori ai săi. Comandorul Wick, care pentru vitejia de care a dat dovadă în lupta pentru viitorul poporului german, a fost decorat cu Foile de stejar ale Crucii de Cavaler a ordinului Crucea de Fer, va continua să trăiască, în inima poporului german și cu deosebire în inima tineretului, ca un măreț exemplu.

MARINA BRITANICĂ NU MAI DISPUNE DE SUFICIENTE VASE DE RĂZBOI

Tonajul scufundărilor din ultima săptămână și măsurile luate de autoritățile britanice

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

VIENA, 3. — Nimicirea unui convoiu britanic în Oceanul Atlantic anunțat astăzi de comandamentul suprem al armatei germane, arată că, pe lângă forța aeriană germană, și marina germană de războiu își continuă fără întrerupere atacurile împotriva Angliei. Astfel nu mai puțin de 165.004 tone au fost scufundate în ziua de 2 Decembrie de către submarinele germane, care au torpilat într'un convoiu britanic 15 vase cu un tonaj total de 110.000 tone, precum și un crucișetor auxiliar de 17.000 tone ce proteja acest convoiu împreună cu alte vase de războiu britanice.

Atacul asupra acestui convoiu britanic a fost efectuat în mod asemănător cu marile atacuri dela 19-20 Octombrie și dela 8 Noembrie a. c. adică în forma unui atac concentric dat de mai multe submarine deodată. Datorită tacticei noui a submarinelor germane, marina germană anunță acum, cu acest grandios succes, în timp de câteva săptămâni, pentru a patra oară, nimicirea unui convoiu britanic, fapt ce dovedește, în acelaș timp, că asemenea atacuri totale nu sunt cazuri unice.

Cu vasele scufundate pe ziua de eri au fost pierdute nu numai mari cantități de bunuri indispensabile aprovizionării și înarmării Angliei, dar, totodată, și un tonaj maritim extraordinar de mare ce va lipsi, în viitor, aprovizionării britanice, agravând astfel situația disperată în care se află navigația ei comercială, situația recunoscută recent chiar de englezi.

Pentru săptămâna care s'a încheiat la 25 Noembrie, forurile engleze au recunoscut o pierdere de tonaj la care, adăugându-se cele 75.560 tone britanice și 12.415 tone neutrale anunțate recent, depășește cu mult media lunară a pierderilor dela războiu încoace. Mai trebue stabilit deasemeni, că aceste pierderi sunt cu mult sub indicele germane nefiind, după părerea germană, decât o mărturisire parțială a forurilor engleze. In legătură cu aceasta se declară în cercurile maritime engleze că, pierderile actuale de vase constituesc pentru Anglia o amenințare pentru a cărei evitare trebuesc făcute cele mai extreme sforțări. Pe de altă parte, activitatea mai multor unități navale germane în Oceanul Indian și Pacific a adăugat grijilor engleze un temeiu nou.

După cum anunță amiralitatea britanică, vaporul „Empress of Rusia" a fost confiscat înaintea plecării sale din Hunkong și luat în serviciu ca crucișetor auxiliar pentru protecția navigației britanice în Pacific. Cercurile maritime germane cred că, în curând amiralitatea britanică va trebui să mai transforme și alte vase britanice comerciale în crucișetoare auxiliare cari, astfel, vor lipsi serviciului de aprovizionare.

Din aceste constatări se poate trage concluzia că, prin aceste procedee, marina britanică de războiu nu mai dispune de un număr suficient de nave de războiu pentru protecția navigației ei maritime, fapt ce o silește să întrebuințeze, în măsură din ce în ce mai crescândă, vase comerciale ca auxiliare de războiu, lucru care prejudiciază deasemenea și în această direcție tonajul disponibil al flotei comerciale britanice.

CEREMONIILE IN CINSTEA LUI EMIL VON BEHRING

MARBURG, 4. (Rador). — Reprezentanții științei germane și un mare număr de medici din 23 de țări s'au întrunit la Marburg spre a comemora pe Emil Behring, precursorul luptei împotriva difteriei.

Dintre statele europene sunt reprezentate Italia, Spania, Portugalia, Elveția, România, Bulgaria, Iugoslavia, Ungaria, Slovacia, Finlanda, Suedia, Norvegia, Danemarca, Olanda și Belgia.

Din celelalte continente sunt reprezentate Japonia, China, Statele Unite, Argentina, Chili, Peru, Columbia și Bolivia.

CREAREA UNUI INSTITUT

MARBURG, 4 (Rador). — Cu prilejul aniversării lui Behring, s'a anunțat crearea celui mai mare institut de cercetări asupra imunității biologice, care va purta numele lui Behring.

Construcția se va începe imediat, iar institutul va fi deschis cercetătorilor din toată lumea.

Elogierea savantului

MARBURG, 4 (Rador). — La ceremoniile în cinstea lui Emil von Behring au luat parte: d. Rust, ministru al Științei și Educației, d-rul Conti, secretar de stat, numeroși oameni de știință germani, rectorii tuturor Universităților germane, precum și savanți și medici din lumea întreagă.

D. ministru Rust a făcut elogiul lui Behring, stăruind asupra faptului că el merită admirația lumii întregi pentru modul armonios cum s'au contopit în el însușirile de medic și cercetător. Arta medicală și știința sunt legate indisolubil între ele și binele bolnavilor nu este asigurat decât atunci când amândouă merg mână în mână. Programul național-socialist urmărește desvoltarea amândorura. Celebritatea mondială a lui Behring este legată de activitatea medicală și științifică a Germaniei.

D. dr. Conti a arătat că von Behring face parte din acei mari cercetători, cari au creat o armă specifică în folosul sănătății populare.

A mai vorbit apoi profesorul Reiter, președintele Oficiului sănătății Reichului, care a înfățișat raporturile lui von Behring cu patria sa de origină, Prusia de vest, și cu patria sa adoptivă Marburg.

Profesorul Brauer-Wiesbaden a arătat apoi legătura între lucrările lui von Behring și opera de creație spirituală a vremii sale.

Delegații germani și străini s'au îndreptat apoi spre institutul de higienă al cărui conducător a fost pe vremuri von Behring.

In piața din fața acestui Institut, primarul orașului Marburg a desvelit o statuie a lui von Behring.

ULTIMA ORA

DARURI PENTRU OSTAŞI

APELUL DOAMNELOR MARIA GENERAL ANTONESCU ŞI ELIZA HORIA SIMA

Doamnele Maria General Antonescu şi Eliza Horia Sima, au lansat următorul apel:

„ROMÂNCE.

In desnădejde, în durere, în jertfă, se arată femeia lângă om şi lângă Naţiune.

Mama, soţia şi sora, atunci trebue să fie prezente.

Destinul nostru este să ne împărţim bucuria, dar să ne adunăm suferinţa.

Este comoara noastră.

Şi niciodată femeia nu trebue să uite de a dărui alinare, de a mângâia rănile, de a zămisli bucuria altora.

Este datoria noastră.

Creştine, nu trebue să pierdem nicioun prilej de a săvârşi binele, de a însufleţi ca binele să fie făcut.

Se apropie Crăciunul, sărbătoarea Domnului.

Crăciunul acesta este întunecat şi trist. Să încercăm să aducem un fir de lumină şi o faptă de bucurie.

Soldaţii noştri, ostaşii, îşi fac Crăciunul departe de vetrele lor, departe de mame, de soţii şi de surori.

Să le umplem singurătatea cu grija noastră.

Facem, deci, un apel cald la toate româncele — şi prin românce la toţi, mari şi mici, tineri şi bătrâni — ca să ne ajute să pregătim şi să aducem darul tuturor ostaşilor.

Fiecare româncă să lucreze şi să trimeată un pachet pentru soldaţi.

Aşteptăm sprijinul vostru. Suntem sigure că va veni.

Vă mulţumim din inimă pentru fapta voastră.

MARIA GEN. ANTONESCU
ELIZA HORIA SIMA".

*

Pachetele se pot trimite pe adresa „Preşedinţia Consiliului de Miniştri — daruri pentru soldaţi".

Pachetele pot cuprinde orice daruri. De preferinţă: tricouri de lână, mănuşi, mănicuţe, ciorapi de lână, căciuli de lână, batiste, săpun, pachete cu ciocolată, pachete de tutun, pieptene, maşină de ras, cremă de ghete.

Pachetul va avea o listă de cuprinsul lui.

Trimiţătoarele vor arăta numele şi adresa pe o carte poştală pentru a primi mulţumiri chiar dela ostaşii cărora li s'a înmânat darul.

Anglia va capitula sau va fi complect distrusă

BERLIN, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani transmite:

Noul mare succes dobândit de flota germană de submarine contra englezilor, a provocat Marţi seara o profundă impresie atât în cercurile politice cât şi printre ziariştii din Capitală.

Scufundarea, numai în cursul unei singure zile, a 160.000 tone de vapoare de comerţ şi de vase auxiliare britanice, dovedeşte că măsurile luate de germani contra Angliei, prin aplicarea contrablocadei, sunt din ce în ce mai eficace şi că ele vor forţa pe adversar să capituleze sau să fie complet distrus.

Manifestaţii entuziaste pentru mareşalul Petain

MARSILIA, 4 (Rador). — Agenţia Havas, anunţă că numărul celor cari şi-au manifestat simpatia faţă de mareşalul Petain, la ceremoniile de Marţi, se ridică la mai multe sute de mii. Ca şi oraşele Toulouse şi Lyon, Marsilia a făcut şefului statului manifestaţii populare entuziaste, cum nu s'au mai văzut de decenii.

IMPORTANTE HOTĂRÂRI LUATE IN ŞEDINŢA DE ERI A SFÂNTULUI SINOD

Repararea nedreptăţilor suferite de preoţii legionari.-Desfiinţarea cremaţiunii.-Propuneri pentru majorarea salariilor preoţilor

Membrii Sf. Sinod s'au întrunit eri dimineaţă, din nou, sub preşedinţia I. P. S. Patriarh Nicodim.

S'a continuat discuţia asupra memoriului prezentat de guvern.

Sf. Sinod a ales din sânul său o comisie care să studieze reforma mânăstirilor şi reorganizarea monahismului, spre a corespunde rostului lor.

Din această comisie fac parte: I. P. S. Mitropolit Tit al Bucovinei, P. S. Episcop Partenie al armatei şi P. S. Arhiereul Efrem, vicar la episcopia Buzăului.

S'a pus în vedere chiriarhilor să comunice ministerului cultelor propunerile lor în vederea înfiinţării de noui parohii prin o nouă arondare a celor existente.

Sf. Sinod şi-a însuşit punctul de vedere al guvernului ca să se facă o nouă reglementare a normelor de numire şi transferare a preoţilor, potrivit cu cerinţele vremii.

REPARAREA NEDREPTĂŢILOR

Sf. Sinod este de acord cu ministerul cultelor să se repare nedreptăţile suferite de preoţii legionari, pentru motive de ordin politic.

Membrii Sf. Sinod şi-au exprimat satisfacţia că guvernul vine să consacre în mod definitiv hotărârile anterioare ale înaltului for bisericesc prin care se interzicea preoţilor să se mai judece între ei în cauze penale.

SALARIZAREA

In ce priveşte salarizarea clerului, Sf. Sinod este de părere să se facă după următoarele norme: salariul preoţilor să fie egal cu al profesorilor secundari pe baza pregătirii şi a misiunii lor. Gradaţiile să fie de 25 la sută şi să se acorde ca şi în învăţământ, din cinci în cinci ani.

Preoţilor slujitori la catedrale şi la bisericile fără enorie să li se dea un spor de 25 la sută. Această dispoziţie să se aplice şi preoţilor dela ţară, fără sesii parohiale.

REVIZUIREA NUMIRILOR

Sf. Sinod este de acord să se revizuiască toate cazurile de numiri ilegale în posturile administrative bisericeşti, care i vor fi aduse la cunoştinţă.

REINFIINŢAREA EPISCOPIEI DELA R.-VALCEA

Sf. Sinod considerând că n'a socotit niciodată ca desfiinţată episcopia Râmnicului, Noului Severin, ci numai ridicată la rangul de mitropolie a Olteniei, este de părere să se reînfiinţeze episcopia dela R.-Vâlcii, cu judeţele Vâlcea şi Romanaţi.

DESFIINŢAREA CREMAŢIUNII

Ţinând seama că încă, din 1929 Sf. Sinod a condamnat ca anti-creştină cremaţiunea, interzicând cu desăvânşire preoţilor să oficieze slujbe pentru cei incineraţi, îşi dă întru totul avizul, cerând desfiinţarea cremaţiunii.

REZILIEREA CONTRACTELOR CU EVREII

Sf. Sinod este de acord să se rezilieze contractele de închiriere la evrei a imobilelor aparţinând bisericii, pe data de 23 Aprilie 1941.

In privinţa înstrăinării bunurilor bisericeşti către evrei, Sf. Sinod constată că din anul 1925, de când biserica exercită administrarea bunurilor sale, nu s'a făcut nici o înstrăinare. Toate înstrăinările de acest fel s'au făcut înainte de această dată de către ministerul instrucţiunii şi al cultelor.

Sf. Sinod cere stăruitor înaltului guvern ca print'o lege specială să se anuleze toate înstrăinările făcute în dauna bisericii.

Şedinţa s'a ridicat la ora 1 şi jumătate d. a.

DECLARAŢIILE D-LUI SANO MACH ASUPRA CĂLĂTORIEI SALE IN SLOVACIA DE EST

BRATISLAVA, 4 (tp).— In faţa reprezentanţilor presei, ministrul de interne, d. Sano Mach a făcut declaraţii asupra călătoriei sale prin Slovacia de Est, care a avut numai un caracter informativ.

Poporul în această parte a ţării urmează, aşa a declarat d. Sano Mach, instinctiv şi cu entuziasm guvernul pe drumul naţional-socialismului slovac.

In discursurile sale pronunţând numele lui Adolf Hitler poporul a aplaudat furtunos. Declaraţia ministrului, că magazinele evreeşti din partea de Est a Slovaciei vor fi preluate de arieni, a produs deasemenea entuziasm.

FIGURA MARE ŞI SIMPLĂ A CĂPITANULUI IN MIJLOCUL ŢĂRANILOR, INTR'UN PEISAGIU ROMÂNESC, ZUGRĂVITĂ CU MARE ARTĂ DE UN ZIARIST ITALIAN

O originală evocare a Căpitanului semnată de d. Barilli în „Illustratione Italiana"

ROMA, 4 (Rador). — Revista „Illustratione Italiana" publică o pagină de originală evocare a figurii Căpitanului, semnată de d. Barilli, intitulată „Cum am cunoscut pe Corneliu Codreanu".

Autorul a avut ocazia de a trăi câteva clipe cu Căpitanul în mijlocul ţăranilor şi a muncii lor, acolo unde ceeace era mai profund în sufletul Căpitanului, mai ales dragostea pentru oameni, putea să se facă simţit fără nici o piedică pentru cineva care-l vedea pentru prima oară.

O INTALNIRE NEAŞTEPTATA

Păstrând această amintire în sufletul său, autorul înfăţişează figura mare şi simplă a Căpitanului în mijlocul ţăranilor, într'un peisagiu românesc, zugrăvit cu mare artă.

Autorul povesteşte cum, venind din Bulgaria în trenul care îl ducea dela Giurgiu la Bucureşti, a întâlnit o mulţime de tineri în costume naţionale, cari mergeau într'o comună unde Căpitanul, însoţit de o grupă de legionari, urma să ia parte la munca câmpului împreună cu ţăranii.

Cum autorul avusese ocazia să vadă o singură dată pe Căpitan la Bucureşti, a hotărît a se opri şi el în acea comună. Ajuns acolo, autorul ne descrie cadrul în care urma să întâlnească pe Căpitan:

Căpitanul la lucrul câmpului

„Frumoasa câmpie românească, roditoare şi îmbelşugată, plină de sate primitoare şi ospitaliere, îmbogăţită de brazda puternică a Dunării care o scaldă, o însufleţeşte şi o fecundează!".

„In mijlocul ţăranilor sosesc legionarii în frunte cu Căpitanul şi se apucă de lucru cu aerul cel mai natural din lume. Văzând pe autor, Căpitanul, fără a-l întreba cum se află acolo, îi dă o sapă în mână şi încep să lucreze împreună.

O MUNCA SIMBOLICA

„Căpitanul lucra încet şi sigur. Cu trupul acela de atlet, cu picioarele bine înfipte în pământul nesigur, părea că fiecare lovitură de sapă era o manifestare a sa de iubire pentru pământul bun şi roditor. Deodată se opreşte şi îmi spune: „Este simbolic că un fascist italian şi un român lucrează astăzi împreună, pentru a rodi acest pământ care a fost al lui Traian".

„La apusul soarelui munca încetează şi toţi se strâng în jurul Căpitanului. Incep întâi cântecele legionare, care mă uimesc prin armonia lor. Vorbeşte apoi Căpitanul".

Evocarea sa este atât de justă, profundă şi iubitoare, încât preferăm să o reproducem aproape în întregime:

Dragostea Căpitanului pentru pământ

„Toţi ne-am strâns în jurul acestui Arhanghel al României, într'o adunare mistică şi patriarhală, pe care n'o voi uita niciodată. Şi toţi ţăranii priveau chipul bărbătesc şi inspirat al Căpitanului, care vorbea rar, cu o voce frumoasă şi caldă, pătrunzătoare şi puţin dureroasă. Eu deasemenea ascultam vocea fascinantă şi sunt convins că nu voi putea uita niciodată seara aceea şi cuvintele acelea în care se vedea toată spiritualitatea lui Corneliu Codreanu, dragostea lui pentru pământul care l-a născut, pentru neamul său împreună cu generozitatea şi umanitatea lui. Vorbea despre Neam şi revendica cu mândrie îndreptăţite obârşii latine, spunând tuturor celor de faţă că trebue să se simtă mândri de a fi urmaşii legionarilor dela Roma, astfel că spre Roma trebuiau din nou să privească ca la singurul isvor adevărat de lumină, de glorie şi civilizaţie".

EVOCARI SFINTE

A vorbit apoi despre Garda de Fier. Orice frază a lui Corneliu Codreanu era plină de expresiuni filosofice, de imagini care pătrundeau în sufletele bune ale ţăranilor români. Sunt apoi rând pe rând evocate: jurământul Legiunii, pe care lumea îl repeta în genunchi, după Căpitan, şi ultimele cuvinte ale Căpitanului, şi plecarea sa către Bucureşti.

Autorul însoţeşte articolul cu două fotografii: Căpitanul în costum naţional şi Căpitanul apărându-se la proces.

Electrificarea liniilor ferate italiene

ROMA, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Dintr'o dare de seamă a direcţiei căilor ferate italiene rezultă că în cursul anului 1940 în Italia au fost electrificate linii ferate în întindere de 5.180 km., economisindu-se astfel anual o cantitate de peste două milioane tone cărbuni.

Traficul pe liniile electrificate reprezintă 55 la sută din traficul total italian.

In ultimii patru ani, traficul italian a sporit foarte mult, aşa încât Italia consumă anual de patru ori mai mulţi cărbuni decât în anul 1936.

PREŞEDINTELE ROOSEVELT INSPECTEAZĂ MAREA CARAIBILOR

NEW YORK, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. anunţă că preşedintele Roosevelt a sosit cu un tren special la Miami, unde s'a urcat pe bordul crucişătorului „Tuscaloosa" de 10.000 tone.

Se ştie că preşedintele Roosevelt va face o călătorie de inspecţie în marea Caraibilor.

El va lipsi probabil din Washington până la 16 Decembrie.

Se crede că în cursul călătoriei sale de inspecţie a noilor baze americane, preşedintele Roosevelt va vizita şi localitatea Kingston (Jamaica).

ATACURILE GRECILOR AU FOST OPRITE DE REZISTENŢA TRUPELOR ITALIENE

ROMA, 4. (Rador). — Cartierul general al forţelor armate italiene transmite, de undeva din Italia, următorul comunicat No. 180:

Pe frontul grec, atacuri reînoite a numeroase formaţiuni inamice, cu pregătirea şi sprijinul însemnat al artileriei, au fost oprite de rezistenţa îndărătnică a trupelor noastre, care au contra-atacat şi ele cu vigoare.

Formaţiunile noastre aeriene au sprijinit acţiunea trupelor noastre concentrându-şi bombardările violente în deosebi în zona dela vest de Erseke. Porturile Prevesa şi Santa Maura au fost atacate cu succes de bombardierele noastre.

Una din formaţiunile noastre aeriene, în cursul unei lupte în contra unei escadrile de avioane PZL, a doborît şase dintre acestea în flăcări pe cerul Tiranei. Trei din avioanele noastre nu s'au înapoiat.

Avioanele inamice au aruncat bombe la Miraka (El Basan), omorînd două femei, un copil şi un lucrător, fără a pricinui stricăciuni.

Avioanele noastre torpiloare au torpilat în golful Suda (Creta) două crucişetoare inamice.

In Africa orientală, la 28 Noemvrie, un crucişetor inamic a deschis focul asupra lucrărilor dela Alula, pricinuind unele stricăciuni; nicio victimă.

La 1 Decemvrie, unul din submarinele noastre a torpilat în Atlantic un contra-torpilor inamic.

UNGARIA TREBUE SĂ SE ADAPTEZE LA PRODUCŢIA ŞI VIAŢA ECONOMICĂ A EUROPEI

Discursul contelui Teleki

BUDAPESTA, 4 (Rador). — Contele Teleki, preşedintele consiliului de miniştri, a pronunţat Marţi după amiază un discurs în Cameră, cu ocazia închiderii discuţiei asupra bugetului.

Primul minsitru a subliniat că Ungaria trebue să se adapteze la producţia şi viaţa economică a Europei.

Vorbind despre problema grupurilor etnice, contele Teleki a precizat că trebue să se găsească o soluţie care să asigure colaborarea grupurilor etnice.

„Directivele politicei externe a Ungariei, a spus oratorul, sunt clare: Ungaria se adaptează la forma concretă a noueí Europe. Adeziunea Ungariei la Axă este consecinţa naturală a completei sale încrederi în marii săi prieteni.

Problema evreească este una dintre cele mai iminente. Guvernul vrea să împiedice ca cei 800.000 de evrei, care trăiesc în Ungaria, să se contopească cu naţiunea ungară".

Ocupându-se de reforma Constituţiei, contele Teleki a spus că nu este vorba de schimbarea principiilor asupra reprezentării poporului şi că această reformă nu înseamnă o răsturnare radicală.

Relativ la acordul asupra minorităţii germane din Ungaria, semnat cu Reichul, primul ministru a declarat că Ungaria respectă tot ce a semnat.

Despre situaţia economică, contele Teleki a afirmat că Ungaria trebue să se obişnuiască cu restricţiunile. Aliaţii Ungariei să trăiască în abundenţă, în timp ce popoarele Axei se supun la restricţiuni şi mai mari. Aceasta este o chestiune de onoare. Făina din care se face pâinea va fi amestecată cu mălai şi cartofi; fabricarea pastelor făinoase va fi restrânsă; cornuleţele şi franzeluţele vor fi suprimate; înstârşit, cartelele pentru procurarea unturei vor fi retrase evreilor.

In privinţa reformei agrare, preşedintele consiliului de miniştri a declarat că ea va fi rezolvată pe plan economic, fără vreun amestec al demagogiei politice.

Producţia economică va fi raţionalizată.

Terminând discursul său, contele Teleki a precizat că guvernul face tot ce este necesar pentru salvarea intereselor naţiunii şi pentru a contribui la prosperitatea ţării.

MARE VAL DE FRIG IN BULGARIA

SOFIA, 4 (tp.). — In Bulgaria frigul a isbucnit dintr'o dată şi cu o mare intensitate. In noaptea de Marţi au fost înregistrate în Nordul Bulgariei temperaturi minimale de minus 17 grade.

In unele locuri autobuzele au rămas împotmolite în troenele de zăpadă, iar pasagerii au fost siliţi să-şi petreacă noaptea în ele.

La plecarea sa din Berlin, d. Grandi, ministrul justiţiei italiene, este condus la gară de d. dr. Frank

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R., Bucureşti, Str. Sărindar